

c. 6. n. 46. p. 281.; & ratio non delinquendi est, quia non est doli capax, *dict. c. 5. n. 21. p. 269.*

Pupillo in iudicio, sive agat, sive conveniatur, non curator, sed tutor est dandus, alias acta sunt nulla, quamvis in ejus favorem sententia proferatur: *tr. 3. l. 5. c. 5. n. 18. 25. p. 269. 270.*

Pupillæ infantes possunt recipi in Monasterium educationis causâ: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 91. p. 253.*; minimè tamen si septennium adhuc non expleant: *tr. 3. l. 5. c. 5. n. 47. p. 271.*; neque in Monasterio retineri queunt post 25. annos: *l. 5. c. 6. n. 81. p. 283.*

Pupilli ante septennium etiam non possunt suscipere Sacramentum confirmationis (benè verò Extremæ Unctionis), non tenentur Missas audire, neque à carnibus diebus prohibitis abstinere, neque præcepto confessionis adstringuntur, neque possunt esse patres spirituales ad baptismum, confirmationem, matrimoniumvè, neque excommunicatione ligantur, si ingrediuntur Monialium Canobia: *tr. 3. l. 5. c. 5. à n. 48. ad 54. p. 271.*

Pupillus maior infante quis, & quid agere queat in iudicio, vel per se, vel per tutorem? *tr. 3. l. 5. c. 6. tot. à p. 273.*

Quis sit proximus infantia, quis pubertati? Discutitur in *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 1. 2.*, resolvitur in *n. 3. p. 277.*

Sive infantia, sive pubertati proximus, meliorem, non verò deterio-rem sine tutore quit facere suam conditionem: *dict. c. 6. à n. 4. p. 277.*

Non pupillus, sed tutor ad iudicia citandus: *dict. c. 6. num. 15. & 16. p. 279.*

Sine tutore neque naturaliter obligatur: *tr. 3. l. 5. c. 5. n. 30. p. 270.*; præterquam si (ex æquitate) factus sit locupletior: *l. 5. c. 5. n. 42. p. 271. & c. 6. n. 43. p. 281. & c. 8. n. 52. p. 305.*; & quando obligatio non ex consensu, sed ex re oritur: *dict. c. 6. n. 44. p. 281.*

& c. 8. n. 58. p. 306.; quod limitatur si maior factus contractum ratificet: *dict. c. 8. n. 60. p. 306.*

Nostri Principes pupillos, ut pupillas oculorum suorum custodire, & indemnes servare solent, eisquè auxilium, ut veri iudices, & patres præstant: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 6. p. 57.*

Q

Qualitas, quæ est fundamentum agentis, ab ipso probari oportet: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 85. 86. p. 388.*

Defuncti qualitas ex persona hæredis non mutatur: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 5. p. 220.*; eo, quòd in hæredem omnes defuncti actiones transeant, tum activæ, tum passivæ: *ibi n. 4. 6. p. 220.*

Qualitas duplex quando in uno, eodemquè subiecto invenitur, dupliciter operatur: *tr. 2. l. 4. c. 5. à n. 1. à p. 352.*, & dicendum in verb. *Successio*, vers. *Quò ad fratres p.* & verb. *Vinculum p.*

Qui non habet qualitatem à testatore requisitam, à successione reputatur exclusus: *tr. 2. l. 4. c. 6. à n. 126. ad 135. à p. 368.*

Nemo præsumitur qualitatem, quam in se habet, odio habuisse: *tr. 2. l. 1. c. 4. n. 71. p. 34.*

Qualitas in iuramento decisorio insimul attenditur: *tr. 4. l. 3. c. 10. n. 12. 13. p. 211.*

Qualitas tribuens jurisdictionem ante omnia est probanda: *tr. 7. c. 19. n. 136. p. 227. c. 24. n. 238. p. 354.*

Qualitas causæ, & tenor privilegii in casu contentions, est inspicienda: *tr. 7. c. 19. n. 137. p. 227.*

Qualitas tribuens jurisdictionem, non præsumptivè, & per indicia, sed concludenter probari debet: *tr. 7. c. 13. n. 45. p. 120.*

Qualitas publica privatam perimit: *tr. 9. q. 28. n. 65. p. 155.*

Qualitas inhærens personæ, & non rei, per-

personam, & non rem efficit debitoricem; & è contrà: *tr. 9. q. 21. n. 14. p. 101.*

Quantitas fructuum perceptorum quomodo probetur? *tr. 9. q. 14. num. 8. p. 58.*

Quomodo cognoscatur nùm donatio sit certæ quantitatis, numvè usufructus? *tr. 9. q. 10. n. 11. p. 45.*, & videas verb. *Pretium p. 342.*

Quarta. Si quæras de Trebellianica, vide verb. *Trebellianica*: si de Falcidia, verb. *Falcidia* inspice.

Quasi-contractus. Sermo jam fuit in verb. *Contractus p. 97.*

Questio. Introducendæ non sunt quæstiones, ubi verba illas non recipiunt: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 138. p. 687.*

Quæstio juris altiori indagine non caret, nec impedit viam executivam; apertis namquè libris subito tractatur, ac deciditur: *tr. 2. l. 2. c. 10. num. 60 p. 207.*

Quæstio incidens dirimitur, & disputatur apud judicem cognoscentem de quæstione principali: *tr. 3. l. 8. c. 4. n. 14. & seqq p. 302.*

Questus. Suspicio turpis quæstus semper vitanda est: *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 40. p. 445.*

Quietatio, seu liberatio debitoribus Regiis quâ formâ faciendâ? *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 14. p. 184.*

De quietatione administratoribus concedenda: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 91. p. 11.* Tutor siquidem, & quilibet alius administrator, post revisas, & calculatas rationes reliqua restituens, & liberationem, seu quietationem consequens, exceptione liberationis se se defendere valet, si denuò in ratiocinium reddendum vocetur: *l. 3. c. 6. n. 1. p. 182.*; estò revisio facta esset inter privatos parietes: *ibi n. 7. p. 183.*; & si ille, qui solus gessit, liberatus fuerit, cæteri, qui non gesserunt, liberati censentur, cum liberanti exceptio cedendarum obstet: *num. 2. p. 182.*; quid autem si liberatio facta

fuerit ei, qui non gessit? *n. 3. p. 183.*; sicut pariformiter liberatio per acceptilationem facta uni tutori, cæteris prodest: *n. 4.*; & quando liberatus in solidum tenebatur: *dict. n. 4.*; similiter facta uni correorum debendi, cæteris suffragatur, si aliter inutilis esset: *n. 5.*; pactum liberatorium in favorem eorum, qui contrà liberatum regressum habere possunt, extenditur: *n. 6.*; si tutor plenam liberationem à minore consequatur absque judicis, & curatoris interventu, quid? *n. 14. p. 184.*; quid etiam quando datur plenior liberatio, vel plenissima? *n. 15. 16.*; quid quando facta est apud acta, vel per Tabellionem? *n. 17. p. 184.*

Tutor, curator, quilibetvè administrator solvens debita ratione administrationis contracta, cogere valet administrationis dominum, ut ei liberationem legitimè factam præstet: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 18. p. 185.*; non tamen cogendus erit ad liberationem generalem præstandam, cum ejuscemodi liberatio captiosa, deceptoria, periculis, ac difficultatibus obnoxia sit: *ibi n. 19.*; verùm nulla obstante quietatione etiam jurata, & interventu judicis data, tenentur supra nominationem reddere illius, quod ipsis adest, & administrationis domino abest: *n. 20. p. 185.*; liberatio namque dolo extorta, etiam cum juramento, & judicis decreto, & iniqua est, & minimè servanda: *n. 21.*; licèt in ea reliqua non extare dicatur: *n. 22.*; & licet clausulas *spontè*, & *ex certa scientia* habeat: *n. 23.*; & potest annihilari, vel per actionem de dolo, vel per conditionem sine causa: *n. 24.*; dolo namque non censetur remissus, præsertim ei, cui aliquid commodi ex dolo accedit, nisi expressè de dolo fiat mentio: *num. 25.*; neque dolo per quietationem purgatur: *n. 26. p. 186.*

Liberatio, seu quietatio generalis etiam ju-

jurata, & judicis decreto, similiter revisionem rationis, & reliqua dolose retenta non tollit: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 27. p. 186.*, neque etiam liberat quando de asseveratione falsi, aut retentione debiti constat: *ibi n. 28.*; imò tunc quietatio dolose extorta censetur: *n. 29.*; nisi ratio reddita apparuerit qualiscumque quietatio non liberat, nec sufficit confessio rationis redditæ: *n. 30.*; neque etiam liberat si constet, quod tutor, vel curator sui pupilli pecunias in propriam utilitatem conversus est: *n. 31.*; neque liberat quò ad bona penes tutorem, & curatorem existentia, nec quò ad ignorata, vel in inventario non scripta: *n. 32. & 43. p. 186 & seq.*, ubi & *n. 59. p. 189.* quod neque quò ad dubitata.

Dolo, fraude, vel errore interveniente, liberatio non prodest, nisi de dolo cognitum sit in rationibus: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 33. p. 186.*; nec si ratio legitime reddita non sit, au nulliter reddita: *ibi n. 34. 35.*; facta unius pupilli respectu non operatur quò ad tutelam fratris, cujus liberans hæres existit: *n. 36. p. 187.*; neque ad ea extenditur, de quibus actum non fuit, estò sit generalis: *n. 37.*; in dubio etenim semper ad causam ventilatam, non ad causam tantum propositam censetur respectus habitus: *n. 38. 39.*; & semper quietationis verba generalia ex mente, & partium intentione restringuntur: *n. 40. 41. p. 187.*

Facta divisione rerum, & lucrorum societatis, sociis per decennium tacentibus, liberatio præsumitur, rationesque redditæ censentur, nisi contrarium appareat: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 13. p. 184.*

Læsione enormissima interveniente quietatio nec prodest, nec liberat: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 48. p. 188.*; & pariliter non liberat si adversus eam minor in integrum restituatur: *ibi n. 50. p. 188.*

Sicut quietatio dolosam administratio-

nem non roborat, ita ejus ratificatio: *ibi n. 49. p. 188.*

Quietatio, in quâ creditor fatetur se residuum, vulgò *Resto*, recepisse, omne debitum solutum probat: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 55. p. 188.*; non tamen extenditur, quamvis generalis sit, ad debitum nondum contractum: *ibi n. 56.*; neque ad ea, quæ reivindicari possunt: *n. 57.*; neque confessio secundi tutoris, curatorisvè antecedentem liberans, eum à redditione rationis eximit: *n. 58. p. 189.*

Liberatio in plena forma non extenditur ad pupilli bona, quæ superfunt: *tr. 4. lib. 3. c. 6. n. 44. p. 187.* Ad tempus data, post tempus non sortitur effectum: *ibi n. 45.* Collata in personam fidejussoris, principali debitori prodest: *l. 4. c. 2. n. 8. p. 239.* Ex duobus liberationibus ejusdem summæ diversis temporibus factis, bis præsumitur facta solutio: *l. 2. c. 6. n. 53. p. 188.*

An quietatio, liberatiovè à Novitio, Novitiavè facta sine *Concilio* solemnitatibus tutori, & curatori proficiat? *ibi n. 60. p. 189.*

Quæ scientia sufficiat, ut quietatio proficiat? *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 42. p. 187.*

Quintus Cursus. Suavitate lectionis hujus Authoris valetudinem recuperavit D. Alphonsus, Aragoniæ Rex, qui magnâ laborabat ægritudine: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 3. p. 14. col. 2. in fin.*

Quod tibi non nocet, & alteri prodest, concedendum venit: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 31. p. 243.*

Quota bonorum non venit sub hæreditatis nomine: *tr. 1. l. 3. c. 9. n. 17. p. 335.*; promiscuè tamen accipitur quota hæreditatis pro quota bonorum: *l. 4. c. 14. n. 153. p. 688.*

An institutus in quota bonorum conficere debeat inventarium, & quid ex hac institutione sequatur? Perquire *tr. 1. l. 3. c. 9. à n. 1.*, & *per tot. cap. p. 334.*

Legitima non est quota bonorum: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 155. p. 689.*

Minor habet commodum, ut quota à suo iudice assignetur: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 156. p. 689.*

R

R *Adix.* Ex radice infecta, vel non pullulant, vel infecti pullulant rami: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 16. p. 17.*

Radice exclusâ, excluditur quidquid ab eâ procedit: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 133. p. 235.*

Rasura. De rasurâ, cancellatione, obli- teratione, vel superadditione aliqua scitu digna invenies in *tr. 2. l. 5. c. 7. à n. 161. ad 169. p. 496.*

Ratificatio quid sit, & quomodò perficiatur? *tr. 9. q. 59. n. 47. p. 346;* quid actui tribuat? *ibid. n. 48. 60. p. 346. 348;* in ratificatione eadem delide- ratur solemnitas: *ibi n. 51. p. 346.*

Donatio omnium bonorum (supposito, quòd est nulla) an ratificetur per do- natoris mortem? *tr. 9. q. 59. n. 31. 32. p. 342.*

Ratificatio, & acceptatio an requira- tur ad hoc, ut actio per Notarii sti- pulationem acquiratur absenti? *tr. 1. l. 3. c. 7. n. 24. 25. 26. p. 311., & diximus in verb. Acceptatio p. 2.*

Ratificatio tacita quomodò inducatur? *tr. 2. l. 8. c. 12. n. 34. p. 836.*

Minor, postquam factus est maior, an, & quandò possit alienationem nullam ratificare? *tr. 3. l. 7. c. 2. à n. 99. usque ad fin. p. 149;* & quandò donationem? *l. 7. c. 14. n. 41. p. 259.*

Ratihabitio. Per eam nostrum nego- tium facimus, quòd ad nos non spe- ctabat, & agere possumus: *tr. 4. l. 6. c. 3. n. 71. p. 34;* nisi gestor dolo malo egerit, cum dolus remissus non cen- seatur: *ibi n. 72. p. 34.*

Ratio omnibus imperare debet: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 200. p. 43;* regere, & non regi debet: *ibi n. 201. 202. p. 43.*

Ubi est eadem, eadem debet esse juris dispositio: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 4. p. 133. & l. 3. c. 3. n. 4. p. 289. & n. 63. p. 297. tr. 2.*

l. 4. c. 5. n. 22. p. 354 l. 6. c. 2. n. 9. p. 603 tr. 6. l. 3. c. 8. n. 2. p. 94. tr. 9. q. 84. n. 13. p. 449; quia magis attenditur ratio legis, quàm ejus dictum: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 5. p. 133.*

Ubi ratio subest, de apicibus juris non est curandum: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 17. p. 178;* quia jus non est subtilitatibus defor- mandum: *ibi n. 18. p. 179.*

Ratione legis cessante, cessare debet & ipsa lex: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 69. p. 249;* si tamen duas habeat causas, seu ra- tiones, una deficiente, non cessat, si altera permanet: *ibi n. 72. p. 249.*

Ratio naturalis vim, & robur habet le- gis: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 45. p. 295.;* & ubi ratio naturalis adest, legem quærere non debemus: *ibi n. 46. p. 295.;* imò si tunc quæratur, infirmitas intelle- ctus est: *ibid. n. 44. p. 294.*

Qui rationem diligentius non excutit, in ténébris deambulat: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 113. p. 193.*

Lex, vel quævis alia dispositio, quæ duabus, pluribusvè rationibus niti- tur, observari debet, etiam si una cesset ratio, si adsunt aliæ: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 53. p. 870.*

Summa est ratio, quæ pro Religione facit: *tr. 7. c. 2. num. 26. p. 5.* Et ratio nulla excogitari potest potentior fa- vore Religionis: *tr. 7. c. 21. n. 80. p. 289.*

Ratio privilegii quando est perpetua, privilegium perpetuum est: *tr. 7. c. 4. n. 51. p. 30.*

Privilegia nec ex identitate rationis ex- tenduntur: *tr. 7. c. 5. n. 3. p. 34;* quia correllativorum una est ratio, & dis- ciplina: *tr. 7. c. 5. n. 11. p. 35.* Ex simi- litudine autem rationis an extendi debeant? *tr. 7. c. 25. n. 19. p. 372.*

Nihil in mundo pulchrior, ac valentior ratione: *tr. 8. palest. 1. lect. 28. p. 161; col. 2. in fin.*

Rationes quid sint? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 53. p. 10. & l. 8. c. 1. n. 12. p. 214.*

Generalia de rationibus.

Sunt individuae, acceptum, datum, introitum, & exitum continentem, ita ut dividi nequeant: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 5. p. 118. l. 8. c. 7. à n. 54. p. 257.*; accepti liquidem, & expensi, utpotè annexi, & connexi, ratio haberi debet in sententia, aliàs erit nulla: *l. 1. c. 5. n. 37. p. 52.*; & donec expensi ratio recepta sit, introitum, & receptum exigere nequit: *l. 2. c. 9. num. 6. p. 118. l. 5. c. 3. n. 87. p. 326.*; adhuc enim incertum est, quis sit debitor, vel creditor: *l. 1. c. 5. n. 39. p. 52. & c. 1. n. 112. 117. p. 12. l. 2. c. 9. n. 4. p. 118. l. 5. c. 6. n. 47. 49. p. 358.*; & pariter adversus socium pro capitali societatis agi nequit, sed tantum ad rationes præstandas: *l. 2. c. 9. n. 78. p. 119.*; taliter enim data, & accepta, introitus, & exitus inseparabilia sunt, ut numquam confessio accepti præjudicet, nisi simul expensum attendatur: *ibi n. 9.*; incivile quidem est tutorem, vel alium administratorem compellere, nisi tota ratione perspecta: *n. 10.*; & ideò ratione istiusmodi connexitatis ratio expectanda est, ut debitum, vel non debitum appareat: *n. 11. p. 119.*

Rationum redditio, tam domino, quam administratori utilis est: *tr. 4. l. 1. c. 3. n. 5. p. 32.*

Unusquisque, dum vitam degit, rationes suæ administrationis reddat, mortuorum quippè rationes periculis plenæ sunt: *tr. 3. l. 8. c. 9. num. 37. p. 324.*

In rationibus omnia juxta consuetudinem loci regulanda sunt: *tr. 3. l. 8. c. 9. n. 64. p. 326.*

Editis rationibus condemnatio sequitur: *ibi n. 67. p. 326.*

An minor in bonis tutoris retentionem habeat, donec ratio reddatur? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 15. 42. p. 7. 9.*

An tutor ante rationem redditam con-

veniri possit pro capitali? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 16. p. 8.*

An, & quando rationum præstatio remissa sit ob taciturnitatem? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 34. p. 8.*; & melius de hac re in verb. *Remissio p.*

De rationibus inter socios: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 27. p. 8.*; & ante rationes redditas neque socius, neque administrator dici potest debitor: *ibi n. 112. 117. p. 12.*; nec tenetur antea pecuniam pupillo reddere: *n. 114.*; nisi administrator, tutor, curator, quilibet vel alius suspectus fiat: *l. 1. c. 6. n. 13. p. 58.*; quandoquè tamen ante rationes carcerari valet, ut diximus in verb. *Carceratio p. 51.*

Juramentum in litem an deferatur ob non, vel ob malè redditas rationes? In verb. *Juramentum in litem p. 247.* enucleavimus.

In restitutione reliquorum finis rationum sistit: *tr. 4. l. 8. c. 16. n. 4. p. 325.*; & interim ratio reddita non censetur: *ibi n. 5.*; & tutores, curatores, & administratores ad usuras tenentur: *n. 21. 30. 31. à p. 326.*; & aliquando ad usuras usurarum: *num. 22. p. 326.*

In rationibus admittendi sunt sumptus bona fide facti: *tr. 4. l. 2. c. 8. num. 67. 71. p. 115.*; & partitæ parvæ cum juramento administratoris, vel tutoris probantur: *ibi n. 70.*; & maiori cum ratione si versetur conjunctio sanguinis: *n. 71. p. 115.*

An administratoribus computentur in rationum calculo alimenta præstita? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 73. p. 10.*; an solutiones factæ? *ibi n. 74.*; an donationes? *n. 75.*; an expensæ? *n. 76.*; an justitiæ sumptus? *n. 77.*; an salaria? *n. 78.*; an decima fructuum? *n. 79. 80. 81.*; ubi de decima tutoribus præstanda, quæ à Nostratibus *Vintena* dicitur.

Quando quis duas conjunctim, & simul administrationes suscepit, de una earum sepeperatim rationem red-

dere non cogitur: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 109. 113. p. 23.*; unde condemnari nequit ex calculo unius libri, dum libri omnes non calculantur: *n. 110.*; quod non procedit quando ex eodem provenit fonte: *n. 122*; procurator tamen dominum cogere valet, ut alterius administrationis rationes accipiat: *n. 115. p. 23.*

Ut quis ad rationes præstandas obligetur, opus est probare ad manus suas quidpiam pervenisse: *tr. 4. l. 1. c. 9. n. 2. p. 118.* Verum tamen est, quòd:

Ratio reddenda est à tutoribus, & curatoribus de rebus, quæ ex culpa sua ad potestatem suam non devenerunt: *tr. 4. l. 2. c. 9. n. 26. p. 121.*; fat tamen erit indicare ubi bona posita sint? *dist. c. 9. n. 18. p. 120.*; de fructibus rationem reddere an debeant? Videfis in verb. *Fructus p. 193.*; non tantum tenentur reddere rationem per factores à se præpositos absque mandato, quam cum facultate generali: *l. 4. c. 1. n. 46. 47. p. 237.*

Pro reddita habetur ratio, si per eum, cui reddenda erat, stetit, quominus redderetur: *tr. 4. l. 4. c. 7. n. 22. 23. p. 265.*

Confessio certi debiti ab administratore, vel socio facta cum promissione solvendi, eis non præjudicat ante rationes præstitas: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 27. p. 356.*; talis enim confessio imbitam fert liquidationis, & exhibitionis qualitatem: *ibi n. 28.*; quod adhuc procedit in promissione de solvendo cum juramento: *num. 29. p. 356.*

Præstrans rationes quò ad expensas vices actoris sustinet: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 88. p. 327.*

Ratio ex libris alicujus societatis sine aliis dispungi nequit: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 32. p. 356.*

An mater tutrix dotem répetens ob rationes non redditas repellatur? *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 40. 41. p. 357.*

Exceptio nondum redditæ rationis

à fidejussore administratoris allegari valet: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 42. p. 357.*

Administrator, tutor, curator, dolo, fraude, vel collusione subterfugiens rationes reddere, per viam mulctæ, & carcerationis ad eas præstandas adstringendus venit: *tr. 4. l. 5. c. 6. de n. 52. ad 54. p. 359.*

Solum usque ad 30 annos retrò sumuntur rationes, licet nunquam redditæ appareant: *tr. 4. l. 7. c. 1. n. 91. p. 124. c. 4. n. 15. p. 132. c. 10. n. 12. p. 186. l. 8. c. 13. n. 37. p. 302. & c. 14. n. 42. p. 308.* (intelligendo ut in *dist. c. 10. n. 13. p. 187.*)

Qui rationes teneatur reddere?

Administratores quilibet bonorum alienorum, tutores, curatores, & ceteri, suæ administrationis rationes reddere obstringuntur, reliquumquæ solvere: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 99. p. 602. tr. 3. l. 3. c. 10. n. 1. p. 131. n. 7. p. 132. n. 9. p. 133. l. 6. c. 38. n. 31. p. 88. tr. 4. l. 1. c. 1. n. 1. p. 6. n. 116. p. 12. c. 2. n. 30. p. 22.*, ubi quod non solum de bonis, sed de eorum fructibus, & *n. 45. p. 23. & c. 3. n. 7. p. 32.*; quod procedit de jure naturali, divino, canonico, & civili: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 2. 3. 4. 5. p. 6.*; & pater de bonis filii, de quibus non est legitimus administrator: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 82. p. 33.*; & si fuerint plures, unus sine altero non admittitur ad rationes reddendas, tametsi administrationem diviserint, *ibi n. 32. 33. 34. p. 88.*; & si fuerit tutor, curatorvè dativus de biennio in biennium, testamentarius de quadriennio in quadriennium rationes reddere coguntur, aliàs, si postea negligentes appareant, ad usuras tenentur: *tr. 3. l. 7. c. 9. n. 18. 19. p. 193. & l. 8. c. 3. n. 25. p. 299.*; & in quolibet administratore licet sit pater: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 39. p. 9. & l. 1. c. 2. n. 5. p. 18.*; licet administratores sint minores: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 52. p. 24.*; licet sint Reipublicæ, Civitatis, vel Oppidi: *tr.*

tr. 4. l. 7. c. 1. tot. à p. 115.; & licet non sit in usu rationum redditio: *ibi n. 56. p. 25.*; & quamvis non sit requisitus, vel administrationem de facto assumat, & juris ordine prætermisso: *n. 57. 58.*; siue sit administrator necessarius, siue voluntarius, siue à lege, siue à iudice, vel à parte constitutus, siue cum, siue absque mandato: *n. 60.*; & neque partium pacto, neque testatoris voluntate, nec institutoris capellæ, aut Hospitalis remissione à redditione liberatur: *dict. l. 1. c. 1. n. 56. p. 10. & c. 2 n. 65. p. 26.*; & licet administrator dicat de suo impendisse, & pecuniam domini non attigisse: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 66. p. 26.* Nullo namque pacto à reddendis rationibus liberari valet administrator: *l. 3. c. 5. n. 17. 18. p. 175.* Capitulum de administratis per se Episcopo rationem reddere tenetur: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 109. p. 12. & c. 2. n. 35. p. 22.* Coadjutor Parochi: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 44. p. 23.* Confraternitates tùm de bonis, tùm de redditibus, tùm de eleemosynis: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 50. p. 24. l. 2. c. 9. n. 27. p. 122. l. 8. c. 13. à n. 36. p. 302.*, & latius in verb. *Confraternitas*, vers. *Nummè S. Sacramenti p. 92.* Creditor debitoris bona administrans: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 46. 47. 48. à p. 23.*; vel penes se habens debitoris pignus, vel hypothecam: *tr. 4. l. 6. c. 5. n. 1. & seqq. p. 53.*, & in verb. *Pignus*, vers. *Creditor possidens p. 330.*; reddit etiam de dolo, culpâ latâ, & levi: *ibi num. 26. p. 55.*; sed in administratione pignoris Prætorii de dolo tantùm tenetur: *n. 27.* Creditor consignatarius an, & quando reddere constringatur? *l. 6. c. 7. tot. à p. 62.*; & latius in verb. *Consignatio p. 94.* Curatores bonorum absentis: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 78. p. 27.* Curatus reddit itidem Episcopo rationem de animabus Parochianorum: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 42. p. 23.* Damnatus ad mortem; ita ut suspenda-

tur sententiæ executio donec reddat: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 59. p. 25.* Decuriones, Consules, & Rectores Civitatum, & Oppidorum: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 38. p. 23.* Depositarius an, & quando? *tr. 4. l. 6. c. 8. à n. 1. p. 71.* & in verb. *Depositarius*, vers. *Depositarius rationes pag. 120.* Episcopus relicta pauperibus distribuens: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 50. p. 24.* Exactores: *dict. c. 2. n. 39. p. 23.*, qui neque à Rege liberantur si plenè non reddiderint: *ibi n. 40. p. 23.* Executor, tùm ultimarum voluntatum, tùm sententiarum: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 23. 24. p. 20. l. 7. c. 10. n. 1. p. 185.*, & ampliùs in verb. *Executor*, vers. *Testamenti executor p. 165.* Executores testamentorum rationes reddere constringuntur coram iudice Ecclesiastico, sæcularivè secundùm Regni Concordatam; & an si unus non exequatur, nec rationes petat, possit alter iudex ejus negligentiam supplere; & multa alia in *tr. 1. l. 4. c. 6. à n. 77. p. 477.*, & in verb. *Concordia p. 85.* Quando, & quomodo rationes præstare teneatur testamenti executor? *l. 4. c. 6. à n. 307. p. 501.*, & in verb. *Executor*, vers. *Ob negligentiam*, & vers. *Rationes præstare pag. 165.* Factores, Institores, Complementarii, Corresponsales: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 31. p. 22.* Filius si bona patris, vel matris administraret, vel eorum curator sit: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 9. 10. p. 19.* Frater administrans quando aliis fratribus reddat? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 23. 33. p. 8. & c. 2. n. 11. 12. p. 19.*; quocumque enim modo administraret rationes reddere constringitur: *l. 6. c. 1. n. 1. p. 3.*; & administrans tanquam tutor, vel curator, reddit, & libros exhibet, sicuti quilibet alius tutor, vel curator: *ibi n. 2.*; & præstat dolum, latam, & levem culpam: *n. 3.*; & ultrà exhibitionem librorum, calculare, & ex-

expensarum partitas justificare, scripturas restituere, debitumque solvere tenetur: *n. 4.*; & omnia de cæteris tutoribus, & curatoribus (exquisita ratione excepta) prædicanda, adversus fratres tutores, vel curatores praticantur: *ibi n. 6. p. 3.*; si verò frater administret, non ut tutor, seu curator, adhuc rationem præstabit: *n. 7.*; sed de dolo, & lata culpa tantum obstringitur: *n. 8. & seqq.*, ubi videbis, & intelliges; si verò administret, si verò non, semper rationem præstat; secus verò si administret non ut tutor: *n. 26. p. 5.*; quid si uterque ex duobus fratribus administret? *n. 27.*; neque dicere potest se jam reddidisse rationes fratri minori, quamvis probet, se post redditam rationem ad divisionem pervenisse, & in ea stetisse per decem annos: *ibi n. 28.*; in dicta tamen hypothese præsumitur ratio reddita, si frater, tutor, aut curator non erat: *n. 29.*; de legitima, & ejus fructibus rationem reddere debet: *n. 34. p. 6.*; licet percepti non fuerint: *n. 35.*; vel bona fide consumpti: *num. 36.*; & si in quantitate consistat, de usuris rationem reddet, etiam nulla præcedere mora, aut petitione, sicut in fructibus: *n. 37.* Frater per quodnam tempus redditionem rationis præscribat, vel quandò ab eo ratio reddita præsumatur? *n. 40. p. 6.*

Fructus alienos percipiens qualiter reddat? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 94. p. 11.*

Gestor negotiorum: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 41. p. 9. & c. 2. n. 26. 27. p. 21.*, & in verb. *Gestor negotiorum p. 200.*

Hæres gravatus tenetur rationes reddere fideicommissario: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 47. p. 295. & c. 8. n. 103. p. 326.* Itidem hæres beneficiatus: *dict. c. 8. num. 89. p. 325.*; & de fructibus rerum hæreditatis post scientiam creditorum perceptis: *n. 104. 105. p. 327.*; & de debitis solutis post scientiam creditorum: *n. 107.*; & sufficit ad hoc, ut

possit suspicari, quòd hæreditas non sit solvendo: *n. 108. 109.* Non reddit autem iste hæres beneficiatus rationem de nominibus non exactis: *n. 94. p. 326.*, nisi ejus culpam inexigibilia fierent: *n. 96.*, ubi *n. 97.* quando ejus culpam ita facta dicantur; nec de pecunia, quæ paulò ante mortem defuncti penes eum erat: *n. 100.*; neque de mobilibus non solidæ materiæ: *ibi n. 101. 102. p. 326.*

Hæres tutoris, vel alterius administratoris an, quandò, & quomodò? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 34. p. 8. n. 38. p. 9. & c. 2. n. 68. 69. p. 26.*; hæres si verò testamentarius, si verò legitimus, cæteris cohæredibus, fideicommissariis, ac legatariis reddit: *l. 1. c. 2. à n. 19. ad 22. p. 20.* Hæres de fideicommissò gravatus: *l. 7. c. 8. à n. 1. à p. 171.*

Hospitalarius, & Orphanotrophus: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 32. p. 22.*

Institor præponenti: *tr. 4. l. 7. c. 9. à n. 1. à p. 178.*; & si plures in solidum sint præpositi absque distinctione, unusquisque in solidum rationem reddere cogitur: *n. 21. p. 179.*; & unus ex præponentibus præpositum cogere valet ad rationes præstandas: *num. 24. p. 180.*; & sic data ratione uni ex præponentibus, aliis amplius reddere non debet: *n. 25.* Quomam in tempore reddere rationem debeat institor? *n. 31. p. 180.*; qui quidem institor præponentem cogere valet, ut rationes accipiat: *ibi n. 36. p. 180.*

Judex, & Magistratus pro se, & suis officialibus: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 55. p. 24.*

Magister, seu Patronus Navis: *tr. 4. l. 7. c. 5. à n. 1. p. 137.*

Maritus etiam de bonis, ac fructibus, quæ non administrat uti legitimus administrator: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 15. 16. p. 19. l. 7. c. 3. n. 2. 3. p. 129.*

Mater tutrix pro tempore, quo administravit: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 100. p. 11. & c. 2. n. 6. p. 18.*; nec excusatur pro tempore, quo stetit in Monasterio, si voluntariè ingressa fuit: *dict. c. 1. n.*

101. & dict. c. 2. n. 7. 8. p. 18. & seq.
 Mercatores, & alii, qui gabellas sol-
 vunt, rationes reddunt gabellario,
 & Publicano de emptionibus, & ven-
 ditionibus: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 53. p. 24.*
 Minor ratione publicæ administratio-
 nis: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 64. p. 26.*
 Parochus Ecclesiæ patrono: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 37. 43. à p. 23.*
 Patruus, Avunculus, Amita, vel A-
 vuncula: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 13. p. 19*; quod
 procedit in omnibus consanguineis:
ibi n. 14.; & si non reddant, an eor-
 um hæredes de negotio ignari red-
 dere constringantur? *l. 1. c. 1. num. 31. p. 8.*
 Pædagogus, seu Præceptor recipiens
 pecunias patris ad alendum puerum:
tr. 4. l. 1. c. 2. n. 33. p. 22.; nisi ei certa pe-
 cunia in singulis annis constituatur:
ibi n. 34. p. 22.
 Pontifex maximus si administrator sit:
tr. 4. l. 1. c. 2. n. 60. p. 25.
 Procurator, tam ad negotia, quàm ad
 judicia: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 28. p. 21. l. 6. c. 2. n. 4. 8. p. 12*; & secundùm formam
 mandati: *dict. l. 6. c. 2. n. 6. 7. p. 12.*; etiam si habeat mandatum à lege, &
 quales hi procuratores sint? *ibi n. 9. 10. p. 13.*; & qui mandatum habet à
 iudice, vel ab homine erga dominum
 ad damna, & interesse tenetur: *n. 13.*;
 nisi mandantem de excessu certio-
 rem fecerit, & mandans sciens non recla-
 maverit: *n. 14.*; de factis, vel non
 factis illis, quæ in mandato verosi-
 militer continentur, rationem reddit:
n. 34. p. 16., & ratio: *n. 36.*; similiter
 de nominibus exigendis: *n. 52. p. 17.*;
 de gestis, & non gestis: *n. 53.*; de iis,
 quæ fecit clamdestinè mandato re-
 vocato: *n. 54.*; etiam de administra-
 tione facta per subditos procurato-
 ris: *n. 66. p. 18.*; non tamen rationem
 reddit, mandato, & ejus accepta-
 tione non probatâ: *n. 80. p. 19.*; vel
 administratione non probatâ: *n. 86. p. 20.*; nec quando ratio remissa est:
n. 87.; nec de rebus ad se non per-

ventis, datis, & acceptis: *n. 89.*; nec
 de rebus proprio nomine emptis, li-
 cet cum domini pecuniâ; neque de
 eorum fructibus cum ementis pro-
 prium fiat ex pecunia aliena em-
 ptum: *n. 90.*; et si ex pecunia depo-
 sita emptio fiat: *n. 91.*; & etiam in
 dubio, nisi procuratorio, vel domi-
 ni emat nomine: *n. 92.*; nec de lucris
 ex domini pecuniâ nomine proprio
 quæsitis: *n. 93.*; & hæres hæredita-
 tem vendens excessivo pretio ob stul-
 titiam emptoris solum tenetur hære-
 ditati de pretio justo correspondere;
 non verò de ejus providentiâ acqui-
 sitis tenetur creditoribus, aut lega-
 tariis: *l. 6. c. 2. n. 94. p. 21.*

Promittens reddere rationem, reddere
 constringitur, estò aliàs à reddendo
 immunis esset: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 54. p. 24.*

Provisor, seu Receptor: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 45. p. 23.*

Receptor: *ibid.*

Sequestrarius publicus, & privatus: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 41. p. 23.*

Servus administrans: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 29. p. 21.*

Socius consocio administrans: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 44. p. 9. & c. 2. n. 25. p. 2. l. 6. c. 4. n. 1. 2. p. 40.*, ubi quod, tum univer-
 salis, tum particularis societatis; &
 etiam quando societas tacitè contra-
 hitur: *dict. c. 4. n. 3.*; librosquè legiti-
 mè confectos ostendere obstringi-
 tur: *ibid. n. 4.*; & ita ejus hæres, &
 hujus hæres: *n. 5.*; si plures hæredes
 socii sint, & apud unum libros esse
 constiterit, hic solus exhibere co-
 gendus est: *n. 6.*; & quandoquè etiam
 exhibere debet libros sui administra-
 toris, & institoris: *n. 7. p. 41.*; & si
 libros non exhibeat, ad interesse con-
 demnatur; prout etiam exhibet mer-
 cator, seu argentarius: *ibid. num. 9. p. 41.*

Socius administrans per institores à se
 deputatos sine approbatione aliorum
 rationem cogitur reddere: *tr. 4. l. 6*

- c. 4 n. 28. p. 43. ; de gestis, & non gestis ab ipsis institutoribus: *ibi num. 29.*
- Pluribus in solidum societatem administrantibus, unusquisque eorum in solidum reddit, &, si pro parte divisa sociorum pacto, pro administrata tantum: *n. 30.* ; si promiscue pecunia ab arca communi accipiebatur, socius rationem reddit: *n. 31.* ; quid si socii omnes administravere eodem in loco, sed in diversis apothecis, aut in eadem pariformiter, & eodem exercitio? *n. 32.* ; quid si non pariformiter? *n. 33. p. 44.* Si socii diversas habuerint societates absque communicatione unius cum altera, utriusque societatis ratio diversa, ac separata reddenda est: *ibi n. 34. 35.*
- De nominibus debitorum socialium exactis ratio reddi debet, & debitum sociale solvens, recte solvit: *ibi n. 39. p. 44.*
- Socio socii quando reddi debeat ratio? *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 48. p. 182.* Alia de sociorum rationibus paulo infra dabitur in *tit. seq. vers. Si socius à socio,* & *vers. Pariliter socius p.*
- Syndicus Universitati: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 51. p. 24.*
- Thesaurarii: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 39. p. 23.* ; qui quidem nec à Rege liberantur, si plenè non reddiderint: *ibi n. 40. p. 23.*
- Tutores, & curatores, ut jam supra diximus hoc eodem verb. *vers. Administratores quilibet p. 364.* ; Nec non tutor, seu curator tanquam Casalis caput alicujus hæreditatis, rationes nomine pupilli, seu minoris reddit cæteris cohæredibus, legatariis, & creditoribus: *tr. 4. l. 5. c. 10. n. 1. p. 391.* ; ad quod ante omnia inventarium solemniter factum edere constringitur: *ibi n. 2.* ; aliàs contrà ipsum juratur: *n. 3.* ; nisi inventarii defectus per alias suppleat probationes: *ibid. n. 4. p. 391.*
- Tutor tenetur reddere rationes, & ejus hæredes de creditoribus exactis: *tr. 9. q. 18. n. 31. p. 84.*
- Vicarius Ecclesiæ Patrono, etiam de rebus temporalibus: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 37. 43. à p. 23.*
- Visitatores: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 36. p. 22.*
- Usufructuarius proprietario: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 49. p. 24.*
- Uxor, remanens pro dote in retentione bonorum mariti, creditoribus, & aliis rationem reddit: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 17. p. 20. l. 7. c. 4. à n. 1. p. 130.* ; & pariter remanens in capite Casalis: *dict. c. 2. n. 18. p. 20.*
- Denique omnes quocumque modo aliena bona administrantes: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 103. p. 11.*
- Qui non teneantur rationes reddere?*
- Administrator rei, quæ neque redditus, neque expensas habet: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 83. p. 28.* ; sicut & administrans rem domini, cui non expedit, quod inventaria, librivè rationum conficiantur: *ibi n. 84.* ; prout etiam de acquisitis per usuras, latrocinia, aut similia à jure prohibita: *n. 100. p. 30.* ; nec non si non probetur administratio, vel saltem obligatio administrandi: *n. 98. p. 30.* ; & similiter quando ex facto sui adversarii reddere nequit: *l. 1. c. 5. n. 22. 23. p. 50.* ; & quando suo arbitrio, & absque præcisa obligatione, & deputatione administravit: *ibid. n. 25. p. 50.*
- Bona fide possidens per quadraginta annos rem sine solutione oneris: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 96. p. 29.*
- Fidejussor tutelæ si non administrasse probetur: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 85. p. 28.*
- Filius administrans paterna, maternavè bona, an, & quando teneatur? *tr. 4. l. 5. c. 12. à n. 1. p. 104.*
- Ille, qui non tenetur inventarium conficere: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 90. p. 29.*
- Mandatarius, Factor, Commissarius, aut Institor rationem præstare non cogitur, nisi eum deputanti, neque ab alio cogi potest, neque alium cogere ad recipiendum: *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 29.*

29. p. 232.; nec dominus administrationis agere potest contra administratores sine mandato principalis: *ibi n. 30 p. 233.*
- Possidens jure antichrèseus: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 89. p. 28.*
- Licet Ecclesiasticus in possessione sit assumendi rationes capellarum, Provisor cum privare potest dictâ possessione, & si Ecclesiasticus procedat, ad Coronam recursus patet: *tr. 4. l. 1. c. 4. n. 49. p. 43.*; sed sicut Provisor nequit cogere administratores reddere rationem extrâ locum, ubi capellæ sitæ sunt, ita isti non tenentur ire ad eas reddendas extrâ capellarum locum: *ibi n. 50. p. 49.*
- Petitio rationis dilata post mortem administratoris, & illius primi hæredis, injusta est: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 88. p. 21.*
- Procurator in rem propriam rationes non reddit: *tr. 4. l. 6. c. 2. num. 116. p. 24.*
- Ratione semel redditâ denuò reddenda num sit? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 33. p. 8.*
- Quomodo redditio rationis remissa probetur? *tr. 4. l. 1. c. 1. num. 11. p. 7.*; & quid juris tunc? *l. 1. c. 2. n. 91. p. 29.*
- Ille, in quo cessat causa ob quam rationum redditio introducta fuit: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 86 p. 28.*; & itidem ubi sunt nulla reliqua, neque aliquid restituendum: *ibi n. 87. p. 28.*
- Si socius à socio rationes petat, poterit opponere exceptionem non adimplenti pro parte sua: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 17. 18. 19. 24. à p. 49.*; & quod petens priùs offerat rationes eorum, quæ administravit: *l. 6. c. 4. n. 91. p. 50.*; aliàs non cogitur rationem reddere; sicut etiam non de interesse interesse, neque de usuris usurarum: *ibi n. 92.*; nisi mora interveniat, & interim cum pecunia interesse lucri cessantis acquirat: *n. 93.*; idem de procuratore, & depositario dicendum: *n. 95.*; si à principio partes damnus, & lucrum diviserunt in partes, tunc juxta conventionem ratio reddenda: *n. 96.*; de acquisitis ex societate ad actus illicitos contracta ratio non redditur: *ibid n. 98. p. 51.*
- Pariliter socius rationem reddere non adstringitur, quin societas probetur: *tr. 4. l. 6. c. 4 n. 73. p. 48.*; nec quando præscriptione, remissione, aliove modo liberatus est: *ibi n. 74.*; nec de acquisitis societate finita, & ab eâ non provenientius: *n. 75. 76.*; nec de contractis nomine proprio celebratis: *n. 79.* nec quando sumus in dubio, & ex conjecturis societas non colligitur: *n. 80.*, nec de iis, quæ ad societatem non spectant, nisi utilitas negotii in societatem versa sit: *n. 82.*; nec de facto consocii societate finita, nisi societas quò ad incepta durare censeatur: *n. 83.*; nec de acquisitis ex altera societate: *n. 86.*; nec de gestis post finitam societatem: *n. 87.*; neque tandem socius tenetur reddere contra stylum mercatorum: *n. 89. p. 50.* Alia jam tetigimus paulò supra in tit. *Qui rationes teneantur reddere?* vers. *Socius. p. 367.*
- Syndicus liberatur itidem rationem reddere, si jam reddidit, & liberationem obtinuit, quæ non apparet: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 7. p. 7.*, ubi *n. 8.* de liberatione tutoris.
- Tutores, & curatores numnè? Se se offerre non tenentur, sed à judice compellendi: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 92. p. 29.*; è contrâ administrator etiam non requisitus tenetur: *ibi n. 93.*; aliàs ad interesse obstringitur: *n. 94.*; verumtamen tutores, & curatores de gestis, & non gestis ab antecessoribus rationem reddere non obstringuntur, nisi in petenda ratione ab antecessoribus negligentes fuerint: *n. 95. p. 29.* Neque etiam tutores rationes præstant, quando redditus, & fructus bonorum pupilli pro alimentis taxati sunt: *ibid. n. 97. p. 29.*
- Usufructuarius de fructibus, quos loco alimentorum percepit, vel jure

antichréseos: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 88. 89. p. 28.*

An, & quando rationes peti possint?

Quò ad tutelam, vel curam scies, quòd de jure communi antequàm finiretur, nullatenus: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 1. 2. 3. p. 57.*; quamvis tutori tanquàm suspecto curator adjungeretur: *ibi n. 4.* De jure autem regio aliter; nam si sunt tutores, aut curatores dativi, de biennio in biennium; si sunt testamentarii, & legitimi, de quadriennio in quadriennium: *n. 7. 8.*; nisi aliquid inconveniens emergat, propter quod rationes citius petere conveniat: *ibid. n. 9. p. 58.*

Quò ad administrationem, nisi finita sit, nullus administrator rationem præstare tenetur: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 5. p. 57. l. 6. c. 4. n. 25. p. 42.*; præterquàm si administrator, tutor, curator bona stabilia societatis, minoris, pupilli vendere intenderit: *dict. c. 6. n. 15. p. 57.*; sicut etiam mater tutrix antequàm ad secundas convolet nuptias: *dict. n. 15.* Et prædictis in casibus non solum præstandæ sunt rationes parte petente, sed etiam giudice ex officio decernente; aliàs de suo tenetur: *dict. c. 6. n. 16. p. 58.* Verùm enim verò rationes per modum *de balança* peti queunt ante finitam administrationem: *l. 6. c. 4. n. 26. p. 43.*

Quò ad societatem tenebis, quòd socius à socio rationes ritè exoptulat, ubi primùm finita fuerit societas: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 20. p. 59.*

Quò ad judicem animadvertes, quòd in culpa ad casum ordinata est iudex, qui debito tempore in exigendis rationibus negligens fuerit: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 17. p. 58.*

Rationes certo tempore debentes reddere, si non reddant, sunt in mora: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 61. p. 25.*

Et tandem in quo tempore rationes regulariter exigì possint? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 57. 122. p. 10. & p. 12.*

Quibus, & adversus quos actio de rationibus distrabendis, seu reddendis competat?

Ei, cujus bona per alium administrata fuere: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 4. p. 18.* Pupillo, & adulto adversus tutores, & curatores: *ibi n. 1. p. 18.*; eorum hæredibus de eo, quòd, vivo pupillo, seu adulto, ablatum est: *n. 2.*; & iudex etiam ex officio tutores, & curatores ad rationes obligare obstringitur, aliàs omne damnum de suo solvit: *l. 1. c. 5. n. 9. 10. p. 48.* Omnis ille, cujus interest, quòd rationes reddantur, postulare valet, ut ei sumantur: *dict. c. 5. n. 1. 2. p. 48. c. 6. n. 19. p. 58. l. 4. c. 1. n. 28. p. 233. l. 5. c. 6. n. 50. 51. p. 358.*; adeò, ut possit cogere eum, cui præstandæ sunt, ut easumat: *dict. c. 5. n. 3. p. 48.* Pubes pubertati proximus, vel minor, ut à suis tutoribus, & curatoribus rationes exigantur, petere queunt: *ibid. n. 4.*; ad quòd etiam quilibet de populo admittendus est sine mandato: *ibi n. 5. 6.*; & cuilibet de populo petenti rationum copia danda est, ut erroribus in eà contentis animadvertere possit: *ibi n. 7.*; modò non sit inimicus capitalis: *n. 8. p. 8.* Minor, ubi primùm à potestate tutoris, vel curatoris exit, ab eo rationes petere valet: *l. 1. c. 5. n. 21. p. 50.* Sic itidem tutor unus ab altero, cujus factum præstare tenetur, rationes exigere potest, prout est honorarius tutor: *l. 1. c. 5. n. 13. p. 49.*; honorarius enim tutor, cum sit observator, atque custos, tenetur, ut talis, vigilare: *ibi n. 14.*; sed universalis administrationis rationem petere nequit: *n. 15.* Si plures tutores gerunt, nulli eorum in contutorem actio pupilli nomine datur; suspectus verò à contutore valet, & debet rationis redditionem postulare: *n. 16. p. 49.*

Quâ formâ rationes præstandæ sint?

Actio petendarum rationum an ordinaria, summarivè sit? *tr. 4. l. 5. c. 8. à n. 88. p. 382.*

Eodem pariter modo præstantur quando voluntariè, ac quando ob sententiam redduntur: *tr. 4. l. 1. c. 5. num. 50. p. 54.*; si fiant extrajudicialiter, postea judicantur pro sententia: *l. 8. c. 3. n. 1. p. 225.*; datâ priùs partibus copiâ: *l. 8. c. 1. n. 61. 62. p. 220.*

Quid facere debeat ad rationes obligatus, si dominus eas petere differat? *tr. 4. l. 1. c. 9. n. 1. 2. p. 81.*; & quid si dominus rationum reliquum recipere nonvult? *ibi n. 3. 4. p. 82.*

Pater, matervè liberorum tutor, tutorivè, seu alio titulo eorum bona administrantes, quomodò rationes reddere constringantur? *tr. 4. l. 5. c. 11. tot. à p. 400.*

Judicium rationis an sit summarium? *tr. 4. l. 8. c. 1. n. 60. p. 220.*; an sit criminale, civilevè? *l. 1. c. 1. n. 115. p. 12.* Et paulò supr. vers. *Actio.*

Ex quibus probetur rationes jam fuisse redditas? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 13. p. 7. & n. 50. p. 9.*

Quomodò judex in sumendis rationibus procedere debeat? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 25. p. 8. & l. 8. c. 1. n. 5. p. 213.*; quid Notarius facere debeat? *l. 8. c. 1. n. 4. p. 213.*; quid considerandum veniat in redditione rationum? Quatuor, de quibus in *l. 8. c. 16. n. 7. p. 325.*

Bonæ rationis septem postulantur requisita, de quibus in *tr. 4. l. 1. c. 1. à n. 124. ad 132. à p. 12.*; siquidem ad eas præstandas obstrictus edere cogitur libros legitimè confectos, calculum proponere, reliqua restituere, & solutione moram purgare: *l. 1. c. 2. n. 62. p. 25.*

Citatione an opus sit, nec ne, ad dispungendas, reddendas, aut revidendas rationes? In verb. *Citatio p. 63.* jam tetigimus; condemnatus tamen

per sententiam ad eas præstandas, iterum citandus est, ut præstet intra 24 horas, vel tres dies: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 50. p. 80. l. 8. c. 1. tot. à p. 212.*; & si non obtemperet, incarcerandus, estò sit Clericus: *dict. c. 8. n. 51.*; & si non reperiatur, ob contumaciam ad rebeliam dispunguntur rationes: *ibid. n. 52. p. 80. & per tot. cap. p. 73.* & in verb. *Contumax p. 100.*; & tunc si victor rationes suas in judicio præstet, pro præstitis, & ritè factis habentur: *ibi n. 53. p. 81.*; & similiter vel ad rebeliam, vel ad sequestrum procedere potest Provisor adversum renuentes reddere: *ibid. n. 55. p. 80.*

Per procuratorem an peti, & reddi valeat ratio? Affirmativè in *tr. 4. l. 1. c. 10. n. 1. 9. p. 83. 85. l. 8. c. 1. n. 10. 11. p. 213.*; sed prædicta resolutio quadraginta, & octo patitur limitationes, de quibus ibi *à n. 2. à p. 84.*

Affinis est quæstio: an sine libris ratio reddi queat? Inficiatur in *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 62. p. 25. & l. 2. c. 8. n. 62. p. 114.*; neque sufficit, ut exhibeatur in sole: *dict. c. 8. n. 63.*; si sic præstentur, juramentum in litem defertur: *ubi proximè n. 64. p. 114.*

Ab introitibus, & receptis incipiendæ sunt rationes: *tr. 4. l. 8. c. 1. n. 17. p. 214.*; & de quibus in eis tutor sit onerandus? *ibi à n. 18.*; de nominibus debitorum quandò onerandus? *ibi n. 29. p. 216.*; quandò de non investimentis pecuniæ infra sex menses? *n. 30.*; quandò de interesse lucri cessantis, & damni emergentis? *n. 31.*; quandò de damno dato, vel lucro amissio? *n. 32.* Facto calculo recepti, ad calculum expensi progreditur: *n. 36.*, ubi quòd judex non debet esse scrupulosus, sed favorabilis, maximè inter conjunctos: *n. 37.*; vel inter dominum administrationis, & hæredes administratoris: *num. 38. p. 217.*; vel quando administratio antiqua est: *n. 39.*; quæ expensæ recipiendæ sint in calculo? *ibi à n. 40.*; & factò sic

calculo, quis debitor apparuerit, condemnandus est, ut reliquatum solvat: *ibid.* n. 45. p. 218.

Liquidatione accepti facta, an pro acceptis (quin reliquæ expungantur rationes) quis exequi valeat? *tr.* 4. l. 1. c. 1. n. 72. p. 10.

Si tutor, vel administrator libros, & inventarium non exhibeat, ad rationum proceditur: *tr.* 4. l. 8. c. 1. n. 46. p. 218; si verò nullo modo sine libris ratio reddi possit, defertur juramentum in litem: *ibi* n. 47. 48.; præviâ tamen judicis taxatione: n. 49. 50.; & eodem modo proceditur contrâ exhibentes libros confusos, intricatos, mutilatos, vel falsos: n. 51. p. 219. Ast sine libris ratio aliquando reddi potest: *tr.* 3. l. 8. c. 9. n. 61. p. 326., videndus tamen in n. 68. 69.

Rationes dispendiæ executioni mandandæ sunt: *tr.* 4. l. 1. c. 1. n. 82. p. 10.

Ut executioni mandetur ratio extrajudicialis, judicis sententia requiritur: *tr.* 4. l. 3. c. 6. n. 10. p. 183; quæ quidem sententia proferri nequit, quin partibus prius assignetur terminus ad contrâ calculum opponendum: *ibi* n. 11. p. 183 & l. 8. c. 1. n. 61. 62. p. 220.; & si insurgant adversum rationes, suspenditur interim executio: *dict.* c. 6. n. 12. p. 183.

Solum dicitur rationes reddidisse, qui eas dedit, & reliquum solvit: *tr.* 3. l. 3. c. 11. n. 10. p. 133.

In rationibus reddendis nostrâ interest non quasi Nerus esse, qui libros accepti, & expensi facientes coarguebat; sed tanquàm Alexander Severus, qui omnibus diebus & quicquàm distribuebat, & à Thesaurariis rationes sumebat: *tr.* 8. *palæstr.* 3. *lect.* 14. p. 457. col. 1. in med.

Coram quo judice, & quonam in loco reddendæ sint?

Ubi, & apud quem judicem rationes præstentur, nunc temporis quæris?

Disces à *tr.* 4. l. 1. c. 1. n. 58. & 95. p. 11.; & amplius animadvertes, quòd tutores, curatores, & negotiorum gestores apud suum judicem ordinarium pro præstandis rationibus conveniendi sunt: l. 1. c. 4. n. 18. p. 39.; modò sit in loco administrationis: *ibi* n. 19.; ibi quippè instructio sufficiens, nota testimonia, verissima documenta præstari queunt: n. 20. Bonorum publicorum, Civitatis, Oppidi, & Concilii præstantur: n. 21. p. 39.; quia apud nos Provisor provinciæ est privativus judex bonorum Concilii, ex quibus Regi tertia debetur: *num.* 22. p. 40.; quò ad bona verò, ex quibus Regi tertia non solvitur, coram judice ordinario loci rationes reddendæ sunt, nec de eis Provisor rationes exposcere quit: n. 23. p. 40. Siquis in pluribus, & diversis locis, eandem administrationem habuerit, coram judice loci principalis, & capituli administrationis: n. 25.; sin autem in administrationis initio paciscatur, ut ratio illius coram certo judice, & loco determinato præstetur, tunc ibi, & non in administrationis loco reddenda est: n. 27.; verum, pacto non obstante, tutor, vel curator coram judice tutelam, vel curam decernente rationem reddet: n. 29.; si à lege, vel regimine particulari designatus sit certus judex, vel Tribunal pro rationibus reddendis, coram eo: n. 29. p. 41.; si utraque pars conveniat, ut in domiciliis, non in administrationis, vel in alio loco diverso reddantur, ibi reddendæ sunt: n. 30. Viduæ, cæteræque miserabiles personæ alicui Magnati, vel Potenti rationes reddere obligatæ, poterunt in Curiam reddere: n. 31.; sicut etiam, si obligatus ad rationes præstandas pulsatus in administrationis loco reddere recuset, & in morâ constituitur, extrâ locum administrationis cogi potest, estò ibi, mora cessante, cogi aliàs non posset: n. 32. 33. Executor

cutor testamenti non sui domicilii, vel administrationis, sed domicilii defuncti loco reddit: *n. 34.*; prout pariliter si ex consuetudine acquisita sit iurisdicção petendæ rationis extrà locum administrationis, consuetudo observatur: *ibi n. 35. p. 41.*
 Enumerantur iudices, quibus rationes sumere competit ab executoribus testamentorum, & capellarum administratoribus: *tr. 4. l. 8. c. 2. n. 11. p. 224.*
 In loco administrationis (quicumque sit administrator, tutor, curator, vel alius) præstandæ sunt rationes communiter: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 14. 123. p. 12. & c. 4. n. 1. p. 37. & n. 55. p. 44.*; nisi aliud per pactum, per regimen, vel per legem sancitum sit: *dict. c. 4. n. 56. p. 44.*; vel alibi conveniri patiatur: *l. 6. c. 10. n. 23. p. 93.*; ast quid in loco domicilii expensis petentis? *n. 2.*; quod procedit estò prædicti in administrationis loco domicilium non habeant: *n. 3.*; ita ut iudex domicilii obligatum administratorem remittere teneatur ad iudicem administrationis: *n. 4.*; & ad præfatum locum suis expensis deferre libros coguntur, nec non instrumenta ad rationes spectantia: *n. 5. p. 38.*; quin ullo exulentur privilegio: *num. 6.*; quantumvis administrator sit Clericus, quia per literas requisitorias Ordinarii ad aliam Dioccesim vocari potest: *n. 7. 14. p. 38. 39.*; vel Clericus tutor laici, quia adhuc ad sæculare forum trahi potest: *l. 1. c. 1. n. 19. p. 8.*; vel Familiaris Sanctæ Inquisitionis, monetarius, vidua, miserabilis persona, Senator, vel agricola: *dict. c. 4. à n. 8. ad 12. p. 38.* Similiter laicus, ecclesiasticam rem administrans, coram iudice Ecclesiastico rationes præstat: *n. 15. p. 39.* Si Hospitale, Confraternitas, vel Capella absque autoritate Episcopi erecta sit, tunc coram Provisore provinciæ, aut alio superiori iudice sæculari, ad id à Principe deputato, ratio reddenda

est: *l. 1. c. 4. n. 16. p. 39. & n. 41. p. 42.*; si cum autoritate Episcopi erecta sit, coram Ordinario: *ibi n. 39. 40. p. 42.*
 Laicus suscipiens tutelam, vel curam Clerici à manu ecclesiastici iudicis, coram ipso in loco administrationis ad rationes cogi potest: *n. 17.* Iudex, & quicumque alius officialis sui officii rationes præstat in administrationis loco: *n. 24. p. 40.* Post primas rationes redditas, si denuò expungantur, iterum expensis petentis in loco administrationis redduntur: *n. 26.*; privilegium enim reddendæ rationis in administrationis loco pupillorum privilegio præponderat: *n. 37. p. 42.* Hæres præstat in loco, ubi defunctus, cujus est hæres, præstare tenebatur: *n. 38. p. 42.* Negotiorum gestores in loco administrationis reddere debent: *n. 51. p. 43.* Notarius laicus Curia Ecclesiasticæ in eadem Curia: *n. 52.*; & similiter piæ causæ, vel alicujus rei Ecclesiasticæ, vel eleemosynarum ad Ecclesiam spectantium administrator: *n. 53.* Mercator coram iudice mercatorum, & scholasticus coram iudice scholasticorum: *n. 54.* Tutores, & curatores coram iudice tutelam dante: *n. 57. p. 44.* Et denique cæterorum quorumcumque administratorum in loco administrationis iudici sæculari, si administratio sæcularis est; Ecclesiastico, si ecclesiastica fuerit, ratio reddenda: *n. 58. p. 44.*

Rationes quò ad calculationem, & calculatores.

Ratio per quos, & quomodo fiat, calculatores quomodo, & quando eligendi? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 40. p. 9.*; de personis, iurisdicção, & potestate eorum: *ibi n. 59. p. 10.*; de tertio nominando ob aliorum discordantiam: *n. 83. p. 10.*; dandi sunt calculatores ad rationes dispungendas? Utique, si partes petant: *l. 8. c. 1. n. 6. p. 213.*; vel si

si iudex (estò partes non exposcant) necessarios esse putaverit: *ibi n. 7.*; qui quidem calculatores, licet focii, & consiliarii iudicis appellentur, nil iudicare queunt: *ibid. n. 8. 9. p. 213.*; acceptum, & expensum tantum computare debent, & exinde patefacere reum esse, vel non esse debitorem: *l. 1. c. 5. n. 29. p. 51.*; ita ut suam potestatem excedant, si actorem debitorem pronuntient: *ibi n. 29. 30.*; sed contrarium, & melius à *n. 40. & 41. p. 52.*; siquidem de natura petitionis rationum est, quòd eas petens damnetur, si debitor appareat: *n. 60. p. 55.*; & semper condemnatur ille, qui, calculo dispuncto, debitor exit: *num. 63. p. 56.*; potestas enim calculatoribus, & arbitratoribus circa principale concessa, circa connexa, & individua censetur data: *ibid. n. 44. p. 53.*
Si calculator à iudice nominatus, vel ob contumaciam, vel ob discordiam ab aliis dissentiat, an sequuta iudicis confirmatio executari queat? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 84. p. 10.*

Factum intricatum calculi ad calculatores peritos remittitur, qui deductum, aut iudicatum excedere nequeunt: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 27. p. 51.*; & si excedant, excessus est nullus: *ibi n. 28. p. 51.*

Rationes quò ad errores, & revisionem.

Rationes semel examinatae an, & quando ad novum examen revocandae? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 133. p. 13. l. 7. c. 10. n. 29. p. 188. l. 8. c. 5. n. 12. 13. p. 237. & c. 14. 15. tot. à p. 304.*; nisi docto de errore: *l. 8. c. 17. n. 31. 32. à p. 335.*; & an ex officio, & sine partium petitione aliquando revidendae sint? Tum in iure, tum in foro affirmantium dogma volitare solet: *dict. c. 14. n. 40. 41. p. 308.* Revidentur quoque rationes, si de novo praestantur, quando semel redditae fuere coram iudice incompetente: *ibid. n. 45. 46.*; & pari modo revidentur, atque à principio distractae fue-

re: *l. 8. c. 15. num. 1. pag. 312.*
Super errore calculi quando transigi valeat, & transactio revocari? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 24. 36. p. 8. & n. 89. p. 11.*, ubi de exceptione erroris calculi; & in *l. 8. c. 5. n. 28. p. 239.* invenies quousque fieri possit revocationem erroris; & in *l. 8. c. 6. tot. à p. 243.* reperies quando, quibusvè in calibus allegatio erroris calculi excludatur: calculi enim error ab eo, qui calculum negavit, allegari non potest, nisi libro, non autem testibus patefieret: *l. 8. c. 5. n. 33. p. 339.*; & per *tot. cap.* multa alia sparguntur circa hanc erroris allegationem, quae hic consultò omittimus, & illuc te manu ducimus, ne in longum faciamus iter.

Error calculi veritati praedjudicare nequit: *tr. 4. l. 8. c. 5. n. 5. p. 236.*, sit mathematicus, sitvè juridicus error: *ibi n. 6. 7.*; potissimè si calculatores in parcellis in iure consistentibus se intromittant, vel calculationem contra jus faciant: *n. 8. 9.* Error in facto etiam allegari valet: *num. 10. p. 237.*; quamvis sit error in facto proprio: *n. 14.*; & si calculator decretum iudicis excedat, rationes sunt nullae: *n. 12.* Non tantum in Chancellaria, sed & in executione erroris allegatio subintrat: *ibi n. 15.*; & etiam in appellationis gradu: *n. 17.*; siquidem error computationem reddit ipso iure nullam: *n. 18. p. 238.*; praescribitur tamen erroris allegatio intra 30. annos: *n. 19.*, ubi *n. 20. & 21.* quomodo error calculi demonstratur; & *n. 22.* quòd tam à dante, quam à suspiciente rationes opponi potest; & ad illum allegandum actorum copia datur: *ibid. n. 23. 31. à p. 239.*

Tutor, vel alius administrator se, ac suos haeredes liberare nequit, protestando rationes semel examinatas se amplius non redditurum: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 70. p. 26.*

Si administrator ad rationes reddendas saepius se obtulit, & cui reddendae erant

erant ad videndum, & examinandum calculum admonuit, pro redditibus habentur, si per eum stetit, ut non redderentur: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 71. p. 26.*

Sedula rationum revisio efficit, ut administratoris culpa facilius detegatur: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 18. p. 58.*

Quibus ex causis, quibusque expensis ratio revidenda, & retractanda sit? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 92. 93. p. 11.*

Ante rationes redditas, partitas erroneas emendare potest, qui rationes præstaturus est: *tr. 4. l. 5. c. 6. num. 23. p. 355.*

Rationi semel, ritè, rectè, & solemniter redditæ, standum est: *tr. 3. l. 8. c. 9. n. 72. p. 327.*; & iterum non reddenda: *n. 75.*; nisi error, aut nullitas appareat: *n. 76.*; qui error non præsumitur, & ab allegante probari debet: *n. 77. 78.*; & specificè, non genericè: *ibid. n. 80. p. 327.*

Reclamatio an intimari debeat parti? In contractibus ultrò, citroque obligatoriis nemo inficias ibit; in iis verò, qui ex unius, scilicet reclamantis, voluntate pendent, neutiquam: *tr. 3. l. 7. c. 2. n. 115. p. 150.*

Recognitio. Minor an possit suam recognoscere scripturam? *tr. 3. l. 6. c. 12. n. 11. p. 24.*

Recognitio vim confessionis habet: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 8. p. 183.*

Reconciliatio an tollat exhæreditionem? Distinctionis fœdere resolutum invenies in *tr. 2. l. 2. c. 1. n. 85. 86. 87. p. 118.*

Inter reconciliationem, & præsentationem in Sancto Officio acquisita bona ad quem pertineant? Si ad præsentatum, an verò ad fiscum, aspicias in *tr. 2. l. 1. c. 9. num. 46. 47. p. 200. & seq.*

Reconductio vel tacita, vel sine novis pactis, intelligitur facta iisdem qualitatibus, & pactis primæ conductionis: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 48. p. 645. & c. 11. n. 3. p. 666.*

Reconventio opponi non potest illi, qui

haud nomine proprio, sed alieno agit: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 100. p. 216.*

Reconventio superflua, imò inadmissibilis in iudicio ratiocinii, cum petens suam etiam exigit condemnationem, si ex rationibus ita reliquatum fuerit: *tr. 4. l. 1. c. 5. à num. 45. p. 53.*

Confessionarius an, & quando constringatur cedentem defendere in reconventionem? *tr. 4. l. 4. c. 4. num. 45. p. 253.*

Reconventio quando locum habeat, nec ne? *tr. 5. c. 20. n. 20. p. 41.*

Reconventionis causa incidens est: *tr. 5. c. 2. n. 10. p. 11.*

In reconventionem nullus privilegiatus declinare valet: *tr. 5. c. 2. n. 6. p. 10. & c. 6. n. 32. p. 30.*; nec actor reconventus iudicem recusare potest: *dict. c. 2. n. 7. p. 11.*; quia conventionis iudex, iudex reconventionis erit, licet ob privilegium partis aliàs cognoscere non posset: *c. 2. n. 11. p. 11.*

Recordatio beneficiorum receptorum semper habenda à recipiente, sicut è contra nunquam à beneficiente: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 20. p. 104. col. 2. in fin.*

Rektor iustitiæ est Senator gravaminum antiquior Domus, ipso Rectore, & Cancelario deficiente: *tr. 6. l. 6. c. 19. n. 5. p. 388.*

Rekursus ad Coronam an competat quando iudex ecclesiasticus contra confraternitates laicas, vel contra Monachos procedit pro rationibus reddendis? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 20. 21. 22. pag. 8.*

Rekursus ad Coronam competit quoties iudex ecclesiasticus, sæcularis, aut Regularis, susceptione ei intimata non obstante, ad ulteriora procedit: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 11. p. 17.*

Competit etiam quando Arbitri appellationem non recipiunt in causa recusationis: *tr. 6. l. 6. c. 20. num. 10. p. 395.*

Etiam quando ecclesiasticus contra jus cla-

clarum, expressum, & inquestionabile procedit: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 20. p. 20.*; vel si cum notoriâ injustitiâ procedat, *ibi n. 21.*; etiam si iudex ecclesiasticus recusatus ad Arbitros non deveniat: *tr. 6. l. 5. c. 12. num. 38. p. 334.*

Non competit quando recusatio tanquam frivola rejecta fuit: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 7. p. 18.* Nec quando iudex habet pro se opinionem: *dict. c. 19. n. 19. p. 20.* Nec quando recusatus procedit post transactos 45. dies, etiam si post ipsos decidatur suspicio: *dict. c. 19. n. 25. p. 20.* Nec de Apostolicis Inquisitoribus recurritur ad Coronam: *dict. c. 19. n. 22. p. 20.* Nec datur ad Regem quando casus est à lege provilus: *tr. 6. l. 2. c. 9. num. 7. p. 40.*

Recusatio definitur: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 1. p. 844. tr. 6. l. 1. c. 1. n. 2. p. 2.*

Recusatio in genere.

Recusatio, & appellatio à pari procedunt: *tr. 2. l. 8. c. 15. num. 8. 9. p. 845. tr. 6. l. 5. c. 4. n. 3. p. 290.*, etiam quò ad suspensionem: *tr. 6. l. 5. c. 7. n. 2. p. 301.*

Est opponenda antequàm iudicium inchoetur: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 25. 26. p. 846.*; nisi denuò superveniat recusationis causa: *ibi num. 27.*; quia tunc etiam opponi valet post conclusum in causa: *n. 28.*; & adversùs iudicem mortuum: *ibid. n. 29. 30. p. 846.*

Exceptio recusationis non censetur subblata, etiam si adsit clausula *appellatione remota*: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 2. 3. p. 844.*; quia etsi omnes prohibeantur exceptiones, recusationis exceptio interdicta non censetur: *n. 4.*; eo, quòd cognitio causæ tres requirit comites, (iudicium scilicet, veritatem, & iustitiam) qui in iudice suspecto, aut recusato deficiunt: *n. 5. & tr. 6. l. 1. c. 1. n. 3. p. 2.*; ideò durum est coram suspecto iudice litigare: *tr. 2. l. 8.*

c. 15. n. 6. p. 845.; ac per consequens semper datur recusationis exceptio, licet Princeps *recusatione remota* causam committat, quia intelligitur de frivola, & inani: *ibi n. 11.*, & per tot. *cap. multifariam* ampliatur, & limitatur.

Comparens coram iudice recusato, vel metu, vel cum protestatione de non consentiendo, non videtur recusationi renuntiâsse: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 31. p. 846.*

Periculosum est sub suspecto iudice litigare: *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 45. p. 2.*; & nemo ad id cogitur: *ibi l. 1. c. 10. n. 2. p. 8. & l. 3. c. 7. n. 34. p. 91.*

Recusatio an sit odiosa, an vè favorabilis? *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 19. p. 4.*, ubi pro secunda parte resolvitur, & pro utraque cum distinctione *ibidem in l. 3. c. 13. n. 5. p. 99.*

Est janua defensionis: *tr. 6. l. 1. c. 11. n. 1. p. 10. & l. 3. c. 1. n. 4. p. 66.*; imò est defensio naturalis, quæ nec lege, nec statuto à Papa, aut à Principe tolli potest: *l. 1. c. 1. n. 8. 9. & seqq. p. 2. l. 5. c. 9. n. 14. p. 313. & l. 1. c. 17. n. 2. p. 15.*; ideoquè, remota appellatione, remota non censetur recusatio: *l. 1. c. 16. n. 22. p. 14.*

Per recusationem officium recusati iudicis conquiescit: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 23. 24. p. 846. tr. 6. l. 5. c. 7. n. 1. p. 301. & à n. 4. ad 19. p. 302.*

An provocari queat à sententia pronuntiante recusationem non procedere? *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 39. p. 847.*

Tempus cognoscendi de recusationibus est quadraginta quinque dierum: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 40. p. 847.*; & currit de momento ad momentum: *ibi n. 41. 42.*; quantumvis recusans factò adversarii, vel iudicis impediatur: *ibi n. 43.*

Cautionem non deponunt Procurator Regius, & pauperes, qui à Misericordia liberantur: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 45. 46. p. 847.*

Renuntiari an queat recusatio? Sic ex causa

- causa de præterito ; non ex causa de futuro: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 36. p. 847.*
- Recusatio quando opponi possit liquidationis iudici? *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 8. p. 269* Calculatoribus quando, & quomodo? *l. 5. c. 9. n. 27. p. 387*
- Recusatio locum habet in quacumque causa, etiam si summarissima: *tr. 9. q. 23. n. 9. p. 114.*; ideò datur in actione iuramenti ad animam: *ibid. n. 10. & seqq. p. 114.*
- Recusatio non habet locum in lite, in qua recusans ipse iudex est: *tr. 9. q. 23. n. 2. p. 114.*
- An iudex recusatus in rebus ad officium suum tangentibus cum socio adjuncto procedere valeat? *tr. 9. q. 22. n. 3. & seqq. p. 110.*, ubi negativè de jure nostro in *n. 5. p. 111.*; quid autem, si Diploma regium habeat? *q. 22. tot. à p. 109.*
- De reculatione ad appellationem, & è contrà, valet argumentum: *tr. 9. q. 23. n. 3. p. 114.*
- Recusans stat in iudicio tanquam actor: *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 2. p. 66.*; &, ut scias, quis actor, quis reus in causa recusationis, consule *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 6. 7. & seqq. & n. 17. à p. 66.*
- Recusationis iudicium an sit separatim à causæ principalis iudicio? *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 8. 12. p. 66.*
- Recusatione non admissâ, iudex suam prosequitur jurisdictionem: *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 15. p. 66.*
- Parti est permissum defendere recusationem: *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 19. p. 67.*
- Profitnè aliis recusatio ab uno ex litis consortibus appolita? *tr. 6. l. 3. c. 3. tot. p. 71.*
- Recusatio, tam in civilibus, quam in criminalibus causis intentari valet: *tr. 6. l. 3. c. 9. à n. 1. & per tot. p. 95.* In criminibus verò notoriis, & pœnam determinatam habentibus, recusatio non datur: *l. 3. c. 10. n. 1. 2. 3. p. 95.*; & similiter in civilibus, *n. 4. & seqq. p. 96.*
- Recusatio, ut sit valida, dirigi debet ad certam personam, & causam: *tr. 6. l. 3. c. 12. n. 2. p. 97.*
- Recusatio per se, & per procuratorem opponi potest: *tr. 6. l. 3. c. 13. n. 1. 9. p. 99. 100.*; intelligendo ut in *n. 10. & seqq. p. 100.*
- Audiendus est procurator, si petat tempus ad ratificationem recusationis obtinendam: *tr. 6. l. 3. c. 13. n. 14. p. 101.*
- Recusationem non probans pœnam incurrit: *tr. 6. l. 3. c. 13. n. 4. p. 99.*
- Recusatio est firmanda per Advocatum: *tr. 6. l. 3. c. 13. n. 15. p. 101.*
- An sit iteranda ex causâ antiqua, nova, cognita, vel incognita? *tr. 6. l. 3. c. 14. tot. p. 102.*
- Non potest apponi nisi in iudicio: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 4. 6. p. 111.*; benè tamen in actibus extrajudicialibus, quæ fiunt per modum jurisdictionis: *ibi n. 5.*; aliter secus: *l. 3. c. 7. n. 29. p. 91.*
- In electionibus quoque habet locum: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 7. p. 112.*
- Non verò in novi operis nuntiatione: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 19. p. 113.*; nec propter timorem mali sibi inferendi: *ibi n. 20. p. 114.*; nec in distractione pignoris: *n. 21.*; nec in fraude creditorum: *n. 22.*; nec adversùs inferentem vim: *n. 23.*; nec in revisione: *dict. c. 16. n. 32. p. 115.*; nec etiam datur recusatio, ubi appellatio non suspendit: *l. 1. c. 20. n. 6. p. 22.*; nec adversùs iudicem inquirentem generaliter, vel specialiter: *l. 3. c. 7. n. 30. p. 91.*
- Sufficiatnè quòd quis sit recusatus in unâ causâ, ut quò ad omnes alias maneat suspectus? *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 28. 29. p. 115.*
- Gravamen ubi datur, etiam recusatio: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 37. p. 115.*
- Recusatio est proponenda coram iudice recusato ante litis contestationem: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 1. 11. p. 121. 122.*; ni recusans sit mulier, rusticus, minor, & similes: *ibi n. 15. p. 123.*; & fieri debet primò verbaliter cum expressione causæ: *ibi n. 2. p. 122. & n.*

64. p. 128. ; & tunc iudex jubet, ut usque ad sequentem audientiam ad scripturam reducat : *ibi n. 3. 6. 8. p. 123. § n. 64. p. 128.* ; & , si hoc non fiat, licitè iudex in causa procedit : *n. 10. p. 122.* : cum verò iudicis copia non habetur, coram iudice Ordinario loci, Principe, vel defensore recusatio proponitur : *dict. c. 1. n. 5. p. 121.*

Recusationis exceptio declinatoriam præcedere debet : *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 22. p. 124.* ; ponitur tamen in qualibet litis parte cum denuò supervenit : *ibi n. 54. p. 127.*

An comparens coram iudice suspecto valeat illum recusare ? *tr. 6. l. 4. c. 1. à n. 29. p. 124.*

Ex recusatione injuria infertur iudici, quia recusatio sapit criminis accusationem : *tr. 6. l. 4. c. 10. n. 10. 11. p. 194.* : idè, si recusans in probatione defecerit, severissimè est mulctandus : *l. 4. c. 14. n. 30. p. 243.*

Recusatione pendente nil innovandum : *tr. 6. l. 5. c. 7. n. 3. p. 302.* ; imò recusatus ad ulteriora procedens, dum recusatio pendet, tenetur ad omne lucrum cessans, damnumquè emergens, & expensas omnes, quæ indè parti resultarunt : *l. 5. c. 7. n. 19. p. 304.* ; & idem est si iudex recusationem recipiat, & postea judicatum fuerit non bene judicasse : *ibi n. 21. p. 304.* ; quia donec recusatio finaliter terminetur, suspenditur cursus processus : *l. 6. c. 22. n. 1. 2. p. 402.*

An autem cum unus ex conjudicibus recusatur, alter, cui potestas in solidum non est data, possit, recusatione pendente, ad ulteriora validè procedere ? Nequaquam : *tr. 6. l. 5. c. 7. n. 17. p. 304.*

Et an possit associatus, pendente recusatione, procedere ad ulteriora ? *tr. 6. l. 5. c. 9. à n. 1. p. 311.* , ubi negativè de jure nostro *à n. 8. p. 313.* , limitando à *n. 10.* : & in casibus, in quibus procedere potest ad ulteriora, debet prius citare iterum recusantem : *l. 6. c. 1.*

n. 5. p. 342. , & infimul jubere scribæ, ut adjungat omnem aliam recusationem fulminatam adversus ipsum recusatum : *ibi n. 8. p. 342.*

Procedit tamen validè ad ulteriora post transactos 45. dies : *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 25. p. 20.* : & etiam quando causa illi fuit commissa reculatione semotà : *ibi n. 26. p. 20. l. 5. c. 7. n. 25. p. 305* ; vel quando recusans expressè, aut tacitè recusationi propositæ renuntiavit : *l. 5. c. 7. n. 23. p. 304.* ; vel quando natura causæ, aut iudicis recusationem non patitur : *dict. c. 7. n. 26.* ; vel in notoriis criminibus : *n. 27.* ; vel post litis contestationem, si recusationis causa de novo non emerit : *n. 28.* ; vel quando non exprimitur, aut non legitima recusationis causa exprimitur : *n. 29.* ; vel si recusationem apponat procurator sine mandato, & cum cautione de ratihabitione, donec ratificatio interveniat : *n. 30.* ; vel dum recusatio apponitur, licet iudex notoriè sit suspectus : *n. 31. 32. p. 306.* , intelligendo ut in *n. 33.* ; vel donec cautio deponatur, ubi necessaria est cautio : *n. 34.* ; vel si iudex in eadem lite, ex eademquè causâ jam fuit recusatus, & pro non suspecto judicatus : *n. 35.* ; vel si simus in Senatu Ulyssiponensi, vel Portuensi, in quibus hæc nullitas procedendi ad ulteriora nuda reputatur : *ibi n. 39. p. 306.* ; vel si suspectio sit frivola : *l. 4. c. 1. n. 73. p. 119.* ; potest tamen hoc in casu pars appellare in devolutivo tantum : *ibi n. 74. p. 130.* ; vel si recusans in calce suspicionum testes non nominavit, quibus eas probare intendit : *l. 5. c. 6. n. 1. p. 299.* ; aliàs etiam hoc in casu recusatio rejicitur, & recusatus ad ulteriora procedit : *ibi n. 2. § 3. p. 299.*

Quid recusationis iudex facere debeat, cum justas invenerit recusationis causas ? *tr. 6. l. 6. c. 4. à n. 1. p. 346* ; quidquè quando sint dubiæ in jure, vel in praxi, sintvè justæ, aut injustæ ? *l. 6. c. 3. à n. 1.*

à n. 1. p. 344.; in dubio enim contra recusationem judicatur: l. 6. c. 3. n. 45. p. 345.; atverò contra judicem recusatum pronuntiandum est, cum datur præsumptio contra ipsius mores: *ibi* n. 8. p. 345.

Quomodo cognoscatur sitne recusatio frivola? *tr. 6. l. 4. c. 1. à n. 75. ad 79. p. 130.*: frivolarum autem recusationes dicuntur illæ, quæ in jure non sunt expressæ, nec expressis similes, maioresvè: *tr. 6. l. 6. c. 1. n. 6. p. 342.*

Quæ causæ sint sufficientes ad recusandum judicem, prudentis judicis arbitrio relinquuntur: *tr. 6. l. 4. c. 17. n. 3. p. 266. l. 1. c. 19. n. 16. p. 19.*

Recusatio oritur ex triplici causa: *tr. 6. l. 3. c. 2. n. 1. p. 68.*

An recusationis causæ necessariò sint exprimendæ cum juramento calumniæ? Negativè de jure civili: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 65. p. 128.*: affirmativè de jure Canonico: *ibi* n. 66. & 67. p. 128.

De jure Regio Notarius ex levioribus causis, quàm judex, recusatur, sed debent esse justæ, & probari: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 68. p. 129.*

Amor, cupiditas, timor sunt sufficientes causæ ad recusationem: *tr. 6. l. 4. c. 3. n. 3. p. 140. & c. 9. n. 1. 2. p. 182.*

Semel recusatus ex aliqua causa, eâ cessante, non reddit iterùm ad causam: *tr. 6. l. 4. c. 5. n. 19. 26. p. 155. 156.*

An, & quandò ex causa ambitionis, & cupiditatis recusatio detur? *tr. 6. l. 4. c. 16. 105. p. 255.*

Causæ recusationis sunt proponendæ coram iudice suspecto, & probandæ coram alio: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 10. 11. p. 18.*

Quantò recusatus fuerit integerrimus, tantò causas graviores desiderat recusatio: *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 12. p. 30.*

Incommoda enumerantur, quæ ex eo, quòd recusationes rejiciantur, sequuntur: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 12. p. 18.*

De jure nostro apponi non potest recusatio, si lis non pendeat: *tr. 6. l. 1. c. 20. n. 5. p. 22. l. 3. c. 12. num. 1. p. 97. l. 4. c. 1. n. 26. p. 124.*; aliter de jure com-

muni: *l. 3. c. 12. num. 3. p. 97.*
Acuratè attendendæ causæ, ob quas miræ bonitatis judex recusatur, ne ejus fama periclitetur: *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 11. p. 30.*

Causâ commissâ cum clausula, *recusatione remotâ*, non intelligitur ablata recusatio: *tr. 6. l. 4. c. 2. n. 23. p. 135. & l. 5. c. 7. n. 25. p. 305.*

Ad recusandos iudices supremorum Tribunalium graviores requiruntur causæ: *tr. 6. l. 2. c. 2. n. 17. p. 26.*; & qui Consiliarios, superioresvè iudices ex levi causa recusat, Principis Majestatem lædit: *ibi* n. 20. p. 27.

Quæ causæ sufficiunt ad repellendum testem, sufficiunt quoque ad recusandum iudicem: *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 8. p. 30.*; imò facilius iudex, quàm testis repellitur: *ibi* n. 9. p. 30.

Utrùm possit iudex à causæ cognitione, absque recusatione opposita, se se abstinere? Negativè: *tr. 2. l. 2. c. 6. n. 1. p. 31.*: affirmativè n. 5.; & resolvitur cum distinctione in n. 8. & *seqq.*; & quòd possit datâ legitimâ causa, *dict. n. 8. p. 32.*: quæ causæ non sint legitimæ, demonstratur in n. 9. & n. 10. p. 33.; quòd debeat iudex, se se à causa abstinens, jurare priùs suspectum esse, & quòd possit abstineri, datâ justâ causâ, etiamsi pars adversa consentiat: *l. 2. c. 7. n. 1. p. 33.*

Recusatione remotâ valebitne Papa, vel Rex committere causam? *tr. 6. l. 1. c. 19. sub n. 26. p. 20.*

Scribâ iudicis finium regundorum, Ædilium, & Fisci Sanctæ Inquisitionis recusato, potest, dum de suspectiōne cognoscitur, scribere associatus cum alio: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 21. 22. p. 38.*

Præside, vel Rectore recusato, alius eorum loco subrogatur: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 10. p. 44.*

Si Notarius suspectus non iudicetur, reassumit causam, & pars in duplum ei solvit expensas: *tr. 6. l. 2. c. 11. n. 6. p. 47.*

Recusatus iudex an possit pronuntiare,

- & capere? *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 35. & n. 41. & seqq. à p. 92.*
- De suspecto allegatus potest instruere causam, & facere probationes: *tr. 6. l. 2. c. 13. sub n. 1. p. 50.*
- Ad recusandos peritos de jure nostro, & Canonico non requiritur causæ suspicionis probatio, ast sufficit recusantis juramentum: *tr. 6. l. 2. c. 17. n. 6. p. 56.*
- A' rejectione suspicionum (de jure nostro) non admittitur supplicatio: *tr. 6. l. 6. c. 1. n. 7. p. 342. & c. 4. n. 4. p. 346. & c. 9. n. 20. p. 364;* nec à pronuntiatione, quâ declaratur reculationem procedere, datur appellatio, aut gravamen: *l. 6. c. 4. n. 3. p. 346. & c. 9. n. 20. p. 364;* potest tamen pars contraria excipere contra talem pronuntiationem: *dict. c. 4. n. 7. p. 347.*; quæ exceptio, quivè articuli cumulativi æquo passu cum reculatione deambulant: *dict. c. 4. n. 8. p. 347.*
- Quid recusationis iudex facere debeat quando invenerit recusationes esse scandalositas, atque ignominiosas recusato? *tr. 6. l. 6. c. 2. à n. 1. p. 343.*
- Recusantium quæ regulariter fit mens? *tr. 6. l. 6. c. 3. n. 6. p. 345.*
- Intra quod tempus suspicionis causa sit finienda; & quid sit tali in tempore non terminetur? *tr. 6. l. 6. c. 15. tot. p. 370.*
- Judicatio recusato iudice quis debeat alium iudicem dare loco recusati? *tr. 6. l. 6. c. 22. à n. 5. à p. 403.*
- In reculationibus iudicis, & scribæ fisci Sanctæ Inquisitionis quâ formâ procedendum? *tr. 7. cap. 42. 44. Regim. judic. confiscat. p. 402. & 403.*
- Qui recusare valent?*
- Tàm actor, quàm reus: *tr. 6. l. 3. c. 8. n. 1. p. 94.*
- Excommunicatus: *tr. 6. l. 3. c. 1. n. 3. p. 66.*; quia non præsumitur ei denegari à Sede Apostolica recusatio: *ibi n. 5. p. 66.*
- Inimici: *tr. 6. l. 4. c. 18. n. 2. p. 269.*
- Minor recusare potest Senatorem existentem in expeditione causæ: *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 38. p. 340.*
- Tertius comparens pro suo interesse, vel præjudicio: *tr. 6. l. 3. c. 11. à n. 1. ad 4. p. 96.*
- Testes, qui nequeunt esse in causa, si sint iudices, recusantur: *tr. 6. l. 4. c. 18. n. 1. & seqq. p. 269.*
- Universitas, Communitas, Capitulum, aut Congregatio, ex capite inimicitia specificæ: *tr. 6. l. 3. c. 2. n. 4. p. 68.*; & adhuc singuli de Universitate seorsim possunt regulariter recusare: *dict. c. 2. n. 8. 9. p. 68.*; & quando Universitas gerit causam unius: *ibi n. 18. p. 69.*; & quando omnes de Universitate sunt inimici iudicis: *ibi n. 19. 20. & seqq. p. 69.*, ubi de aliis casibus.
- Vicarius Canonorum: *tr. 6. l. 3. c. 2. n. 17. p. 69.*
- Qui recusare non valent?*
- Clientulus ex inimicitia iudicis cum procuratore: *tr. 6. l. 3. c. 5. num. 16. p. 82.*
- Pupillus ex inimicitia tutoris, aut curatoris cum iudice: *tr. 6. l. 3. c. 5. n. 14. p. 82.*
- Procurator ex inimicitia propria: *dict. c. 5. n. 15. p. 82.*
- Qui non est pars in causa: *tr. 6. l. 3. c. 11. n. 5. p. 97.*
- Universitas, Communitas, Capitulum, & Congregatio, ex capite inimicitia genericæ: *tr. 6. l. 3. c. 2. n. 2. p. 68.*; præterquam quod si omnes de Universitate sint inimici iudicis recusandi: *ibi n. 19. p. 69.*
- Qui recusari valent?*
- Imperiti recusari possunt ex sola imperitia: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 13. p. 164.*; periti etiam ex omnibus causis, ex quibus repellitur testis: *ibi n. 14.* Sine autem legitima causa an periti, seu æsti-

- matōres recusari queant? Si à publico deputati sint, neutiquam: *l. 1. c. 11. n. 9. p. 152.*; si a partibus electi, utique ex nova causa probata: *dict. n. 15. p. 153.*; si à iudice sint nominati, utique etiam ex solo partium iuramento: *n. 14. p. 153.*
- Omnes iudices cujuscumque generis, & quacumque dignitate perfulgentes: *tr. 6. l. 1. c. 18. n. 3. p. 16. l. 2. c. 8. n. 1. p. 34. l. 5. c. 13. n. 11. p. 237.*; & omnes, qui gravare possunt: *l. 1. c. 20. n. 2. p. 21.*; & omnes, qui amorem, odiumvè habere valent: *l. 2. c. 1. n. 2. p. 23.*; & omnes illi, à quibus appellari potest: *l. 2. c. 5. n. 6. p. 29.*; & omnis ille, qui superiorem habet: *l. 1. c. 6. n. 2. p. 7.*
- Ideoquè, præter Regem, & Papam, omnis alius iudex recusari potest: *tr. 6. l. 2. c. 2. n. 2. p. 25. l. 5. c. 13. num. 11. p. 337.*
- Solum recusatur qui partem gravare, vel illi obesse potest: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 3. p. 59.*
- Iudex procedens extrà juris metas: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 24. p. 114.*
- Iudex subditus unius partis: *tr. 6. l. 4. c. 2. n. 13. p. 134.*; vel ejus voluntarius commensalis: *l. 4. c. 3. n. 20. p. 142.* & *n. 47. p. 146.* & *l. 3. c. 5. num. 19. p. 82.*; quod non procedit, si fuerit commensalis partis unâ, aut duabus tantùm vicibus, vel ex causâ necessariâ, aut in itinere: *dict. c. 3. n. 21. 22. p. 142.*
- Iudex partis amicus reconciliatus: *tr. 6. l. 4. c. 2. n. 16. p. 134.*
- Iudex eùm, sicut antea, desinat salutare partem: *tr. 6. l. 4. c. 2. num. 21. 22. p. 135.*
- Iudex qui aliquando protulit verba injuriosa, aut minatoria contra litigantem: *dict. c. 2. n. 39. p. 137.*
- Iudex oriundus ex unâ terrâ, vel familiâ, quæ habet graves inimicitias cum aliâ terrâ, familiavè: *dict. c. 2. n. 40. 41. p. 137. l. 5. c. 12. n. 18. p. 331.*
- Iudex corrivalis: *tr. 6. l. 4. c. 3. num. 19. p. 142.*
- Iudex consocius, aut compatriota alterius litigantis, si sint in partibus remotis: *tr. 6. l. 4. c. 3. n. 23. p. 142.*, intelligendo ut in *n. 24. p. 143.*
- Iudex loquens ad aures, vel faciens conventicula cum parte, nisi statim referat palam, quod dixit, vel audivit secretè: *tr. 6. l. 4. c. 3. num. 25. 26. 27. p. 143.*
- Iudex solitus adire cum parte ad ventionem, aucupationem, piscationemvè: *tr. 6. l. 4. c. 3. n. 28. p. 143.*
- Si solitus sit ludere cum parte: *ibi n. 29. p. 143.*
- Si habitet cum parte: *ibi num. 30. p. 144.*
- Si sit partis familiaris: *ibi n. 31. p. 144.* & *l. 3. c. 5. n. 19.*; secùs si familiaritas sit modica, urbanavè: *ibi n. 32. 33. p. 144.*
- Si nimis faveat alteri parti: *dict. c. 3. n. 34. p. 144. l. 4. c. 9. n. 24. p. 187.*
- Si fuerit iudex datus ad petitionem alterius partis: *ibi num. 35. p. 144.*; & idem in *n. 36.* si procurator affectavit illi iudici causam comitti.
- Si causa vertatur inter iudicis amicos dilpari amicitia: *ibi n. 37. p. 145.*; & si magis amicus sit pauper: *ibi n. 43.*; etiam si amicitia ex causâ illicitâ, vel injustâ proveniat: *ibi n. 44. p. 146.*; & etiam si amicitia sit cum patre partis, aut è contra: *ibi n. 45. p. 146.*
- Iudex socius: *tr. 6. l. 4. c. 3. num. 48. 49. p. 146.*
- Iudex quando pro eo aliquando pars tulit sententiam, vel deposuit in causa criminali: *ibi n. 50. p. 147.*
- Iudex in causâ propriâ, vel tangente ipsius commodum, vel incommodum, interesse, lucrum, vel damnum: *tr. 6. l. 4. c. 8. à n. 1. p. 168.*
- Qui habet causam similem: *dict. c. 8. n. 21. & seqq. p. 170.*
- Qui sollicitavit esse iudex: *dict. c. 8. n. 27. p. 171.*
- Judices reciproci: *ibi n. 28. p. 171.*
- Iudex legatarius in causâ testamentariâ: *ibid. n. 30. p. 171.*

Executores testamenti, si sint iudices in causis testamenta tangentibus: *dict. c. 8. n. 33. p. 171.*

Judices quando tenentur ex evictione, vel fidejussione: *dict. c. 8. num. 34. p. 171.*

Judex in causa, in qua prius fuit Advocatus: *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 44. p. 173;* intellige ab adversa parte, non autem ab illa, pro qua patrocinium præstitit: *ibi n. 47. p. 173.*

Judex, qui ante sententiam, vel post, ante publicationem tamen, votum propalavit: *tr. 6. l. 4. c. 8. à n. 57. ad 62. p. 176.*

Judex suffraganeus adversarii: *tr. 6. l. 4. c. 9. n. 3. p. 184.*

Judex vassallus unius partis: *dict. c. 9. n. 5. p. 184.*

Omnis inferior in causa sui superioris: *ibi n. 4. p. 184.*

Judex colonus, seu inquilinus partis, si ejus sit debitor, aliàs secus: *ibi n. 6. p. 184;* vel si sit inquilinus, aut colonus graciosus: *l. 4. c. 16. num. 67. p. 265.*

Judex remittens uni parti assignaturas, vel sportulas: *tr. 6. l. 4. c. 9. n. 9. p. 185;* nisi pars sit pauper: *ibi n. 10. p. 185.*

Judex in causa illius, qui concessit beneficia ecclesiastica ejus filiis, aut nepotibus: *dict. c. 9. n. 11. p. 185.*

Judex in causa, in qua est Advocatus ejus filius, pater, frater, maritus uxoris, avus, vel nepos; nisi pars consentiat: *tr. 6. l. 4. c. 9. num. 12. 13. p. 185.*

Judex afficiens litigantem verbis contumeliosis: *ibi n. 17. p. 186.*, vel si ei malam præstet responsionem: *n. 18.*; limitando ut in *n. 20.*, & intelligendo ut in *n. 21. p. 186.*

Judex non servans Ordinationem, aliamve legem ei allegatam: *tr. 6. l. 4. c. 9. n. 22. p. 187.*; nisi lex sit dubia, aut casus legi non cohæreat: *ibi n. 23. p. 187.*

Nolens audire, nec respondere partibus: *dict. c. 9. n. 29. p. 188.*; vel partis Advocatum: *ibi n. 25. p. 187.*

Avidè procurans esse judex: *ibi n. 26. p. 187.*

Valdè imprudens: *ibi n. 27. p. 187.*

Garrulus: *ibi n. 28. p. 188.*

Nimis superbus: *ibi n. 30. p. 188.*

Nimis ferinus, crudelisivè: *ibi num. 39. p. 190.*

Qui recusatus recusationem non admittit: *ibi n. 35. p. 190.*; nisi recusationem rejiciat tanquam notoriè frivolam, aut falsam: *ibi n. 36. p. 190.*

Qui extrajudicialiter comminatus est aliquem: *ibi n. 50. p. 192.*

Qui, denegatâ actorum copiâ, aut fine indicii, reum infert in torturam: *ibi n. 51. p. 192.*

Imperitus in causa subtili: *ibi num. 54. p. 192.*

Inimicus domini ipsius partis: *ibid. n. 53. p. 192.*

Judex timidus, quando pars adversa est potens: *ibi n. 55. p. 192.*

Judex in causa illius, cujus antea fuit tutor, vel curator: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 21. p. 203.*; & cujus antea fuit famulus, vel è contra: *dict. c. 12. n. 25. 26. p. 204.*

Unusquisque in causa sui Advocati: *ibid. n. fin. p. 204.*

Qui nequit esse testis in causa: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 37. p. 216.*

Qui ambitione, prece, vel pretio corruptus est: *tr. 6. l. 4. c. 16. n. 2. p. 257.*

Judex subornatus: *dict. c. 16. n. 27. p. 260.*

Judex negotians cum parte: *ibi n. 30. & 31. p. 261.*

Judex ab aliquo hæres institutus, vel legatarius in causis instituentis, seu legantis: *tr. 6. l. 4. c. 16. n. 50. p. 263.*

Judex pro muneribus, vel xeniis parvi valoris (de jure nostro): *tr. 6. l. 4. c. 16. n. 61. p. 264.*

Judex precibus potentium oppressus: *dict. c. 16. à n. 67. ad 70. p. 265.*

Judex, cui à Papa, vel à Principe causa commissa fuit *appellatione remotâ*: *tr. 6. l. 1. c. 16. n. 1. p. 14.*; modò recusatio non fit frivola: *l. 1. c. 17. n. 1. p. 17.*; quod procedit de utroque jure civili, & canonico: *dict. c. 16. n. 2.*

- Judices ob alias causas relatis similes, vel maiores: *tr. 6. l. 4. c. 17. n. 2. p. 266.*
- Parciales in electionibus: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 11. 13. p. 113.*; nisi parcialitas fuerit à superiore permiffa: *ibi n. 12. p. 113.*
- Confirmantes electionem: *dict. c. 16. n. 14. p. 113.*
- In liquidatione facta per articulos etiam recufatio datur: *tr. 6. l. 2. c. 10. num. 21. p. 45.*
- Et denique quilibet alius iudex, qui non fuerit exceptus: *tr. 6. l. 2. c. 2. n. 13. p. 26.*
- Concilium universale, & œcomenicum: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 5. p. 43.*
- Synodus generalis, aut provincialis, Capitulum, Confiftorium, Collegium: *tr. 6. l. 5. c. 13. n. 19. 20. p. 338. l. 2. c. 10. n. 2. 3. p. 42.*; & quando non? *ibi n. 6. 7.*
- Legatus à latere: *tr. 6. l. 1. c. 3. n. 3. p. 6.*
- Cardinales, tùm feorfim, tùm congregati ut totum Collegium: *tr. 6. l. 1. c. 4. n. 1. 2. p. 6.*
- Nuntius Apostolicus: *tr. 6. l. 1. c. 5. n. 1. p. 6.*
- Patriarchæ, & Primates: *tr. 6. l. 1. c. 6. n. 1. p. 7.*
- Archiepifcopi, & Epifcopi: *tr. 6. l. 1. c. 7. n. 1. p. 7.*; contrarium tamen dùm funt in vifitatione: *ibi n. 3.*; nifi vifitationis terminos excedant: *l. 3. c. 6. n. 8. p. 84.*
- Auditor Nuntii, feu iudex commiffionis: *tr. 6. l. 1. c. 8. n. 1. p. 8.*
- Vicarius Generalis: *tr. 6. l. 1. c. 9. n. 1. p. 8.*; nifi aliter per constitutiones difponatur: *ibi n. 3. p. 8.*
- Judex delegatus: *tr. 6. l. 1. c. 10. n. 1. p. 8. & c. 13. fub n. 1. p. 12.*
- Subdelegatus: *tr. 6. l. 1. c. 11. n. 1. p. 10.*; nifi delegans in totum causam delegaverit: *ibi n. 3. p. 10.*
- Inquifitores Apostolici: *tr. 6. l. 1. c. 12. n. 3. p. 11.*
- Inquifitor Generalis, feu Supremi Concilii: *tr. 6. l. 1. c. 12. n. 6. p. 11.*
- Confervatores, fivè ecclefiaftici, fivè fæculares: *tr. 6. l. 1. c. 13. n. 1. p. 11.*
- Universitas, & quæcumque communitas: *tr. 6. l. 1. c. 14. n. 1. p. 12. & l. 5. c. 13. n. 19. p. 338.*; & quod fi fit fufpectus Præfes, recufari valeat tota communitas: *dict. c. 14. n. 4. p. 13.*; & quod idem fit, fi principaliores funt fufpecti: *ibi n. 5. p. 13.*
- Sedis capitulum, cum diftinctione, de quâ *tr. 6. l. 1. c. 14. n. 6. p. 13. l. 5. c. 13. n. 19. p. 338.*
- Generales, Provinciales, cæteriquè inferiores Prælati Regulares: *tr. 6. l. 1. c. 18. n. 1. 2. p. 15.*; ex omnibus caufis, quibus cæteri iudices: *ibi n. 4. p. 16.*
- Canonicus in caufa alterius canonici: *tr. 6. l. 4. c. 3. n. 18. p. 142.*
- Prælati in caufa fuæ Ecclefie: *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 35. 36. p. 172.*
- Rectores, Reformatoresquè Univerfitatis: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 13. p. 38.*
- Scholares Magiftros, & Cancellarium: *ibi n. 14. p. 38.*
- Syndicus Univerfitatis, fi pro eâ munus advocacionis exerceat: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 12. p. 61.*
- Prælati quando procedit judicialiter juxtâ jus, vel Regulam fuam: *tr. 6. l. 3. c. 6. n. 2. p. 84.*; ficut etiam quando ob nimiam paffionem excedit modum: *ibi n. 7. p. 87.*
- Vicarius Epifcopi; fed quomodo, & quando? *tr. 6. l. 3. c. 5. n. 6. 7. 8. p. 81.*
- Abbas in proceffu judiciali: *tr. 6. l. 3. c. 6. n. 4. p. 84.*
- Pro-Reges, & Gubernatores: *tr. 6. l. 2. c. 15. n. 1. p. 54.*
- Rector iuftitiæ Domûs Supplicationis Ulyffiponenfis, Rector, & Gubernator Senatûs Portuenfis: *tr. 6. l. 2. c. 3. n. 1. p. 27.*
- Præfides omnium Tribunalium: *tr. 6. l. 2. c. 2. n. 14. p. 26.*; & tunc, fi Præfes fit fufpectus, pro fufpectis recufantur cæteri iudices ejuſdem Tribunalis: *ibi n. 15. p. 26.*
- Confiliarii Principis, vel Statûs, fivè Palatini, fivè alterius Senatûs: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 15. p. 845. tr. 6. l. 2. c. 2. n. 3. p. 25.*; fivè iudicent, fivè confilium tantum exhibeant: *ibi n. 6. 11. 12. p. 25. 26.*

- 26.; aliter de jure communi: *ibi n. 4.*
 & 9 p. 25.
- Judices Commissarii, seu Delegati: *tr. 6. l. 1. c. 20. n. 2. p. 21.*
- Cancellarius utriusque Domus Ulyssiponenfis, & Portuensis: *tr. 6. l. 2. c. 4. n. 1. p. 28.*
- Senatores: *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 2. p. 29.*
- Correctores, & Provisores: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 2. p. 36.*
- Auditors dominorum, & judices forenses, etiam in casibus, in quibus ab eis est prohibita appellatio: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 3. p. 36.*
- Judices Fiscali, sive ecclesiastici, sive saeculares: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 11. p. 37.*
- Judices Ordinarii: *dict. c. 8. n. 8. p. 37.*
- Affessor eorum: *ibidem*; & quod ad recusandum Assessorem sufficiat judicem esse suspectum: *ibi n. 10 p. 37.*
- Conservator Universitatis: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 15. p. 38.*
- Judex finium regundorum: *dict. c. 8. n. 19 p. 38.*
- Judices Indiae, & Minae: *dict. c. 8. n. 26. p. 39.*
- Auditor Basilicae publicae: *ibid.*
- Superintendens generalis rationis, vulgo *Superintendente da Contadoria*: *ibi n. 25. p. 39.*
- Syndicator: *tr. 6. l. 2. c. 9. n. 1. p. 39.*; & quomodo, aut quando? *n. 3. p. 40.*
- Collegium, Civitas, Senatus: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 4. p. 43.*
- Promotor tum justitiae, tum fiscalis, ex capitali inimicitia, vel alia gravi causa: *tr. 6. l. 2. c. 13. n. 2. p. 50.*; & *n. 3. idem in Scribis, quia Promotoris officio gaudent.*
- Procuratores, & Advocati fiscales, vel Regiae Coronae, vel Patrimonii regii: *tr. 6. l. 2. c. 14. n. 1. 2. 10. 13. 14. p. 51.*
- Judex Residuorum: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 13. p. 44.*
- Executor (non merus) mixtus: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 11. 15. 20. 21. p. 44.* & *tr. 9. q. 22. n. 2. p. 110.*; & in *n. 12. contrarium de jure communi.*
- Executor, qui sine sententia, sed ex privilegio procedit executivè: *ibi n. 14. 21. p. 44. 45.*
- Judices notae sanctitatis, ac eximiae virtutis: *dict. c. 10. n. 1. p. 42.*
- Arbitri juris: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 24. p. 39.*
- Arbitratores: *dict. c. 8. n. 18. p. 38.*
- Judex a partibus electus, cum post electionem nova, & legitima oritur causa; aliter secus: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 23. 24. p. 46.*
- Judex mortuus, si sit ad effectum annullandae ejus sententiae: *ibi n. 27. p. 46.*
- Judices per fortes electi: *tr. 6. l. 2. c. 16. n. 1. p. 50.*
- Dux generalis, Gubernator armorum, caeterique judices belli, quatenus judices sunt: *tr. 6. l. 2. c. 12. num. 1. 2. p. 48.*
- Duces, vel assalariati, vel auxiliares, vel maiores: *dict. c. 16. n. 38. p. 116.*
- Judices informantes, sint ordinarii, delegativè: *tr. 6. l. 1. c. 20. n. 1. p. 21.*
- Judex Christianus novus: *tr. 6. l. 4. c. 14. à n. 1. p. 237.*
- Senator in una causa victus, quod ad alias causas rectè recusat: *tr. 6. l. 4. c. 11. n. 19. p. 198.*
- Donatarius alicujus partis: *tr. 6. l. 4. c. 9. n. 45. p. 191.*
- Consanguineus judex, an, & quando recusari valeat? *tr. 6. l. 4. c. 4. à n. 1. p. 150.*
- An, & quando ex causa affinitatis? *tr. 6. l. 4. c. 5. à n. 1. p. 153.*
- Consultor per judicem assumptus sine probatione, & expressione causae: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 70. p. 129.*
- Magistri in causa discipuli: *tr. 6. l. 4. c. 9. n. 43. p. 191.*
- Discipulus in causa sui Magistri; & e contra: *dict. c. 9. à num. 40. ad 42. p. 191.*
- Advocatus: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 9.*; maxime cum ejus testimonio pars alia indiget: *ibi n. 8. p. 60.*; & a fortiori si fuerint Christiani novi, & a Sancta Inquisitione pro judaismo puniti: *dict. c. 19. n. 13. 24. p. 61. 63.*
- Doctor dans libros typis, & resolvens quaes-

quæstionem, qua deagitur in causa: *tr. 6 l. 4. c. 8. n. 55. p. 175.*
 Decuriones: *tr. 6 l. 2. c. 8. n. 5. p. 36.*
 Ediles: *tr. 6 l. 2. c. 8. n. 7. p. 37.*, ubi etiam quod recusato uno, alter suspectus non remanet.
 Examinatores omnes: *tr. 6 l. 3. c. 16. n. 39. p. 116.*
 Calculatores expensarum, vulgò *Contadores dos juizos*: *tr. 6 l. 2. c. 10. n. 17. p. 45.*
 Peræquatores, vulgò *Lançadores, e Fintores*: *tr. 6 l. 3. c. 16. n. 34. p. 115.*
 Æstimatores, & Partitores: *ibi n. 18. p. 113.*
 Commissarii ad recipiendos testes: *tr. 6 l. 5. c. 13. n. 26. p. 339.*
 Examinator testium, vulgò *Inquiridor*: *tr. 6 l. 2. c. 8. n. 27. p. 39.*
 Agri mensores ex imperitia: *tr. 6 l. 2. c. 8. n. 23. p. 39.*
 Periti in arte: *tr. 6 l. 2. c. 17. n. 1. p. 56.*; vel ex nova causa, cum à partibus eliguntur: *ibi n. 5. 6. p. 56.*
 Notarii, Scribæ, & Tabelliones: *tr. 6 l. 2. c. 11. n. 1. p. 47.*
 Meirini, cæterique officiales virgæ, vulgò *Meirinhos, e Alcaldes*: *tr. 6 l. 2. c. 10. n. 22. p. 45.*
 Locus non tutus: *tr. 6 l. 2. c. 18. num. 1. p. 57.*
 Omnis persona, etsi non iudex, qui potest gravare partem: *tr. 6 l. 2. c. 11. n. 2. p. 47.*
 An, & quando ex cognatione spiritali, aut civili, proveniente ex baptismo, confessione, adoptione, adrogatione? *tr. 6 l. 4. c. 6. à n. 1. p. 158.*
 An, & quando in causis suorum officialium suspectus censeatur iudex? *tr. 6 l. 4. c. 7. à n. 1. p. 161.*
 An iudex ex factò uxoris, vel familiæ possit recusari, necne? *tr. 6 l. 4. c. 10. à n. 1. p. 193.*
 An, & quando ex eo, quòd aliqua ejus sententia, sive definitiva, sive interlocutoria, revocata sit? *tr. 6 l. 4. c. 11. à n. 1. p. 195.*
 An, & quando ex metu gratitudinis?

tr. 6 l. 4. c. 12. à num. 1. p. 199.
 An, & quando ex amicitia, & familiaritate cum parte? *tr. 6 l. 4. c. 3. à n. 1. p. 140.*; & an sit necesse quòd amicitia sit magna? Negative: *dict. c. 3. n. 14. p. 141.*, affirmative: *ibi à n. 54. ad 57. p. 147.*
 Et recusatur Scriba consanguineus? *tr. 9 q. 54. n. 36. p. 305.*
 Communitas, & singuli de eà: *tr. 9 q. 99. n. 31. p. 424.*

Qui recusari non valent?

Author reconventus iudicem recusare nequit: *tr. 5. c. 2. n. 7. p. 11.*
 Abbas in processu Regulari: *tr. 6 l. 3. c. 6. n. 3. p. 84.*
 Arbitri, seu iudices electi ad iudicis suspensionem decidendam: *tr. 6 l. 5. c. 11. n. 32. p. 326.*, & vide *l. 5. c. 13. tot. p. 356.*
 Concilium generale, autoritate Apostolica legitime congregatum: *tr. 6 l. 2. c. 10. n. 6. p. 43.*; quòd intelligitur quando agitur de causis fidei, vel de moribus universalibus: *ibi n. 7. p. 43.*
 Consultor datus à Rege, aut à partibus electus, nequit recusari, sine expressione, & probatione causæ: *tr. 6 l. 3. c. 16. n. 70. p. 129.*; limita si causa suspicionis non potest exprimi sine scandalo, & præiudicio tertii: *ibi n. 71. 72. p. 129.*
 Calculatores Regii Patrimonii, vulgò *Contadores da Fazenda, e dos Contos*: *tr. 6 l. 2. c. 10. n. 16. p. 45.*
 Cancellarius ad expediendas chartas regias: *tr. 6 l. 3. c. 16. n. 30. p. 115.*
 Consanguineus æqualiter conjunctus utrique parti: *tr. 6 l. 4. c. 3. n. 38. p. 145.*; secus cum est conjunctus in dispari gradu: *ibi n. 39. p. 145.*
 Comites Patrimonii Regii, vulgò *Bedores da Fazenda*: *tr. 6 l. 2. c. 2. n. 16. p. 26.*
 Dominus emphyteusis (si sit iudex loci) in causa sui emphyteutæ circa emphyteusim; nisi peculiare commo-
 dum

- modum habeat : *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 95. p. 180.*
- Executor merus: *tr. 2. l. 8. c. 15. n. 38. p. 847. tr. 6. l. 2. c. 10. n. 11. 15. 20. 21. p. 44.; & in n. 12. contrarium de jure cōmuni.*
- Episcopus, vel ejus Visitator circa mores, si visitationis terminos non excedat: *tr. 6. l. 3. c. 6. n. 8. p. 84. & c. 7. n. 27. p. 91.* Nec in præparatoria inquisitione, probatione, vel allegatione id recipiente: *dict. c. 6. n. 9. p. 84.*
- Judex ex eo, quòd jam fuit judicatus suspectus alicui consanguineo recusantis: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 25. 26. p. 114.; nisi probet causas, quæ tangant recusatum: ibi n. 27. p. 114.*
- Judex ex inimicitia affectata, & à recusante procuratâ: *tr. 6. l. 4. c. 2. n. 28. 30. & seqq. p. 135.; imò talia faciens graviter punitur: ibi n. 29. p. 135.*
- Judex à partibus electus, nisi nova, & legitima adveniat causa: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 23. 24. p. 46.*
- Judex mortuus regulariter; præterquam si sit ad annullandam sententiam: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 27. p. 46.; idem in judice officii mechanici: dict. num. 27. p. 46.*
- Judex ex capite, quòd causa sit propria, quando vindicat injuriam contemplatione officii factam: *tr. 6. l. 3. c. 16. n. 31. p. 107.*
- Judex in causa Advocati coram illo advocantis: *tr. 6. l. 4. c. 7. n. 33. p. 164.*
- Judex procedens adversus perturbantes, impediensvè suam jurisdictionem: *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 92. p. 180.*
- Judex per id, quòd amicitiam habeat cum Advocato adversarii: *tr. 6. l. 3. c. 5. n. 17. p. 12.; etiamsi adversarii Advocatus sit commensalis, familiarisvè ipsius judicis: ibi n. 18.; quòd limitatur in n. 20. 21. 22. 24. p. 82.*
- Judex suspicionis de jure nostro recusari non potest à judice recusato: *tr. 6. l. 1. c. 15. n. 1. p. 13.; nisi recusatio honorem, vel interesse tangat recusati: ibi n. 2.; aliter de jure communi: n. 3.; quòd jus apud Ecclesiasticos servandum: ibid. n. 4. p. 13.*
- An judici suspecto, procedenti ex inquisitione, possit apponi suspectio? *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 3. 4. 5. p. 88.*
- Parochi: *tr. 6. l. 1. c. 21. num. 10. p. 22.; quòd si sint inimici, aut morum depravatorum, adeundus est Episcopus: ibi n. 2. p. 22.*
- Periti ex partium consensu electi; nisi ex nova causâ: *tr. 6. l. 2. c. 17. n. 5. 6. p. 56.*
- Prælati quando procedit extrajudicialiter: *tr. 6. l. 3. c. 6. n. 1. p. 84. & per totum caput.*
- Pontifex Summus: *tr. 6. l. 1. c. 2. n. 1. p. 5.; & quare? n. 2. 3. p. 6.*
- Promotor tum justitiæ, tum fiscalis; nisi ex capitali inimicitia, aliavè gravi causâ: *tr. 6. l. 2. c. 13. n. 1. 2. 10. p. 50.; & n. 3. quòd idem sit in scribis apud nos, quia Promotoris fruuntur officio.*
- Provisor, vulgò *dos Contos*: *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 27. p. 46.*
- Reges, Principesquè superiores non recognoscentes: *tr. 6. l. 2. c. 1. n. 3. p. 23. l. 3. c. 15. n. 35. p. 108.; etiamsi causa sit propria: l. 4. c. 8. n. 64. p. 177.*
- Senator de jure Regio in causa alterius Senatoris Collegæ: *tr. 6. l. 4. c. 3. n. 17. p. 142.*
- Senator semel assistens alicui causæ, cum distinctione, de qua in *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 25. 26. p. 46.*
- Vir integerrimus de jure Regio: *tr. 6. l. 1. c. 12. n. 1. p. 10.; & similiter homo sanctæ vitæ, ac dignæ observantiæ: l. 2. c. 5. n. 14. p. 31.*
- Qui de recusationibus cognoscat, & coram quo sint proponendæ?*
- Proponendæ sunt coram judice suspecto recusationis causæ, & probandæ coram alio: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 10. 11. p. 18.*
- Quis autem cognoscere debeat de unuscujusque judicis, aut Officialis justitiæ

titiae suspicionibus, jam diximus, & tu confule in verb. *Cognitio in specie* p. 72.

Quando ex recusatione unius, alter suspectus maneat?

Ex Universitatis, & cujuscumque Communitatis recusatione, suspectus etiam manet Praeses: *tr. 6. l. 1. c. 14. n. 4. p. 13.*; & idem in *n. 5.* si principaliores sint suspecti.

Utrum si Concilii caput recusetur, totum maneat suspectum? *tr. 6. l. 2. c. 10. n. 8. p. 43.*; & quid quando Praeses alicujus Tribunalis, Rector Concilii Provincialis, Collegii, &c.? *ibi n. 9. p. 43.* & *l. 2. c. 15. n. 2. 3. 4. p. 54.*

Aedili recusato, suspectus manet alter Aedilis: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 7. p. 37.*

Suspecto Episcopo, suspectus manet ipsius Vicarius: *tr. 6. l. 3. c. 5. à n. 1. ad 5. p. 80.*; secus è contra: *n. 9. p. 81.*

Recusato uno ex iudicibus alicujus Oppidi, suspectus remanet alius: *tr. 6. l. 3. c. 5. n. 11. p. 81.*

Suspecto Capitulo, ejus Vicarius suspectus est: *tr. 6. l. 5. c. 12. n. 35. p. 333.*

Suspectus iudex primae personae litiganti, suspectus remanet successoribus illius: *tr. 6. l. 4. c. 5. n. 20. p. 155.*

Redditus Episcopatus quomodo dividendi veniant inter Episcopum renuntiantem, & ejus successorem? *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 59. p. 448.*

Reductio arbitramenti, seu laudi, ad arbitrium boni viri, quando, quomodo, coram quo iudice, intra quod tempus, & alia ejusdem farinae, diximus in verb. *Arbitratores, Arbitramentum, Aestimatores, Laudum* p. 39. 40. 22. & 255.

Referens, nisi constet de relato, nihil probat: *tr. 3. l. 8. c. 9. n. 71. p. 326. tr. 7. c. 23. n. 42. p. 317.*; nisi referens totum tenorem instrumenti relati referat: *ibi n. 43. p. 317.*

Confirmatio privilegii ex certa scientia, quae seriosè totum tenorem pri-

villegii continet, valet, licet de concessione privilegiorum non appareat: *tr. 7. c. 23. n. 44. p. 317.*

Statutum, referens se ad aliud statutum, probat, si totum illius tenorem referat, licet relatum non appareat: *tr. 7. c. 23. n. 46. p. 417.*

Referens probat, quamvis relatum non appareat, quando persona referens potest de novo disponere, dummodo tenor inferatur: *tr. 7. c. 23. n. 47. p. 317.*

Quando quis condemnatur ad aliquid certum solvendum, prout sui Antecessores solvere consueverunt, tenetur solvere, licet non appareat, quid unquam Antecessores solverent: *tr. 7. c. 23. n. 45. p. 317.*

Regimen suum tenetur servare administrator: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 4. p. 589.*; & in dolo est si regimen, seu Superioris praecipuum negligat: *ibi n. 6.*; in crimen perjurii incurrit, qui regimen, quod servare juravit, non servat: *n. 7.* Ast à suo regimine recedentes ex causa rationabili perjurium non committunt: *n. 11.*; siquidem juramentum de regimine servando in tantum jurantem obligat, in quantum regimen est in usu: *n. 8.*; nisi usus, consuetudovè contra regimen irrationalis sit: *n. 9.*; nec mala consuetudo administratorem liberat: *ibi num. 10. p. 589.*

Regnum. De illius administratione, & gubernio: *tr. 3. l. 6. c. 29. à n. 5. p. 69.*

Regni administratio individua esse debet, aliàs desolabitur: *tr. 3. l. 6. c. 29. n. 10. p. 70.*

De regentiâ Regni, & tutelâ Regis minoris: *tr. 3. l. 2. c. 8. n. 14. 15. p. 70.*, ubi Lex Extravagans super hoc.

Regressus non datur ad actionem remissam: *tr. 4. l. 3. c. 7. n. 2. p. 191.*

Regula. Qui pro se habet regulam, intentionem fundatam habere dicitur: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 13. p. 263.*; quia regulæ standum est, donec de exceptione constet: *ibi n. 14. p. 263.* &

- tr. 2. l. 8. c. 7. n. 4. p. 820. l. 8. c. 12. n. 6. p. 833.*
Reivindicatio est suprâ omnes actiones personales, & hypothecarias: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 80. p. 642.*
- An hæres, & infimul successor** maioratus valeat reivindicare bona à defuncto alienata? Discutitur, & affirmativè deciditur in *tr. 1. l. 3. c. 8. à n. 122. ad 142. à p. 329.*
- Mulier, quamvis mariti hæres, potest** reivindicare fundum dotale à marito alienatum: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 72. p. 182.*
- Filius emphyteusim de pacto, & providentiâ à patre alienatam:** *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 51. p. 188.*
- Filius reivindicare potest à possessore** bona sua ab ejus patre legitimo administratore invalidè alienata, vel agere adversùs patrem: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 23. 24. 25. p. 26.*
- Reivindicatio fundi à curatore distracti** competit hæredibus furiosi, vel dementis: *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 27. p. 283.*
- Relatio fieri debet ad proxima, non ad remota:** *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 41. p. 373.*
- Confessio, aut obligatio relativa secundum relatum attenditur:** *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 45. p. 358.*
- Relativum vulgare qui, quæ, quod, ad** antecedens proximum refertur: *tr. 9. q. 38. n. 14. p. 214. ; nec auget, nec minuit: q. 59. n. 6. p. 339.*
- Relatum est in referente cum omnibus** suis qualitatibus: *tr. 7. c. 20. n. 70. p. 263. & c. 23. n. 8. p. 310.*
- Religio.** Quæ Religiones sint mendicantes? *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 67. p. 142.*
- Fratres minores Ordinis Beati Francisci** nec in communi bona possidere queunt: *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 57. p. 141.* Ita Fratres omnes mendicantes: *ibi n. 64. p. 142.* Ita Jesuitæ, & Carmelitæ: *à n. 65. ad 69. p. 142.* Ast Fratres tertiæ Ordinis Divi Francisci capaces sunt possidendi in communi: *num. 71.* Ita Moniales Divæ Claræ: *n. 72.* Et ita cæteræ Moniales cujuscumque ordinis: *ibid. n. 73. p. 142.*
- Religio tenetur alere Monachos:** *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 67. p. 516.*
- Quid potestatis circa bona sua habeat** ingressurus Religionem, ingressuravè. Testari? Utique: *tr. 2. l. 1. c. 10. à n. 77. ad 80. p. 89.* Renuntiare? Quod sic, manifestè convincitur: *ibi n. 76. p. 89.* Donare omnia bona? Nullus difficultatis est cardo: *n. 81. p. 89.* Alio quovis modo de suis bonis disporre, quando pater, mater, aut frater futuri Monachi cum Monasterio paciscuntur, data ei pro dote, proquè legitima obventura certa pecuniæ quantitate? Quis ibit inficias? *n. 82. 84. p. 90.*
- Pupillus, seu pupilla pubes post ingressum** in Religionem, & susceptionem habitûs antequàm ingrediatur novitiatum, potest bona sua dimittere sine solemnitatibus *Concilii:* *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 94. p. 284.*
- Ad eam ingrediendam non admittitur** ad ratiocinia obligatus, nisi priùs rationes præstet: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 19. p. 76. ; & si de facto admittatur, ad pristinum statum revocandus: ibi n. 19. ; nec Papa, aut Episcopi dispensare solent: ibid. n. 20. p. 76.*
- Solemnitates Concilii Trid. sess. 25. de Regular. cap. 16.** non solum in contractibus, & distractibus factis post ingressum Religionis, sed & in antea celebratis, futuri ingressûs contemplatione, locum habet; & alia plura: *tr. 4. l. 8. c. 17. tot. à p. 330.*
- Divites in bonis Religionem non deser- viunt, sed in virtutibus divites:** *tr. 4. l. 8. c. 17. n. 14. p. 332.*
- Moniales recipi cum dote an sit de jure, vel de consuetudine, quandò, & à quibus dos ipsa augeri queat?** *tr. 4. l. 8. c. 17. n. 15. 16. p. 332.*
- Orthodoxa Religio est Rerum publicarum** firmissima conservatio: *tr. 8. p. lastr. 1. lect. 8. p. 34. , ubi infimul animadvertes eorum punitionem, qui ab eâ dementer deviarunt.*
- Religiosus verè est miles hyerosolomitanus:**

tanus: *tr. 9. quest. 93. num. 8. p. 481.*
 Religiosus potest habere annuos redditus: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 61 p. 515.*; & similiter peculium ad nutum Prælati amovibile, & cum ejus licentiâ: *ibi n. 62.*; quæ quidem licentiâ debet esse justa: *n. 63.*; & tunc graviter peccat Monachus utens pecuniâ ad usus illicitos, etiam de licentiâ Prælati: *ibid. n. 64. p. 516.*
 Monachus, aut Monialis habens fratres minores, quò ad inventarium respondit coram iudice orphanorum: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 57. p. 676.*
 Novitius omnibus gaudet privilegiis, quibus jam professi fruuntur: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 59. p. 676.*
 Frater tenetur alere fratrem Monachum, sororemvè Monialem, si Religio non potuerit: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 60. p. 515.*; quia Monachus, & Monialis capaces alimentorum sunt: *n. 65. p. 516.*; ast Monachis non sunt alimenta præstanda, ut more sæcularium vivant: *ibi n. 66. p. 515.*
 Remedium ordinarium dum extat, extraordinario non fit locus: *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 125. p. 346.*
 Remedium illud legis fin. *Cod. de edict. Divi Hadrian.* competit extestamento sine vitio, & cancellatione perfecto: *tr. 9. q. 26. n. 5. p. 131.*; nisi legitimus adsit contradictor: *ibi n. 6.*; & *num. 7.* quis sit contradictor legitimus: an sit donatarius absque insinuatione? *ibi num. 8.*; an donatarius, cui ob ingratitudinem revocata fuit donatio? *ibi n. 9.*; an vocatus in testamento ad maioratam? *q. 65. n. 21. 22. p. 379.* An etiam competat hocce remedium ad bona communia? *q. 26. n. 15. p. 133.*; an ad bona maioratùs? *q. 65. n. 18. 20. p. 378.* & *seq.*; an, & ex qua ratione hæredi scripto? *q. 65. n. 1. p. 376.*; an instituto pro parte hæreditatis? *ibi n. 2. p. 377.*; an legatariis? *ibi num. 19. p. 378.*
 Quæ quæstiones in hoc iudicio locum

habeant? *tr. 9. q. 65. n. 3. p. 377.*; an attentatum? *q. 65. n. 4. 24. & seqq. p. 377. 379.*; an legitimatio personarum, sive habitatio sit necessaria? *ibi n. 7. 11. 12. p. 377. & seq.*
 Remissio. An testator inventarii confectionem remittere queat? Utique: *tr. 1. l. 1. c. 5. à n. 1. & à n. 18. exp. 93.*; & eodem modo divisionem: *ibi n. 5. p. 94.*; & voluntas conjecturata sufficit, ut inventarium censeatur remissum: *n. 9.*; dolum verumtamen, & culpam remittere nequit: *n. 6.* Intellege nihilominus hoc procedere de jure communi; quia aliter est de jure nostro, secundum quod, non obstante remissione, semper est conficiendum, si minores extant: *n. 10. p. 94.*; nisi patrimonium fuerit adeò tenue, ut necesse sit plus expendere, quam ipsam valet: *n. 13. p. 94.*; vel nisi persona, de cujus hæreditate deagitur, sit indubiè pauper: *n. 14.*; prout etiam faciendum est inventarium, non obstante remissione, si creditorum præjudicium interveniat: *dict. c. 5. n. 19. p. 95.*
 Legatarii, & creditores etiam remittere queunt inventarii confectionem: *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 32. p. 96.*, & an sufficiat majoris partis remissio? *à n. 33.* Princeps itidem remittere valet: *ibi n. 36. p. 97.*
 Quid operetur remissio confectionis inventarii à testatore facta? *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 6. p. 423.*
 Tutor an remittere valeat? Videtis verb. *Donatio*, vers. *Tutor nec donare*, p. 132.
 Inducias, ac debitum an maior creditorum pars concedere, ac remittere valeat? *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 34. 35. p. 96. & seq.*
 Cautio de utendo fruendo, salvâ substantiâ rei, quando usufructuario remitti possit? Videtis in verb. *Cautio* p. 55.
 Remissio pensionis, propter impedimentum utendi re conductâ, solum fit

- fit pro rata temporis: *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 79. p. 242.*
- Pensio conductoribus quando fit remittenda, & quando in totum, quando verò in parte, propter sterilitatem, damnum intolerabile, vimvè maiorem? *tr. 3. l. 7. c. 11. à n. 1. p. 235.*
- Sublocator tenetur etiam pensionem remittere: *dict. c. 11. n. 18. p. 237.*
- Denegatur remissio adstante pacto, ut ob sterilitatem, vel aliam vim maiorem non fiat: *dict. c. 11. n. 92. p. 243.*
- Commisum in emphyteusi minorum, uxoris, Ecclesiæ, an, & quando remittere possint tutores, curatores, vir, & Prælati? *tr. 3. l. 7. c. 12. à n. 6. p. 247.*
- Gabellario, & Publicano fit & remissio, si ob bellam vectigal exigere non potuit: *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 38. p. 239.*
- Et inquilino, ac colono omnibus illis in casibus, in quibus potest recedere ante impletum conductionis tempus: *dict. c. 11. n. 39. 40. 41. p. 239.*
- Injuriam, aut offensam remittere, pacemvè facere, an valeat tutor, curator, pupillus, aut minor? *tr. 3. l. 6. c. 25. tot. à p. 56.*
- Debitum remittere, & solutionis tempus prorogare, an tutores, & curatores queant? *tr. 3. l. 6. c. 23. & 24. tot. à p. 52.*
- Remissio, seu liberatio, obstat agenti tutelæ actione: *tr. 4. l. 3. c. 5. n. 1. p. 137;* obligatus tamen ad rationes reddendas, illas reddere debet remissione non obstante: *ibi n. 3. 4.; & quid in tali remissione comprehendatur, invenies in num. seqq; & in n. 19. & seqq. p. 175. quòd dolus nunquam remissus intelligitur.*
- Remittere donare est: *tr. 4. l. 3. c. 5. n. 27. p. 176.*
- Ad actionem remissam non datur amplius regressus: *tr. 4. l. 3. c. 7. num. 2. p. 197.*
- Quomodo redditio rationis remissa probetur? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 11. & 106. p. 7. & 11.; an, & quando temporis diurnitate censeatur remissa? ibi n. 34. p. 8.; quid contineat liberatio generalis à marito uxori facta de inventario non conficiendo, & ratione non reddenda? n. 37.; & quando à testatore remissa fuèrit rationis redditio, non tenetur administrator reddere, præterquam si de dolo vero constet: n. 107. p. 11. Si minor in testamento jubeat, ne à tutore ratio petatur, an liberationem legare censeatur? dict. c. 1. n. 12. p. 7.*
- Debitum quando censeatur remissum? *tr. 4. l. 3. c. 5. ex num. 47. usque 50. à p. 178., & jam libavimus in verb. Creditor p. 101.*
- Pensionem conductori remittere quando adstringatur locator? *tr. 4. l. 7. c. 13. n. 10. p. 206.*
- Remittere causam, ut decidatur, ad quem judicem debeat delegatus, cum adversus eum proponitur recusatio? *tr. 6. l. 5. c. 11. tot. p. 321.; & ad quem judex ordinarius recusatus? l. 5. c. 12. tot. p. 329.*
- Ordinarii judices regulariter milites, unà cum actis, si eos pro criminibus militaribus capiant, ad Governatorem, Auditoremvè remittere debent: *tr. 6. l. 2. c. 12. n. 5. p. 49.*
- Et omnis judex incompetens tenetur remittere: *tr. 6. l. 4. c. 8. num. 81. 82. p. 179.*
- Remotio à tutelâ, aut curatelâ, quibus ex causis faciendâ? *tr. 3. l. 8. c. 1. tot. à p. 284.*
- Remuneratio. Uniuscujusque interest virum benemeritum remunerare: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 161. p. 57.*
- Remuneratio juris naturalis est: *tr. 9. q. 20. n. 14. 22. p. 88. 89.; ejus defectus turpitudinem continet: ibi num. 15. p. 88.; pro eâ aliquando actio competit: ibi n. 16.; piam continet causam: ibi n. 23. p. 89.*
- Perpetua præmia exigunt merita, effectus perpetuos producentia: *tr. 9. q. 20. n. 7. 17. p. 87. 88.*
- Filii sunt remunerandi ex meritis, & servitiis

ovitiis patris: *tr. 9. q. 20. n. 8. 13. 39. 47. 48. à p. 88.*

Reliqua jam enucleavimus in verb. *Princeps p. 343.*

Renovatio societatis in dubio non præsumitur: *tr. 2. l. 6. c. 10. n. 4. 5. p. 661;* maximè cum personis, quæ vel sensu carent, vel contrahere non possunt: *ibi à n. 6. p. 661.*

Renovatio societatis, locationis, & cætera, si novis non fiat pactis, censetur renovata secundùm antiquam formam: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 48. p. 645. & c. 11. à n. 1. p. 666.*

Renovatio intrà quoddam tempus petenda à descendantibus primi emphyteutæ, seu à vocatis, aut nominatis ad emphyteusim? *tr. 3. l. 7. c. 16. n. 23. p. 271.*

Renuntiatio definitur: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 2. p. 83.*

Renuntiatio in genere.

Renuntiatio propria donatio est: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 97. p. 372. tr. 9. q. 35. n. 5. p. 199;* ideò sine causâ erronea præsumitur renuntiatio: *tr. 9. q. 8. n. 18. 22. p. 26. 27.;* & nunquàm inducitur quando actus non est contrarius, sed compatibilis cum reservatione priorum jurium: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 11. p. 364.* Quapropter in dubio nemo juri suo censetur renuntiare: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 26. p. 365. tr. 2. l. 8. c. 2. n. 18. p. 793. tr. 7. c. 19. n. 83. 84. 85. à p. 217.;* præcipuè dum alia capi valet interpretatio: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 23. p. 853.;* nisi renuntiatio clarè probetur: *dict. c. 11. n. 27. p. 365.;* ideò strictè interpretatur: *ibi n. 27.;* imò est strictissimi juris, & odiosa: *ibi n. 44. p. 367.;* & interpretanda, ut, quantum possibile fuerit, minùs renuntianti noceat: *ibi n. 45.* Hinc fluit, quòd, ut elidatur, omnis alia interpretatio sit sumenda: *ibi n. 28. p. 365.;* & ex generali, & indefinita promissione non inferitur: *ibi n. 29.;* neque unquàm arguitur, nisi expressè actum

fit: *ibid. n. 10. 12. p. 363.;* vel nisi ex ipso actu necessariò inferatur: *ibid. n. 13. p. 363.*

Generalis renuntiatio ad incognita non extenditur: *tr. 2. l. 8. c. 5. num. 35. p. 812.*

Bonis paternis renuntians ea acquirere non prohibetur ex novo jure, puta donationis, testamenti, institutio- nis, aliavè ex causa: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 118. 119. p. 93.*

Dolosa renuntiatio sitnè nulla, veniat- vè rescindenda? *tr. 2. l. 8. c. 5. num. 53. p. 813.*

In præjudicium juris alteri quæsiti renuntiatio non tenet: *tr. 6. l. 3. c. 4. n. 6. p. 76. tr. 7. c. 4. n. 12. 38. p. 26. 28.;* secùs dicimus de jure quærendo: *tr. 7. c. 4. n. 13. p. 26.*

Renuntiatio jurata ad bona, quæ à lege filiis primi matrimonii reservan- tur, non extenditur: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 47. p. 660.;* hujusmodi enim bonis haud censetur renuntiare filius, qui accepit legatum à parente relictum cum onere plus non petendi: *ibi n. 48. p. 660.*

Actione, vel exceptione renuntiata, nec ideò judicis officium renuntia- tum censerì debet: *tr. 1. l. 2. c. 2. n. 34. 35. p. 180.*

Renuntiationes, quæ de Notariorum stylo apponuntur, non tantùm stric- tè interpretantur, sed non nocent partibus non consentientibus: *tr. 1. l. 2. c. 1. n. 18. 19. p. 174.*

Qui, quævè, & quibus renuntiare queant, nec ne?

Liberum est unicuique favori, juri, legi, privilegio vè pro se introducto renuntiare: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 54. p. 368. tr. 2. l. 1. c. 11. n. 44. p. 98. tr. 3. l. 3. c. 12. n. 7. p. 139. tr. 6. l. 4. c. 7. n. 16. p. 163. tr. 7. c. 4. n. 1. p. 24.;* juris tamen renuntiatio ad aliud, quàm expressum, non exten- ditur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 113. p. 373.;* ast videtur juri suo renuntiare, qui, cum po-

- potest, illo non utitur: *tr. 1. l. 4. c. 1. n. 83 p. 478.*
- Alimentis nullus renunciare valet, nisi aliunde habeat unde se alere possit: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 116. p. 93.*, & videbis verb. *Alimenta p. 26.* Quando verò per approbationem testamenti censetur quis renunciare? *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 38. p. 360.*
- Appellationi in causa minoris nequit renunciare tutor, vel curator: *tr. 3. l. 6. c. 20. num. 32. p. 43.*; neque appellans quisquam appellationi receptæ in damnum litis consortium: *tr. 6. l. 3. c. 4. n. 2. p. 76.*; quia appellatio communis est appellanti, & non appellanti: *ibid. n. 3.* Potest verumtamen appellans, consortibus non appellantibus invitis, appellationi renunciare: *ibid. n. 8. p. 77.*
- Beneficio pro se introducto potest quilibet renunciare, ut paulò supra dedimus in vers. *Liberum est p. 391.*
- Clericus nequit renunciare privilegio, ut conveniatur coram alio iudice Ecclesiastico non suo: *tr. 7. c. 4. n. 41. p. 29.*; quamvis aliàs liberum sit cuilibet alienæ se submittere jurisdictioni; quia hoc procedit, quando alia non læditur jurisdictioni: *ibi à n. 46. à p. 29.*; ita ut nec expressè, nec tacitè renunciare queat Clericus: *dict. c. 4. n. 4. § 26. p. 25. § 27.*; nec beneficio *Cap. Oduardus: ibid. n. 5. p. 25.*
- Ecclesia suis privilegiis renunciare nequit: *tr. 7. c. 4. n. 18. p. 26.*
- Egregiæ personæ possunt renunciare privilegio contento in *L. Ad personas egregias ff. de iurejur.:* *tr. 7. c. 4. n. 10 p. 26.*
- Excusationibus futuris, & incogitatis nemo præsumitur renunciare: *tr. 3. l. 3. c. 12. n. 10 p. 139.*
- Excussionis beneficio non censetur renunciare promittens pro alio: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 20. p. 364.*; nec beneficio, *ne teneatur ultra, quam facere potest: ibi n. 21. 22. p. 364.*
- Familiares, Officialesquæ Sancti Officii minimè privilegiis renunciare possunt: *tr. 7. c. 4. n. 17 p. 26. § c. 18. à n. 51. p. 177. § c. 19. à n. 4 p. 205. § c. 24. à n. 100. p. 338. § c. 25. n. 26. 27. p. 377.*; præterquàm in Regno Hispaniæ, ubi res aliter se habet: *dict. c. 4. n. 36. § 57. p. 28. § c. 18. à n. 53. p. 177.*
- Favori pro se introducto bene potest quis renunciare, ut paulò supra in vers. *Liberum est p. 391.*, jam dedimus. Favori tamen animarum nemo renunciare quit: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 112. p. 481.*; an iudicis officio possit? *tr. 1. l. 2. c. 2. n. 20. p. 179.*
- Forum quomodò, & quandò renunciari possit? *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 71. p. 266.* Renuntiatio fori à defuncto facta quandò, & quomodò hæredes lædat? *ibid. n. 67. p. 266.*
- Hæreditati maternæ renunciare nequit filius in præjudicium ususfructus patris: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 45. p. 28.*
- Juri suo potest quilibet renunciare, prout supra in vers. *Liberum est.* Juris futuri renuntiatio an valeat, nec ne? *tr. 6. l. 3. c. 4. à n. 30. ad 32. p. 78.* Juri publico nullus renunciare potest: *tr. 6. l. 4. c. 7. n. 17. p. 163.*; nisi sit jus publicum secundarium: *ibid. n. 19.* Debitores juri suo an possint in creditorum fraudem renunciare? Quæsitò minimè; quærendo utiquè: *tr. 7. c. 4. n. 12. 13 p. 26.*
- Legi prohibitivæ renunciari non potest: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 114. p. 597.*
- Legitimæ an censetur quis renunciare ex testamenti approbatione? *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 36. 37. p. 360.*
- Læsioni enormissimæ nemo renunciare præsumitur: *tr. 1. l. 2. c. 1. n. 11. p. 173.*; neque per id, quòd quis renunciet omni legum auxilio: *ibi n. 29. p. 175.*; etiamsi cum renuntiatione juramentum interveniat: *n. 30.*; & licet interveniat æstimationis approbatio: *n. 31.*; nec etiam subhastatio illam excludit: *n. 32.*; quia apud nos læsionis enormissimæ renuntiatio nullo in casu tenet: *tr. 3. l. 7. c. 4. n. 36. p. 168.* Neque

que etiam dolo (in læsione enormissima semper intervenienti) censetur renuntiatum, quamvis verba quantumcumque generalia adint: *ibi n. 26. p. 174.* Renuntiatio læsiva ipso jure valet; venit tamen rescindenda: *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 46 & 55. p. 367. & seq.*

Litisnè renuntiatione non obitante possit iudex avocare præfatam litem, & pars declinare sine restitutionis in integrum auxilio? *tr. 5. c. 1. à n. 32. p. 6.*

Litium renuntiatio, sive desistentia, favorabilis est: *tr. 9. q. 35. n. 11. p. 200.*

Maritus in præjudicium uxoris renuntiare nequit: *tr. 9. q. 1. n. 13. p. 4. & q. 4. n. 3. p. 15.* Neque etiam renuntiare potest privilegio, ne conveniatur ultra quam facere potest: *ibi n. 7. p. 25.*

Privilegio Universitati concessio quilibet Universitatis renuntiare nequit: *tr. 5. c. 2. n. 39. p. 13. tr. 7. c. 4. n. 3. p. 25.*

Neque privilegio concessio ob reverentiam potest quis renuntiare: *ibi n. 6. & ratio n. 8.* Neque privilegio nobilibus concessio: *ibi n. 9.* Neque quando renuntiatio privilegii in præjudicium tertii refunditur: *ibi n. 11. p. 26.*

Neque vassalli invito domino, aut è contrà, privilegio renuntiare queunt: *ibi n. 14.* Neque quis miserabilitatis privilegio: *tr. 5. c. 4. n. 2. 3. p. 21. & tr. 7. c. 4. n. 28. 30. 31. 32. p. 28.* Neque milites, Clerici, Religiosi militares, Neapolitani, Fiscus, Scholastici: *tr. 5. c. 2. n. 38. & 41. p. 13 & tr. 7. c. 4. n. 26. 28. 29. 39. p. 27. & seq.* Neque viduæ *num. 30.* Neque privilegio dignitatis concessio ritè renuntiat: *ibi n. 33. p. 28.* Neque suo privilegio Senatores, & Regii Consilarii: *tr. 5. c. 2. n. 43. p. 13. & tr. 7. c. 4. n. 34. & 39. p. 28. & seq.* Neque laici renuntiare queunt privilegio, ut in præjudicium jurisdictionis sæcularis subjiciantur Ecclesiasticæ: *ibi n. 40. p. 29.* Neque milites Ordinum Militarium: *ibi n. 43.* Neque Legati: *ibi n. 42.* Neque mulieres privilegio, ne debitis civilibus carcerentur: *ibi n. 44.* Neque renun-

tiatur privilegio personæ fictæ concessio: *ibi n. 48. p. 30.* Neque cæteri: *tr. 5. c. 2. n. 35. p. 13, ubi num. seqq.* multa de privilegiorum renuntiatione. Neque magistrum artium: *tr. 5. c. 2. n. 38. p. 13.* Neque cæteri, quos invenies in *dict. tr. 5. à n. 43 ad 48. p. 13.*

Privilegiis tamen in proprium tantum favorem concessis potest quis renuntiare: *tr. 7. c. 4. per tot. à p. 22. & c. 19. à n. 47. à p. 211. & c. 24. à n. 101. p. 338.* modò de alterius præjudicio non agatur: *dict. c. 19. n. 49. p. 212.* siquidem facultas renuntiandi denegatur toties, quoties jus alteri quæsitum læditur: *c. 4. n. 38. p. 28.*

Privilegii renuntiatio in dubio non præsumitur: *tr. 5. c. 4. n. 4. p. 21. tr. 7. c. 19. n. 83. p. 217.* etiam si actus quidem sit proximus renuntiationi: *ibi n. 84. p. 218.* semper enim vitanda est renuntiati privilegii conjectura: *ibi n. 85.* maxime si ab eo fiat renuntiatione, qui de privilegio, beneficiove renuntiatio certus non est: *tr. 5. c. 4. n. 5. p. 21.*

Renovationis emphyteusis juri an renuntiare queat cum aliorum proximiorum præjudicio? *tr. 2. l. 1. c. 12. à n. 77. ad 79. p. 110.*

Restitutionis beneficio sibi concessio renuntiare neque litis consors, invitis aliis consortibus: *tr. 6. l. 3. c. 4. n. 4. p. 76.* & ratio *ibi in n. 5. p. 76.*

Recusationi jam judicatæ similiter renuntiare nequit, aliis invitis, litis consors: *dict. c. 4. n. 10. 13. p. 77.* bene tamen recusationi appositæ, sed nondum judicatæ: *dict. num. 13. & 15.* quamvis in *n. 14.* aliter de jure communi: & ratio limitationis est, quia recusationis nondum judicatæ remedio quilibet renuntiare potest: *tr. 6. l. 5. c. 7. n. 24. p. 304.*

Revisioni concessæ potest supplicans, aliis invitis consortibus, renuntiare: *tr. 6. l. 3. c. 4. n. 17. 18. p. 77.*

Restitutioni in integrum sibi concessæ numquid valeat quilibet renuntiare?

re? *tr. 3. l. 5. c. 11. à num. 67. ad 70.*

p. 342.

Tutores (& curatores) an renuntiare queant iis, quæ pupillis competunt? *tr. 3. l. 6. c. 23. tot. à p. 52.*

Universitatis privilegio an possit renuntiarì, paulò supra respicies.

Quò ad conjuges.

Utrùm alter ex conjugibus renuntiare possit rebus, & lucris acquisitis matrimonio constante? Affirmamus: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 18. 19. 20. p. 647.*

Quò ad hæreditatem.

Hæreditati censetur renuntiâsse, qui permisit labi tempus, ei assignatum ad deliberandum, quin in eo acceptâset, vel declarâset: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 22 p. 106.*

Filius hæreditati renuntians censetur legitimæ renuntiâsse: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 41. 42. p. 107.*

Renuntiatio hæreditatis paternæ à filio facta an nepoti noceat? Utique si præmoriatur avus; secùs è contra: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 46. 47. p. 86.*

Valida est renuntiatio hæreditatis parentum, seu pactum de non succedendo factum cum eo, de cujus hæreditate agitur, vel inter alios futuros hæredes, quando accesserit consensus ejus, cujus successioni renuntiat: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 45. 6. p. 83. & n. 115. p. 93.*

Renuntiatio filiorum, filiarumvè de bonis paternis, maternis, aut fraternis strictè interpretanda, prout jacet: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 107. p. 92.*; &, ut valeat, debet constare in specie, & non in genere de scientia renuntiantis: *n. 108.*; & non extenditur ultrà personas contemplatas: *n. 111. p. 93.*, intelligendo ut in *n. 112. 113. p. 93.*

Quò ad ingredientem Religionem.

An ingrediens Monasterium, cui fecit amplissimam renuntiationem bonorum, si postmodum tanquàm incorrigibilis ejiciatur à Monasterio, & petat immissionem, sit audiendus? Negativè: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 52 p. 87.*

Pariliter resolvendum in quæstione rogante, an Monachus à Religione ejectus post quinquennium ob morbum gallicum, petere queat quod secum tulit ad Monasterium? *tr. 2. l. 1. c. 10. à n. 53. à p. 87.*

Utrùm renuntiatio facta à sorore Religionem ingressura de bonis paternis, maternis, avitis, & agnatis, bona fraterna comprehendat? Affirmativa pars indubiè evincitur in *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 85. p. 90.* Num eadem renuntiatio, generalissimis verbis concepta, comprehendat causam de futuro? Negare non audet *dict. c. 10. n. 86. p. 90.* Numquid si filia, competentè dotata, unà cum Monasterio renuntiet hæreditati paternæ, & postea pater acquirat amplissimas facultates, poterit Monasterium de læsione conqueri? Eodem modo respondet *ibid. n. 87. p. 90.* An renuntiatio facta à filia ingrediente Monasterium de omnibus bonis paternis, maternis, fraternis, & avitis ad favorem patris, ejusquè hæredum, & successorum, expirâset ob defectum agnatorum, tanquàm agnationis contemplationem facta; vel potius ob eorundem agnatorum defectum pater potuisset instituire in iis bonis extraneos hæredes ad exclusionem Monasterii? Non it inficias *l. 1. c. 10. n. 88. p. 90.* Numnè in exhæredatione consentiens filius Religionem ingressurus, possit postmodum ille, vel Monasterium legitimam petere? Ut negetur nulla est difficultatis obex: *dict. c. 10. n. 92 p. 91.* Idem dicendum, si parentibus consentientibus. dividat in-

ingressurus filius, ingressuravè filia parentum bona inter fratres: *ibi n. 93. p. 91.* An autem postquam ingressus est Monasterium possit legitimæ, hæreditati, cæterisque suis bonis renuntiare; vel per actum inter vivos, aut causâ mortis alienare? Non, nisi de licentia Episcopi, ejusvè Vicarii generalis fiat intrâ bimestre ante professionem: *l. 1. c. 10. à n. 94. ad 96. p. 91.*

Per professionem in Religione incapaci possidendi bona intelligitur maioratum renuntiatum in sequentem successorem: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 102. p. 92.* & si iste ingressurus Religionem incapacem ad favorem alterius renuntiaverit maioratum in vita sua, numquid proderit renuntiatio renuntiatario, pro vita Monachi, saltem quò ad fructus, & commoditates? Discutitur, & negativè resolvitur *ibi in n. 103. 104. p. 92.* An professus in Religione incapaci, & translatus ad Religionem capacem, recùperet bona, quæ ante professionem obtinebat? Negantium vexilla sequenda: *n. 105. 106 p. 92.*

De fideicommissò jam delato, vel adhuc deferendo, quandò intelligatur facta renuntiatio? *tr. 2. l. 1. c. 10. ex n. 97. ex p. 91.*

Bonorum renuntiatio facta censetur per professionem in Religione incapaci possidendi bona, ad favorem eorum, quibus bona pertinebant, si ingressus non extaret: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 101. 102. p. 92.*

Quò ad legitimam.

Valida est legitimæ renuntiatio: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 8. 9. p. 83.*; & maximè si post patris mortem renuntietur: *ibi n. 22. p. 84.*; sed requiritur specialis, & non sufficit generalis renuntiatio: *ibi à n. 10. p. 89.*; & an renuntiatio jurata hæreditatis, seu successione trahatur ad legitimam? *ibid. à n. 15.*; &

non solùm potest filius renuntiare legitimæ in favorem eorum, qui à lege successuri sunt: *l. 1. c. 10. n. 5. 6. p. 83.*; sed etiam in favorem extranei, modò consentiat testator, & in tali consensu usque ad mortem perseveret: *n. 41. p. 86.* Valida est etiam quando fit ab ingressuro, ingressuravè Religionem: *num. 76. 77. 78. p. 89.*

Quò ad maioratum.

Renuntiatio maioratus in sequentem successorem facta, illo mortuo, non retrogreditur ad renuntiantem: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 51. p. 87.*

An maioratus renuntiatio ad favorem alterius officiat veris successoribus post renuntiantis mortem? *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 84. p. 86.* An renuntians maioratui post mortem renuntiatarii iterùm debeat admitti? *l. 1. c. 10. n. 49. 50. 51. p. 87.*, ubi negativè.

Repetitio. Dicta repetenda non sunt: *tr. 2. l. 2. c. 9. n. 1. p. 195.* Tamen:

Repetitio jam dicti saporem quandoquè habet: *tr. 9. q. 79. n. 4. p. 429.*

Emens rem alienam scienter pretium repetere nequit: *tr. 9. q. 37. n. 13. p. 210.*

Pactum ut fors principalis repetatur, quando bona alteri, vel hypothecæ subiecta sunt, aut vendita, validum est: *tr. 9. q. 45. n. 5. p. 265.*, & videfis *Conditio p. 86.*

Replica, & *treplica* non datur in liquidationis articulis: *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 12. p. 270.*

Representatio quid sit? *tr. 2. l. 4. c. 6. n. 1. p. 357. tr. 9. q. 29. n. 69. p. 179.* Est privilegium, ac proinde strictissimi juris: *tr. 2. l. 4. c. 6. n. 89. p. 365.*; & quæ requirantur ad eam inducendam? *tr. 2. l. 4. c. 6. à n. 3. ad 8. p. 357.*; in descendentes usque ad infinitum: *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 50. p. 14. l. 4. c. 6. n. 11. 14. p. 357.*; in transversalibus usque ad secundum gradum: *num. 25. 28. 34. à p. 358.*

Differt repræsentatio à transmissione: *tr. 2. l. 4. c. 10. n. 66. p. 403.*

Non est quærenda nisi in linea, & synonyma sunt: *tr. 2. l. 4. c. 7. num. 58. p. 374. tr. 9. q. 29. n. 30. p. 169.*

Hæres, achæreditas defuncti personam repræsentat: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 4. p. 220. l. 4. c. 4. n. 35. 44. exp. 450.; & in eum, ac eam transeunt omnes defuncti actiones activæ, & passivæ: dict. c. 9. n. 4. 6. p. 220.; nec contrarium quit testator disponere: ibi n. 7. Hæres hæredis eodem modo defunctum repræsentat: dict. c. 9. n. 18. p. 221.; quæ repræsentatio locum habet ad milessimum usque hæredem: ibi n. 19.; & repræsentat defunctum pro ea tantum parte, pro qua est hæres: l. 2. c. 10. n. 50. p. 238. & c. 12. n. 2. p. 262.; & solum in jure formato, non autem in jure formando: l. 2. c. 11. num. 117. p. 254.*

Successor antecessorem repræsentat: *tr. 1. l. 4. c. 4. n. 14. p. 452.*

Solus is debita solvere tenetur, qui personam debitoris repræsentat: *tr. 1. l. 4. c. 4. n. 13. p. 452.*

Filius patrem præmortuum repræsentat: *tr. 2. l. 4. c. 1. n. 41. p. 336.*

Judices Principem repræsentant: *tr. 6. l. 3. c. 15. n. 42. p. 108.; & ideò summus eis debetur honor: ibi n. 43.*

Ultra fratres, fratrumquæ filios non datur: *tr. 9. q. 84. n. 23. p. 451.; & ita procedit etiam in maioratûs successione: q. 29. n. 29. 38. 56. 63. 64. & seqq., ubi declaratur, & num. 68. & 74. ap. 168.*

In maioratu, ultimâ constituto voluntate, propria repræsentatio datur; in constituto per contractum, impropria: *tr. 9. q. 29. n. 65. p. 177.*

Cessat in maioratibus electivis, & ad certum gradum coarctatis: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 40. p. 179.; in ascendentibus respectu descendantium: l. 3. c. 1. n. 84. p. 268. & l. 4. c. 6. n. 86. p. 365.; cessat etiam in contractibus: l. 4. c. 6. d. n. 87. ad 90. p. 375.; an cesset in filio*

incapaci succedendi? *l. 2. c. 3. n. 39. p. 140.; cessat etiam, nec extenditur ultra fratres, fratrumquæ filios: l. 4. c. 1. n. 75. p. 338. & c. 2. n. 5. p. 340. & n. 39. p. 342. & c. 5. n. 27. p. 355. & l. 4. c. 7. n. 90. p. 377.; siquidem repræsentatio tantum habet locum in casibus à jure expressis: l. 4. c. 6. n. 83. p. 365.; ideò in dubio adversus eam judicandum: ibi n. 84. p. 365.*

Conjecturæ ad excludendam repræsentationem debent esse claræ, & non incertæ: *tr. 2. l. 4. c. 6. num. 123. 124. p. 368.*

Jure repræsentationis devolvitur successio, ut dicemus in verb. *Successio*, vers. *Quò ad fratres, & ceteros collaterales p.*

Repudiatio. Hæres hæreditatem repudiare nequit, quando substitutus periculo suo eam adire vult: *tr. 1. l. 3. c. 2. n. 35. p. 286.*

Repudiatio hæreditatis locum habet in hæredibus extraneis, & filiis emancipatis, sicut abstentio in hæredibus suis, & necessariis: prima pars probatur in *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 16. p. 105.;* secunda enucleatur in *l. 1. c. 12. num. 4. p. 104.*

Si hæres extraneus repudiat hæreditatem, non potest eam iterum recuperare: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 16. p. 105.;* qui quidem non tantum verbis, sed etiam factis repudiare potest: *ibi num. 19. p. 106.; & quibus factis hoc dijudicandum? ibi d. n. 20: quod non procedit de jure nostro, juxta quod nemo hæreditatem censetur repudiare, nisi repudiationis terminum assignet: ibi n. 25. 52. 54. p. 106. 108.*

Regula est, quòd omnis ille, qui adire valet, repudiare potest; & qui nequit adire, repudiare nequit: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 26. p. 106.* Hinc emergit, quòd infans, cum adire non possit, repudiare nequit: *l. 1. c. 12. n. 27. p. 106.;* nec furiosus: *n. 28.;* nec filiusfam. sine patris jussu: *n. 29;* pupillus sine autoritate tutoris, & orphano-

- phanorum iudicis: *n. 30. 31. 32. p. 107.* ;
 Prælati sine Capitulo: *n. 33. 34.* ; do-
 natarius donationem causâ mortis: *n.*
35. ; hæres gravatus, quando substi-
 tutus postulat, ut ille suomet peri-
 culo adeat: *n. 37. p. 107.*
 An repudiari valeat hæreditatis pars, &
 pars acceptari, seu adiri? *tr. 2. l. 1. c.*
12. à n. 37. ad 40. p. 107. Filius po-
 test legitimam repudiare, & tertiam
 acceptare: *à n. 55. ad 57. p. 109.* ; hæ-
 reditatem repudiare, acceptare le-
 gatum: *n. 58. p. 109.*
 Repudiare meliorationes, & suscipere
 maioratum, vel è contra: *tr. 2. l. 1. c.*
12. n. 59. p. 109. ; an hæres hæredis
 hoc idem facere valeat? *n. 60.* ; an le-
 gatum possit pro parte acceptari, &
 pro parte repudiari? *n. 61. 62. p. 109.*
 Filius potest abstinere, vel repudia-
 re hæreditatem, & manere cum bo-
 nis à parentibus in vita donatis, aut
 dotatis, modò non excedant legiti-
 mam, & tertiam: *dict. c. 12. n. 46. 47.*
p. 108.
 An maritus repudiare queat hæredita-
 tem sine consensu uxoris? Immo-
 bilium non, mobilium sic: *tr. 2. l. 1. c.*
12. n. 67. p. 110. ; & quid in utroque
 conjugè respectu hæreditatùm, quæ
 inter eos communicantur? *l. 7. c. 8. n.*
82. 83. p. 141.
 An pater possit adire hæreditatem à fi-
 lio repudiatam? *tr. 2. l. 1. c. 12. à n. 68.*
ad 73. p. 110.
 Jus renovationis emphyteusis an repu-
 diari possit? *tr. 2. l. 1. c. 12. à num. 77.*
p. 110.
 Simpliciter repudians omnem succes-
 sionem repudiâsse videtur: *tr. 2. l. 1. c.*
12. n. 43. p. 108.
 Repudiante hærede scripto competit
 hæreditas succedentibus ab intestato:
tr. 2. l. 1. c. 12. n. 75. p. 110. ; repudian-
 te autem indigno quis capiet? Fil-
 cus, substitutus, venientesvè ab in-
 testato? Pedem firmabis aspiciendo
l. 2. c. 2. n. 9. 10. p. 127.
 An ad onera hæreditaria teneatur repu-
 dians hæreditatem? *tr. 2. l. 1. c. 12. n.*
44. 45. p. 108.
 Hæritas deferenda repudiari non po-
 test: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 48. p. 108.*
 Hæritas jam adita absque auxilio re-
 stitutionis non repudiatur: *dict. c. 12.*
n. 49. 50. p. 108.
 Per verba negativa an detur repudia-
 tio? *dict. c. 12. à n. 51. p. 108.*
 Hæritatem repudiare, & mortuum
 esse, vel non existere, paria sunt: *tr.*
2. l. 4. c. 7. n. 114. p. 379.
 Reliqua in verb. *Abstentio, Aditio, Hæ-*
reditas, Renuntiatio, vers. *Quò ad hæ-*
reditatem p. 2. 12. 204 & 394.
 Res nomen generale est, continens cor-
 pus, quantitatem, & jus: *tr. 4. l. 3.*
c. 9. n. 3. p. 201. ; & *num. 4.* quid corpus
 importet, *n. 5.* quid quantitas, *n. 6.*
 quid jus, & *n. 7.* quod toties eadem
 censetur res, quoties idem illud pe-
 titur, quod jam in primo iudicio pe-
 titum fuit.
 Res omnis de facili ad suam naturam
 revertitur: *tr. 1. l. 4. c. 6. num. 111. p.*
481.
 Res cum suo onere transit quocumque
 vadat: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 149. p. 556.*
 Res per quascumque causas nascitur,
 per eandem dissolvitur: *tr. 2. l. 6. c. 8.*
n. 14. p. 647. & l. 6. c. 2. n. 18. p. 603.
 Rei suæ unusquisque moderator, & ar-
 biter: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 2. p. 692.* ; quæ
 regula favore dotis limitatur: *ibi n. 3.*
 Res perit domino: *tr. 2. l. 5. c. 3. n. 144.*
p. 455.
 Quando res sit necessariò tradenda, vel
 ejus pretium sufficiat? *tr. 2. l. 2. c. 13.*
à n. 5. ad 23. à p. 247. & à n. 39. ad 43.
p. 249.
 Communis res locari nequit sine om-
 nium dominorum, vel saltem maio-
 ris partis consensu: *tr. 2. l. 3. c. 6. n. 18.*
22. p. 301. & seq.
 Rei alienæ legatum regulariter valet:
tr. 2. l. 5. c. 3. à n. 17. p. 444. ; secus rei
 alienæ institutio: *l. 5. c. 6. à n. 143. ad n.*
145. p. 483. , ubi hæc omnia enucle-
 antur.

- Res, quæ emi, vendiquè valent à tutoribus, & curatoribus? *tr. 3. l. 7. c. 1. tot. à p. 130.*: quæ locari, & conducì? *l. 7. c. 10. tot. à p. 211.*
- Res communes quid respuant? *tr. 3. l. 5. c. 4. à n. 16. p. 261.*, ubi per totum caput multa de re communi, scitu dignissima, videtis.
- Venditio rei communis, ad vendendum emptæ, nequit ab uno ex dominis interdicti: *tr. 3. l. 5. c. 4. n. 27. p. 262.*; si secus sit, secus est: *n. 41. p. 263.*
- Conditio prohibentis melior est regulariter in re communi: *dict. c. 4. n. 40. p. 262.*
- De divisione, & seggregatione rei communis: *ibi à n. 49. p. 263.*
- Res judicata* ut dicatur, & exceptio detur, tria concurrere debent, & quænam sint: *tr. 4. l. 3. c. 9. n. 28. p. 201. 203.*, ubi declaratur quando sit eadem quæstio, lis, & causa jam decisa: quæ sit eadem persona? *à n. 29. p. 204.*; quæ eadem quæstio, & causa? *à n. 43. p. 205.*; &, ut competat, debet reus illam opponere, nam si passus sit iterum de meritis causæ judicatæ disputari, nihil ei prodest: *l. 3. c. 9. n. 47. p. 206.*
- An, & quandò ex sententia prolata in mutua petitione exceptio rei judicatæ competat? *tr. 4. l. 5. c. 1. num. 42. p. 307.*
- Sententia prolata super incidenter articulatis exceptionem non producit: *tr. 4. l. 3. c. 9. n. 11. p. 201*
- Rescriptum* odiosum est: *tr. 9. q. 22. n. 7. p. 111.*
- Reservatio*. Si donator de quantitate in donatione sibi reservata postmodum non disponat, ad donatarium pertinet: *tr. 1. l. 4. c. 8. num. 102. in fin. p. 549.*
- Pater succedens filiæ, quam ipse cum matre dotavit, medietatem reservare cogitur: *tr. 1. l. 4. c. 13. num. 51. p. 660.*
- Mater secundò nubens prioris matrimonii filiis reservare tenetur omnia bona, quæ à substantia primi ei obvenere: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 16. p. 656.*; & lucrum etiam à lege, seu consuetudine sibi delatum: *ibi n. 32. p. 658.*; sed neque pater, neque mater lucra à secundo matrimonio habita reservare coguntur: *n. 33.*; benè verò obstringitur mater reservare, quæ ex papillari substitutione habuit: *n. 34.*; an possit filiis secundi matrimonii plus relinquere, quàm primi? *n. 35. 36.*; etiam non cogitur reservare titulo oneroso acquisita: *n. 38. p. 659.*; nec fructus, qui ex paterna substantia fuere: *n. 39.*; nisi tempore mortis vel extarent, vel nondum percepti forent: *n. 40.*; ast mater binuba tenetur reservare quartam, quam ex primi mariti habuit bonis: *num. 49. p. 660.*; non tamen bonorum tertiam, quam filius fratri, cui ipsa successit, relinquit: *n. 50. p. 660.*
- Reservatio ad testandum quanti esse debeat? *Judicis arbitrio relinquitur: tr. 2. l. 5. c. 2. n. 12. 13. p. 440.*
- Resistentia* qualificata quæ sit? *tr. 7. c. 14. n. 2. p. 123.*
- Magistratui an resisti liceat? *dict. c. 14. n. 5. p. 123.*
- An resisti valeat executanti sententiam nullam, injustam, aut iniquam? *tr. 2. l. 8. c. 4. n. 6. 7. p. 805.*; an exequenti sententiam appellatam? *l. 8. c. 14. n. 24. p. 842.*; an illi, qui quidpiam aliud contra justitiam agit? *l. 8. c. 25. n. 183. 184. p. 879.*
- Resistere jus actui, vel contractui, quando dicatur? *tr. 3. l. 7. c. 18. num. 24. p. 282.*
- Familiares, Officialesquè Sanctæ Inquisitionis in crimine resistentiæ qualificatæ privilegio fori non gaudent: *tr. 7. c. 14. n. 1. p. 123.*; similiterquè milites non gaudent: *ibi n. 3.*; & fallunt proximæ resolutiones, quando resistentia fuerit de jure permessa: *n. 4.*
- De jure naturali cuique defensio competit: *tr. 7. c. 14. n. 6. p. 123.*; & contra qualemcumque personam: *n. 7. p. 124.*

p. 124. ; etiamquè jure divino vim vi repellere licet : *n. 8. p. 124.*

Magistratui, ultra terminos suæ jurisdictionis procedenti, obedire nemo cogitur : *tr. 7. c. 14. n. 9. p. 124.* ; similes non Dei, sed diaboli Ministri sunt : *ibi n. 10. p. 124.*

Judici volenti aliquem torquere contra jus, armis, & amicis convocatis resisti potest : *tr. 7. c. 40. n. 11. p. 124.* ; & quod magis est impunè occidi, si aliter evadere non possit : *ibi n. 12.*

Resisti potest judicibus, & officialibus, ne quis capiatur, & injustè carceri mandetur, & inordinate procedentibus : *tr. 7. c. 14. n. 14. p. 125. tr. 9. q. 56. n. 26. p. 327.* ; & in prædicto casu eximi à carceribus valet convocatis amicis : *dict. c. 14. n. 15. p. 125.*

Injustè carceratus potest fugere : *tr. 7. c. 14. n. 16. p. 125.* ; & sine scrupulo peccati mortalis : *ibi n. 17. p. 125.*

Carcer inter injurias numeratur, & servituti æquiparatur : *tr. 7. c. 14. n. 18. p. 125.*

Qui succurrit oppresso per vim, Deo gratificatur : *tr. 7. c. 14. n. 19. p. 125.*

Peccat, qui non eripit, si potest commodè : *tr. 7. c. 14. n. 20. p. 126.*

Judex inferens vim prædoni, & latroni comparatur : *tr. 7. c. 14. n. 21. p. 126.*

Judici sæculari, injustè volenti Reum ab Ecclesiâ extrahere, resisti potest : *tr. 7. c. 14. n. 22. p. 126.* , & Ecclesiastico : *ibi n. 23.* ; potest etiam secundum aliquos occidi Pontifex, & Imperator, ut propriæ salutis consulatur : *n. 24.* , & pater : *n. 25. p. 126.*

Clericus in actû missæ insultatus insultantem occidere potest, si aliter se defendere nequit, & secundum aliquos Missam continuare : *tr. 7. c. 14. n. 26. p. 126.* ; sed non benè.

Resistere Magistratibus gravissimum crimen est : *tr. 7. c. 14. n. 28. p. 126.* ; judici etiam violentiam facienti juxta aliquos resisti non potest : *ibi n. 29.*

Magistratibus debetur reverentia : *tr. 7. c. 14. n. 30. p. 127.*

Loco Dei sunt, partes Principis, & illum repræsentant : *tr. 7. c. 14. n. 31. p. 127.*

Pro mandatis Judicium jura præsumunt : *tr. 7. c. 14. n. 32. p. 127.*

Ex resistantia Judex potest non subditos coercere : *tr. 7. c. 14. n. 33. p. 127.*

Ex resistantiâ secundum aliquos potest judex laicus Clericos punire : *ibid. n. 34. p. 127.* , sed veritas in *n. 64.*

Qui magistratum potestati resistit, Dei potestati opponitur : *tr. 7. c. 14. n. 35. p. 127.* ; cætera vide in *tot. cap. 14.*

Responsio. Nil interest quidpiam dicere, si absque convincenti responsione fundamenta contraria permanent : *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 24. p. 365.*

Gravamini, seu ingratitude cum beneficio respondere, est optimus redarguendi modus : *tr. 8. palæstr. 1. lect. 17. p. 89. col. 1.*

Respublica. Benemeritus de Republica quis? *tr. 9. q. 20. n. 25. p. 89.*

Reipublicæ interest multos defensores habere : *tr. 9. q. 87. n. 7. p. 463.*

Non minus Reipublicæ interest malis hominibus pœnas infligere, quàm bonos præmiis prosequi : *tr. 8. palæstr. 2. lect. 21. p. 312. col. 1.*

Restauratio nostri Lusitani Regni ab injusta Hispaniorum spoliatione describitur in *tr. 8. palæstr. 1. lect. 28. p. 165. col. 1.*

Restitutio est in pristinum statum restitutio : *tr. 2. l. 3. c. 2. n. 26. p. 272. § 18. c. 12. n. 1. 2. p. 833.*

Restitutio de justitia, & restitutio de gratia, quæ sint? *tr. 2. l. 3. c. 2. n. 29. 30. p. 272.* , ubi à *n. 31.* invenies differentiam unam inter, & aliam.

Dotis restitutio quomodò, & quandò fieri debeat? Diximus in verb. *Dos*, vers. *Dos quò ad dotis restitutionem* *p. 144.*

Restitutio in genere.

Depositarius, tutor, curator, quilibet vè administrator impedire nequit resti

restitutionem exceptione compensa-
tionis, non numeratæ pecuniæ, do-
li, aut aliâ altiorem indaginem requi-
rente: *tr. 4 l. 2 c. 9. n. 20 21. à p. 120.*

Restitutio in integrum vendi potest: tr. 3 l. 5 c. 11. n. 248. p. 357.

Restitutio in integrum, quæ petenda est coram certis iudicibus peti potest incidenter coram iudice causæ principalis: tr. 5 c. 1. n. 24. p. 5.

Restitutio in integrum non conceditur, nisi petatur: tr. 9. q. 49. num. 31. p. 281.; & minor (vel alius) petens quid probare cogatur? q. 79. n. 12. p. 430.; nec prodest sine læsionis probatione: q. 37. n. 10. p. 209.; nec datur in iis, quæ juris naturalis, vel quasi sunt? q. 60. n. 2. p. 351.

Exceptione restitutionis in integrum suspenditur executio: tr. 2. l. 8 c. 12 à n. 5. à p. 833.; etsi sententia in rem iudicatam transisset: n. 13. 17. p. 834.; licet fiat ex tribus sententiis conformibus: n. 14.; & licet fiat ex sententia Principis: n. 15. 16. p. 834.

Quibus concedenda?

*Restitutio in integrum minoribus concessa adversus aditionem an cæteris cohæredibus consortibus profit? tr. 1. l. 2. c. 11. n. 25. & 2. seqq. p. 255. Concessa uxori prodest viro: l. 2. c. 12. n. 108. p. 207.; & an hocmet de jure nostro procedat? *ibi* n. 109. p. 271.*

Maior ex justa causa restituitur: tr. 1. l. 1 c. 9. n. 43. p. 116. l. 3 c. 11. n. 111. p. 373.

*Minor adversus aditionem sine inventario restitui potest: tr. 1. l. 2. c. 11. n. 19. p. 244.; quamvis sit Doctõr: *ibi* n. 20.; & quamvis contra tutores, nec non & curatores regressum habeat: n. 21.; & quamvis solum postquam effectus est maior hæreditas non solvenda reperitur: n. 27. p. 245.*

An verò restituatur maior adversus præfatam aditionem, quando hæreditas aditionis tempore opulenta apparebat, postea verò ex ære la-

tente inventa fuit non solvendo?

Pro affirmantibus calculum adjici-

mus: l. 2. c. 11. n. 22. 23. 24. p. 244.;

quandoquidem maioribus adversus

aditionem aliquando restitutio elar-

gitur: l. 3. c. 5. n. 17. p. 305.; & etiam

ei, qui hæreditatem, cum esset mi-

nor, adivit, licet maior factus rati-

*ficasset: *ibi* n. 18. p. 305.*

Mulier minor restituitur regulariter

omnibus in casibus, in quibus mino-

res restituuntur: tr. 1. l. 2. c. 5. num. 34.

p. 306.; ast ad quam usque ætatem

restituatur in nostro Regno? l. 4 c. 13.

n. 57. 58. p. 661.; & an etiam restitu-

atur adversum aditionem sine inven-

tario? l. 3. c. 5. à n. 1. & per tot. cap. à

p. 302.; nupta restituitur etiam in

nostro Regno adversus actus ante

vicennium gestos, dummodò usque

ad viginti quatuor restitutionem ex-

poscat: l. 3 c. 5. n. 37. p. 306.

Restituuntur tamen mulier, & rusti-

cus ex clausula generali, si qua mihi

justa causa: tr. 1. l. 2. c. 11. n. 51. p. 246.;

dummodò peritiores consulere non

potuissent: n. 52. Fiscus verò resti-

tuitur: n. 57. p. 248.

Ex capite ignorantia quando restitu-

tio in integrum concedatur? tr. 1. l. 2.

c. 11. n. 25. p. 225.; & quæ læsio pro-

bari debeat à maiori, quando ex ca-

pite ignorantia restitutionem postu-

*lat? *ibi* n. 26. p. 225.*

Adversum modum, aut conditionem

non servatam, an in integrum resti-

tuatur minor? tr. 1. l. 4. c. 7. de n. 112.

ad 196. de p. 121. ad 131. Matre filium

instituente sub conditione, ut intrà

certum tempus emancipetur, filius

restituatur, estò infrà tempus non

emancipetur: n. 113. p. 122. Absens

causâ Reipublicæ restituitur adver-

sus conditionem commorandi in cer-

to loco: n. 115. Minor adversum re-

pu-diationem hæreditatis: n. 116.; si

facto suo fiat indignus, adhuc resti-

tuitur: n. 117. Impedito succurritur:

n. 118.; idè semper restituitur mi-

nor,

nor, quia minor semper dicitur im-
 peditus: *dict. n. 118.*; adversus præ-
 cepta legis restituitur minor: *n. 119.*;
 adversus delictū consistens in omit-
 tendo: *n. 121. p. 522.*; non autem ad-
 versus consistens in committendo:
n. 128. p. 523.; & solum non restitui-
 tur minor, quando ei hoc restitu-
 tionis beneficium expressè denega-
 tum invenitur: *n. 122.*; restituitur
 adversus commissum ob non solum
 vectigal: *n. 123.*; sed minor contra-
 veniens defuncti præcepto per im-
 prudentiam, vel ignorantiam resti-
 tuitur: *n. 145. p. 524. n. 169. 170. p. 529.*;
 minor nubens contra testatores præ-
 ceptum restituitur: *n. 148. p. 525.*; &
 etiam restituitur quamvis adversus
 tutores, & curatores recursam ha-
 beat: *n. 150.*; quia in electione mino-
 ris est, vel petere restitutionem, vel
 contra tutores, & curatores agere:
n. 151.; restituitur quoque sive ei
 scientia, sive prudentia deficiat: *n.*
180. 181. p. 530.; restituitur itidem
 adversus præceptum iudicis negle-
 tum, aut impugnatum per simplici-
 tatem, imprudentiamvè: *n. 183.*; ad-
 versus dolum duntaxat præsumptum:
n. 185. p. 530.; adversus fictam con-
 tumaciam: *n. 186.*; quamvis minor
 sit prudens, & sagax: *num. 187.*; ad
 concedendam enim restitutionem
 sufficit vel ignorantia, vel impru-
 dentia: *n. 192. p. 531.* Alios casus in
 quibus restitutio in integrum mino-
 ribus conceditur, videlicet *ibi n. 195.*
p. 531.; quandoquidem nunquam de-
 negata censetur, nisi expressè dene-
 getur: *l. 4. c. 13. n. 56. p. 661.*

Favorabilior est restitutio, quæ mino-
 ribus elargitur, quàm, quæ absenti-
 bus conceditur: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 22. 23.*
p. 184.

Conceditur restitutio in integrum vi-
 ro ex persona uxoris, & è contra, si
 aliquis eorum sit minor: *tr. 2. l. 7. c. 8.*
n. 46. p. 738. Hæredibus minoris in eo
 negotio, quod gestum fuit cum illo:

l. 8. c. 12. n. 18. p. 835. Reipublicæ causâ
 absentis quando elargiatur? *l. 8. c. 3.*
n. 67. 68. p. 804

Non conceditur restitutio in integrum
 ex sola minorenitæte, vel morbo, sed
 insimul læsione est opus: *tr. 3. l. 5. c. 11.*
n. 11. p. 338. n. 216. p. 354.; & melius
n. 218. p. 354. l. 7. c. 3. n. 150. p. 163.; sed
 læsionis probatio non requiritur in
 actibus à natura sua noxiis: *ibi n. 152.*;
 & modica læsio sufficit in minoribus:
ibi n. 159. p. 163.

Prohibita non censetur, et si appellatio
 prohibeatur: *tr. 3. l. 7. c. 18. n. 39. p. 283.*

Competens minoribus, competit simi-
 liter furiosis, prodigis, mente captis,
 & similibus pariliter, ac eodem mo-
 do: *tr. 3. l. 5. c. 10. n. 52. p. 324.*; & eis in-
 dulgetur, quantumvis adversus tu-
 torem, vel curatorem recursus ad-
 sit: *ibi n. 54.*; sic verò non est in res-
 titutione ex clausula generali: *ibi n.*
53. p. 324.

Competens minoribus, & similibus,
 competit quoque illorum hæredibus,
 & litis consortibus: *tr. 3. l. 5. c. 11. n.*
114. p. 345.

Semper in dubio concedenda: *tr. 3. l. 5.*
c. 11. n. 112. p. 345.

Restitutio in integrum an, & quando
 sit concedenda minoribus, & omni-
 bus, qui eorum privilegio fruuntur,
 tam in contractibus, quàm in judi-
 ciis, & quando sit petenda ab eorum
 tutoribus, & curatoribus? Plenè in
tr. 3. l. 5. c. 11. tot. à p. 325., ubi à *n. 3.*
p. 327. ad n. 36. p. 340. de restitutione
 quò ad contractus: à *n. 37. p. 340. ad*
n. 83. p. 343. de restitutione quò ad ju-
 dicia: à *n. 84. p. 343. ad n. 109. p. 345.*
 quò ad ultimas voluntates: à *n. 110.*
p. 345. ad n. 119. quò ad delicta: & à
n. 120. p. 346. ad n. 253. p. 357. & l. 6. c. 2.
n. 3. 12. & seqq. à p. 3. plures describun-
 tur limitationes.

An concedatur minoribus veniam æta-
 tis habentibus; & etiam uxoris ha-
 bentibus 17. annos; & hoc, vel *ex*
capite minoris ætatis, vel *ex capite læ-*

- fiouis?* *tr. 3. l. 4. c. 4. à num. 20. p. 184.*
 Quibus, ultra minores, competat restitutio? *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 115. 116. p. 345.*
 Conceditur patri bona filii administranti, sicut ipsi filio concederetur: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 59. p. 30.*
 Prodigis adversus ab eis gesta: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 69. p. 165.*
 Rustico ex clausula generali: *tr. 3. l. 7. c. 5. n. 31. p. 173.*
 Mulieri ex eadem causa: *dict. c. 5. n. 32. p. 173.*
 Pupillis, & minoribus ad rescindendos contractus autoritate tutorum, & curatorum factos, si in eis læsi inveniuntur: *tr. 3. l. 6. c. 2. n. 3. 12. p. 3. 4.*; adversus rem judicatam: *n. 13. p. 4.*; adversus venditionem: *n. 14. & 15.*; donationem: *n. 16.*; libertatem: *n. 17.*; transactionem, & divisionem: *n. 18.*; dotem: *n. 19.*; usucapionem: *n. 20.*; adversus creditorem: *n. 21.*; solutionem à se, vel à tutore factam: *n. 22.*; & semper restituendus venit, etsi contractus, debitis solemnitatibus adhibitis, factus fuisset, modò læsio intervenerit: *l. 7. c. 2. n. 63. p. 146. & c. 3. à n. 47. p. 159.*
 Per viam regulæ læsis ultra dimidium justii pretii, tum minoribus, cum maioribus, competit ad rescissionem contractus; nisi lædens justum suppleat pretium: *tr. 3. l. 7. c. 4. n. 5. p. 166.*, & in multis contractibus exemplificatur usque ad *n. 36.*; & à *n. 37. p. 158. ad n. 62.* limitatur multis in calibus.
 Competens minori, an competat socio, vel consorti maiori? *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 161. 162. p. 349.*
 Conceditur restitutio in integrum pupillo contra præscriptam actionem tutelæ: *tr. 4. l. 2. c. 6. n. 6. p. 100.*; & contra præscriptam actionem rationum petendarum: *ibi n. 12. p. 101.* Minoribus adversus liberationes suis debitoribus factas: *l. 3. c. 6. n. 51. p. 188.*; quam restitutionem petere possunt, nec non de nullitate docere: *ibi n. 52.*; adversus transactionem, estò sententiâ confirmatam: *l. 3. c. 7. n. 14. p. 191.*; etiam si juramentum interveniat, si intervenit etiam læsio enormissima, aut enormis: *ibi n. 15. p. 191.*; adversus rem judicatam, si læsio adlit: *l. 3. c. 9. n. 49. p. 206.*; adversus juramentum adversæ parti delatum, non adversus delatum sibi ab adverso: *l. 3. c. 10. n. 94. p. 218.* Contrahenti ignoranter falso tutore pupilli nomine: *l. 4. c. 10. n. 1. 2. p. 278.*; & si currente lite cum falso tutore præscriptionem pupillus impleat, restituitur agens ad tempus actionis amissæ: *ibi n. 3.*; & similiter quando verus tutor autoritatem præstare non poterat, sive dolo malo, sive bona fide administret: *n. 4.*; sed restitutio in hoc casu judicis officio implorato petitur: *n. 5. p. 279.*; etiam adversus pro-tutorem, vel pro-curatorem per actionem in factum hujusmodi contrahens succurritur: *n. 6.*; idem locum habet adversus eum, qui filio fam., servo, vel ancillæ actor factus est: *n. 7.*; sive filius fam., sive servus sit, qui tanquam falsus tutor autoritatem accommodavit: *n. 8. p. 279.*
 Conceditur restitutio in integrum minori, & Universitati contra præstitum consensum in iudice suspecto: *tr. 6. l. 2. c. 7. n. 2. p. 33.*
 Restitutio minori concessa in communi causa, dividua, vel individua, consortibus prodest: *tr. 6. l. 3. c. 3. n. 12. 13. p. 73. & c. 4. n. 7. p. 77.*; in causa verò non communi, & dividua, nequaquam: *dict. c. 3. n. 17. p. 73.*
 An, & quando in causis reculationum concedatur? *tract. 6. l. 6. c. 16. tot. à p. 375.*
 Restituitur etiam adversus lapsum terminum præsentandi revisionis rescriptum: *tr. 6. l. 6. c. 16. n. 12. p. 376.*
 Numquid competat mulieri absenti cum marito Reipublicæ causâ? *tr. 9. q. 12. n. 23. p. 51.* Mulieri minori 25. annis? *tr. 9. q. 6. n. 2. p. 17.* Mulieri rusticæ? *tr. 9. q. 80. n. 21. p. 435.*

Absenti? *tr. 9. q. 31. n. 19. p. 188. & q. 49. n. 25. p. 280.*

Uxoratis ex capite læsionis? *tr. 9. q. 6. n. 7. p. 17.*

Maiori enormiffimè læso? *tr. 9. q. 6. n. 4. p. 17.*

Metum passis? *tr. 9. q. 9. n. 65. p. 43.*

Viduæ, uti miserabili? *tr. 9. q. 80. n. 20. p. 435.*

Alicui contrà donationem? *tr. 9. q. 7. n. 6. p. 20.*

Alicui adversùs præscriptionem? *tr. 9. q. 53. n. 6. 8. 15. & seqq. à p. 292. & q. 31. n. 13. 26. p. 187. 189.*

Alicui contrà nullitatem sententiæ? *tr. 9. q. 53. n. 18. p. 295.*

Alicui, quando dolus, fraus, metus, seductiove intervenit? *tr. 9. q. 7. à n. 7. p. 20.*

Minoribus 25. annorum? Quis ibit inficias? *tr. 9. q. 6. n. 1. p. 17. Minori fallaci, aut se maiorem dicenti? tr. 9. q. 79. n. 2. 3. 8. 12. p. 427. & seqq. Minori læso cum curatore? tr. 9. q. 31. n. 15. p. 187.*

Effectus restitutionis in integrum est, ut fructus unà cum re restituantur: *tr. 9. q. 9. n. 66. p. 43.*

Quibus deneganda?

Minor adversùs dolum verum non restituitur: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 89. p. 120.*; neque frater minor dotando sororem restituitur adversùs dotem: *l. 2. c. 9. n. 39. p. 223. l. 4. c. 7. n. 105. p. 521.*; neque adversùs promissionem sub juramento firmatam: *l. 3. c. 11. n. 109. p. 373.*; neque mulier, neque miles, neque rusticus restituantur ob non confectum inventarium: *l. 2. c. 11. n. 47. 48. p. 246.*, nisi probent creditorum dolo fuisse inducti: *n. 49.*, quia nemo restituitur adversùs ea, quæ ad rigorem juris conservandum attinent: *n. 50. p. 247.*

An restituatur adversùs sententiam in maiori ætate latam ex processu in minori ætate fabricato? *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 35. p. 306.*

Contrà præsumptionem juris, & de jure, restitutio de negatur: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 15. p. 304.*

Conditioni non obtemperanti restitutio denegatur: *tr. 1. l. 4. c. 7. à n. 130 ad 133. à p. 523.*

Denegatur etiam restitutio si petens se esse minorem, & læsum insimul non probet: *tr. 2. l. 8. c. 12. n. 30. 31. p. 836.*; vel si minor, postquam factus est maior, ratificet gesta in minorentate: *ibi n. 32.*; & multis aliis in casibus *num. seqq. videndis.*

Restitutionis remedium, utpotè extraordinarium, nisi sit pinguius, non competit, dum ordinarium remedium adest: *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 125. p. 346.*

Non conceditur restitutio, nisi prius citatis his, quorum interest, ut non concedatur: *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 223. p. 355.*; pro parte tantum etiam non conceditur: *ibi n. 232. p. 356.*; nec contrà legum statuta, & Regni consuetudines: *ibi n. 250. p. 357.*

Cui competit, non competit, si sit adversùs alium eodem privilegio fruentem: *tr. 3. l. 5. c. 11. à num. 165. p. 349.*

Semel petita, & denegata, amplius non conceditur: *tr. 3. l. 7. c. 3. n. 114. p. 161.*; nisi ex nova causa: *ibi n. 115.*; & semel concessa super eadem causâ, vel articulo, iterum non conceditur: *l. 5. c. 11. num. 146. p. 348.*; nisi superveniat nova causa: *ibi num. 147. & 148. p. 348.*

Minori uxurato, vel ætatis veniam impetranti: *tr. 3. l. 5. c. 9. n. 5. p. 313.*

Prodigo ante interdictionem bonorum: *tr. 3. l. 5. c. 10. n. 46. p. 323.*

Minori alieno nomine contrahenti: *tr. 3. l. 7. c. 3. n. 77. p. 161.*, intelligendo ut in *n. seqq.*; & etiam illis denegatur in delictis: *ibi n. 84.*; & à *n. 67. p. 160.* reliquos casus invenies, in quibus denegatur restitutio.

Minori albo mercatorum descripto, si vè mercaturæ præposito, & nomine alieno, non verò proprio negotian-

- tianti: *tr. 3. l. 7. c. 3. n. 134. p. 162. l. 5. c. 11. n. 188. p. 351.*
- Minori accusanti: *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 181. p. 351. tr. 6. l. 6. c. 16. n. 4. p. 375.*, intelligendo ut in *n. 15. 16. p. 377.*
- Conjugato in ætate viginti annorum: *tr. 3. l. 7. c. 3. n. 160. p. 163.*
- Infrà quod tempus peti debet restitutio?*
- Malitiosè quando censeatur petita restitutio? *tr. 2. l. 8. c. 12. n. 22. 23. 24. p. 835.*
- Peti debet restitutio intrà quadriennium post completam ætatem: *tr. 9. q. 12. n. 19. p. 50.*; quod tempus non currit absenti Reipublicæ causâ: *q. 6. n. 2. 6. p. 17. & q. 31. n. 20. 21. p. 188.* enormiter, aut enormissimè læso: *ibi n. 3. & q. 12. n. 20. 21. p. 51.*; nec habenti legitimum impedimentum: *q. 12. n. 22. p. 51.*; nec si causa petendi non durat: *ibi n. 24. p. 251.*
- Quadriennium ad restitutionem petendam quandò currere incipiat veniam ætatis impetrantibus? *tr. 2. l. 8. c. 12. n. 20. p. 835.*
- Minoribus currit quadriennium ad petendam restitutionem, à die impletorum 25. annorum: *tr. act. 3. l. 5. c. 11. n. 152. p. 348. & n. 274. p. 355.*; à die, quo uxoratus 20. annos implevit; à die, quo dispensatus veniam judici intimavit: *l. 5. c. 9. n. 7. p. 314.*; & furiosis, prodigis, & similibus quandò incipiat? *l. 5. c. 10. n. 47. & seqq. p. 323.*; & in Ecclesia procedit hoc à die contractùs, seu læsionis: *l. 7. c. 3. n. 139. p. 162.*; & in omnibus haud verificatur restitutio in integrum post transactum quadriennium: *ibi n. 138.*; quod limitatur in læsione enormi, enormissimavè, in quibus etiam ultrà quadriennium audiuntur læsi, & restituantur: *ibi n. 143. 144. p. 163. & c. 4. n. 1. p. 165.*
- Resurrectio.* Resuscitatus conjux, socius, Monachus, Beneficiatus, non recuperat superstitem conjugem, socium, Monasterium, beneficium: *tr. 2. l. 6. c. 9. n. 24. 25. 26. p. 658.*; & condemnatus ad mortem resurgens, non debet iterùm puniri: *ibi n. 27.*
- Retentio* in rebus dotalibus, vel aliis propter dotem, quandò locum vindicet, nec ne? *tr. 2. l. 7. c. 3. à n. 25. ad 40. à p. 703.*
- Numnè possint iudices, cæteriquè officiales justitiæ retinere acta partibus ob non solum salarium? Negativum reddit verbum *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 154. à p. 877.* Benè tamen potest scriptor retinere librum per se scriptum, modò tradat originale: *ibi n. 158. p. 878.* Nauta retinere merces donec ei salarium, sive naulum, solvatur: *n. 159.* Sutor, sarcinator, & quicumque artifex vestem, aliamvè rem: *n. 160.* Depositarius rem depositam: *n. 161.* Camparius, seu custos pecudùm, aut fructuum ipsa pecora, aut fructus: *n. 162.* Executor pecunias exactas: *n. 163.* Famulus aliquid domini pro sua mercede: *num. 164.*; dummodò res à domino non abducatur: *n. 165. p. 878.*
- Rei melioratæ competit retentio pro meliorationibus solvendis: *tr. 2. l. 3. c. 8. n. 20. 35. p. 314. 316.*; sed ista retentio datur in eadem re, non in alia: *n. 36.*; non competit autem spoliatori melioranti: *n. 38. p. 316.*
- Hinc ingens emergit illa quæstio: an retinens rem melioratam, donec sibi meliorationes solvantur, fructus, quos interim ex illa percéperit, in pretium earum teneatur imputare? Difficultatis nodum solves, non si ensesumas, sed si aperias *tr. 2. l. 3. c. 8. n. 108. p. 322.*, & insimul consulas verb. *Fructus* p. 193.
- Beneficium retentionis cuiuspiam rei quandò quis habeat? *tr. 2. l. 8. c. 10. tot. à p. 831.*
- Executio an suspendatur retentionis exceptione? *tr. 2. l. 8. c. 10. à n. 1. à p. 831.*
- Retentionem rei conductæ habent condu-

ductores propter melioramenta, & expensas factas in re conducta: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 173. p. 230.*

Retentio pro expensis eas facienti competit: *tr. 4. l. 5. c. 2. n. 28. p. 312.* Tutoribus, curatoribus, cæterisque administratoribus de bonis suæ administrationis, tam antè, quam post rationes præstitas, pro salariò sibi debito, quamvis postea pertensio insubsistens detegatur: *l. 5. c. 5. n. 54 p. 344. & c. 7. tot. à p. 361.* An è conversio minoribus in bonis tutoris, donec ratio reddatur? *l. 1. c. 1. n. 15. 42. p. 7.*

9. An domino penes se habenti bona sui administratoris rationes reddere recusantis? Quippini? *l. 1. c. 8. n. 44. p. 79.*

Procuratori, dum illi satisfactum non fuerit, vel salarium constitutum non solvatur: *l. 6. c. 2. n. 77. 78. p. 19.*

Mulier in bonis mariti, quousque dos ei restituatur: *l. 7. c. 4. n. 1. p. 130.*; sequestrò pro expensis in, vel cum re sequestrata factis: *l. 6. c. 9. num. 31. p. 88.*

Retraclus. Quando plures res pro uno vendantur pretio, nequit quis nisi omnes retrahere: *tr. 1. l. 2. c. 3. n. 22. 23. p. 184.*

Restitutio. Pudoris lege unusquisque ad retribuendum adstringitur: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 7. p. 200.*

Reverentia. Reverentiam judici recusato, & pro suspecto judicato, tenetur præstare recusans: *tr. 6. l. 3. c. 15. n. 41. p. 108.*

Paternæ nulla coæquatur: *tr. 9. q. 8. n. 31. p. 27.*; & quæ debetur Parentibus non cessat, licet patria potestas cesset: *ibi num. 54. p. 31.*, & videas verb. *Metus* p. 289.

Revisio peti potest à sententia condemnante ad rationis redditionem: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 26. p. 51.*

Quomodo, & quando rationum revisio detur? *tr. 4. l. 8. c. 14. tot. à p. 304.*, & latius in verb. *Rationes*, vers. *Rationes quò ad errores*, & *reversionem* p. 374.

Non conceditur revisio sententiæ, si non detur notoria injustitia: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 34. p. 52.*

Revisio non datur in suspicionum causis: *tr. 6. l. 6. c. 20. n. 16. p. 395.*

Revisio concessa uni litis consorti, omnibus aliis communis elicatur: *tr. 6. l. 3. c. 4. n. 16. p. 77.*; in causa verò dividua aliis consortibus non prodest: *l. 3. c. 3. n. 24. p. 74.*

Revocatio. Sententiæ aliquando, imò sæpè, revocantur in peius: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 23. p. 165. tr. 6. l. 4. c. 11. à n. 12. p. 197.*

Revocans rem in sui fraudem alienatam, revocat etiam fructus: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 50. p. 542.*

Infrà triennium potest hæres suus (noti autem extraneus) revocare hæreditatis abstentionem: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 8. 9. 11. à p. 105.*

Altero conjuge in Religione proficiente, vel Ordines suscipiente sacros, valet alter eum revocare ad conjugium: *tr. 2. l. 6. c. 8. à n. 31. ad 36. p. 649.*, ubi quòd si maritus ad summum evehat Pontificatum, poterit ab uxore revocari.

Revocatio mandati, ut noceat contrahentibus cum mandatario, vel procuratore, debet eis notificari: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 57. p. 18.*

Mandatum quomodo revocetur? *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 101. p. 22.*

Princeps an possit revocare privilegia familiarium, officialiumquè Sanctæ Inquisitionis? *tr. 7. c. 24. à n. 114. cum pluribus seqq. p. 339.*

Privilegium concessum ratione exuberantis favoris ad revocationem speciali indiget mentione: *tr. 7. c. 21. n. 118. p. 294.*

Privilegium clausum in corpore juris non revocatur per clausulam *non obstantibus*: *tr. 7. c. 21. n. 119. p. 294.*

Privilegium ob benemerita concessum, speciali revocatione indiget: *tr. 7. c. 21. n. 120. p. 294.*; eadem indiget concessum illustribus: *ibi n. 121.*; & ministe-

- ministerio Sancti officii, quod nihil æque illustrius, aut excellentius excogitari potest: *n. 122. p. 294.*
- Privilegia ob merita concessa transeunt in contractum, & revocari non possunt: *tr. 7. c. 24. n. 115. p. 339.*
- Privilegium familiarium, officialiumque Sanctæ Inquisitionis ob benemerita sunt concessa: *tr. 7. c. 24. n. 116. p. 340.*
- Prædicta privilegia secundum plures sunt Ecclesiastica: *tr. 7. c. 24. n. 117. p. 340.*
- Privilegia Ecclesiastica à Principe sæculari revocari nequeunt: *tr. 7. c. 24. n. 118. p. 340.*
- Ad privilegia semel concessa revocanda iusta causa requiritur: *tr. 7. c. 24. n. 110. p. 340.*; & Regum proprium est non revocare privilegia concessa: *ibi n. 120. p. 340.*
- Nalla causa excogitari potest, quæ legitima sit ad revocanda privilegia Sancto Officio concessa: *tr. 7. c. 24. n. 121. p. 340.*
- Hujusmodi privilegia contractu tacito concessa fuerunt: *tr. 7. c. 24. n. 122. p. 341.*
- De illis est asserendum, quod de privilegiis ex contractu concessis judicatur: *tr. 7. c. 24. n. 123. p. 341.*
- Istiusmodi privilegia à pluribus Principibus fuerunt concessa, & confirmata: *tr. 7. c. 24. n. 125. p. 341.*
- Privilegia ab Antecessoribus concessa revocare honestum non est: *tr. 7. c. 24. n. 126. p. 341.*
- Privilegia Antecessorum favore Ecclesiæ concessa successor continuat, & confirmat: *tr. 7. c. 24. n. 127. p. 341.*
- Successor in Regno tenetur servare contractus nomine dignitatis gestos: *tr. 7. c. 24. n. 129. p. 341.*
- Regnum semper est unum, & idem: *tr. 7. c. 24. n. 130. p. 341.*
- Privilegium concessum non subdito revocari nequit: *tr. 7. c. 24. num. 131. p. 341.*
- Privilegium non subdito concedi va-
- let, sed non revocari: *tr. 7. c. 24. n. 132. p. 342.*
- Revocare est actus jurisdictionis, quæ exerceri non potest in non subditum: *tr. 7. c. 24. n. 133. p. 342.*; ideò nec dispensare in præjudicium non subditi, etiam cum iustâ causâ, Princeps potest: *n. 134. p. 342.*
- Privilegia concessa collonis, & inquilinis Ecclesiæ, & Monasteriorum à Principe sæculari, ab eo revocari non possunt: *tr. 7. c. 24. n. 135. p. 342.*
- Privilegia hujusmodi immediatè ministerio Sancti Officii fuerunt concessa, & mediatè Familiaribus, Officialibusque: *tr. 7. c. 24. n. 136. p. 342.*
- Princeps non solum potest privilegia à se data moderare, sed in totum tollere: *tr. 7. c. 24. n. 137. p. 343.*
- Privilegium Principis non est servandum, quando ex post facto incipit esse damnosum: *tr. 7. c. 24. n. 138. p. 343.* etsi non subdito sit concessum: *ibi n. 139. p. 343.*
- Privilegium immunitatis decimarum revocatur, quando privilegiatus totum acquirit prædia, pro quibus, si non solveret, Ecclesiæ grave damnum resultaret: *tr. 7. c. 24. n. 140. p. 343.*
- Privilegium exemptionis à procuratoribus concessum Clericis alicujus loci non est servandum, casu, quo ita multiplicati essent, quod procuratorum absorptionem absorberent: *tr. 7. c. 24. n. 141. p. 343.*
- Princeps iustâ causâ potest ad tempus tollere, & suspendere privilegia Familiarum, Officialiumque Sanctæ Inquisitionis: *tr. 7. c. 24. n. 143. p. 343.*; veluti, si inciperint esse nociva: *n. 144. p. 344.*; vel si tanta urgeat necessitas, ut aliter subveniri non possit: *n. 145.*
- Privilegium de non solvendis decimis extinguitur, si ministri Ecclesiæ indigeant: *tr. 7. c. 24. n. 146. p. 344.*
- Privilegia, à Principe sæculari Ecclesiæ, & piis locis concessa, ab ipso possunt tolli, & immutari: *tr. 7. c. 24. n. 147. p. 344.*

- Non præsumitur Principem uno verbo voluisse revocare privilegia: *tr. 7. c. 24. n. 148. p. 344.*
- Revocatio aut est expressa, aut tacita: *tr. 7. c. 24. n. 149. p. 344.*
- Per legem generalem abrogantur privilegia in corpore juris inserta: *tr. 7. c. 24. n. 150. p. 344.*
- Revocatio facta per legem generalem tunc operatur effectum, quando lex est sufficienter promulgata, & est transactum tempus necessarium ad obligationem: *tr. 7. c. 24. n. 152. p. 344.*
- Revocatio tacita etiam fit per mandatum particulare, & quomodo? *tr. 7. c. 24. n. 153. p. 344.*; & etiam per novum privilegium: *n. 156. p. 345.*
- Secundum privilegiū, non faciens mentionem de primo, censetur subreptitiè impetratum: *tr. 7. c. 24. num. 157. p. 345.*; sive utrumque generale, sive speciale sit: *ibi n. 158. p. 346.*
- Generale prius non tollitur per secundū speciale, quod de primo non faciat mentionem: *tr. 7. c. 24. n. 159. p. 346.*
- Expressa revocatio quomodo fiat? *tr. 7. c. 24. n. 161. p. 346.*
- Privilegia non inserta in corpore juris per clausulam, non obstantibus privilegis, tolluntur: *tr. 7. c. 24. n. 161. p. 347.*
- Facilius tolluntur jure speciali introducta, quàm jure communi stabilita: *tr. 7. c. 24. n. 167. p. 347.*; nisi hujusmodi privilegia habeant clausulam derogatoriam ad futura privilegia, requirantquè specialem mentionem: *ibi n. 168.*; vel nisi sint à pluribus Principibus confirmata: *n. 169.*; aut quando in concessione adjecta est clausula, quòd non possint revocari: *n. 170.*; aut privilegium est concessum ratione publicæ utilitatis, quæ exemplificatur in *n. 171. p. 348.*; aut est ratione contractus concessum: *ibi n. 172.*; tunc enim nec ex ingratitudine valet revocari: *n. 173. p. 348.*
- Ex clausula, non obstantibus, privilegia Familiarium, Officialiumquè non revocantur: *tr. 7. c. 24. n. 175. p. 348.*
- Non subsistente justâ causâ Princeps privilegia concessa revocare non potest: *tr. 7. c. 24. n. 176. p. 348.*; nisi privilegia ex mera liberalitate procedant: *ibi n. 177. p. 348.*
- Ad quæ revocanda generalis revocatio sufficit: *tr. 7. c. 24. n. 178. p. 348.*; secus est dicendum circa privilegia pecuniâ obtenta, vel ob merita concessa: *ibi n. 180. p. 348.*
- Princeps privilegium suum gratiosum revocare potest: *tr. 7. c. 24. num. 182. p. 349.*; non verò non gratiosum: *ibi n. 183.*; nec quod non revocare promissit: *n. 184.*; nisi sœdum, vel aliam rem precariò concessisset: *n. 185.*; vel quando conventionem suam revocat secundum ipsius privilegii naturam: *n. 186.*; aut quando jurisdictionalia concessit: *n. 187. p. 349.*
- Princeps privilegia non subito concessa revocare non potest: *tr. 7. c. 24. num. 188. p. 349.*; nisi jurisdictionalia concessisset: *ibi n. 189.*; vel privilegium ex post facto enormiter lædat: *n. 190.*; aut privilegium sit re integrâ: *n. 191.*; similiter quando concurrat justâ causa cum privilegio gratuito: *n. 192.*; pariter, quando agitur de modico præjudicio: *n. 193.*
- Revocatio privilegii requirit intimationem, vel quòd ad notitiam partis deveniat: *tr. 7. c. 24. n. 194. p. 350.*
- Quando Princeps ex justâ causâ privilegia irrevocabilia revocat, ad æquipollens tenetur: *tr. 7. c. 24. num. 195. p. 350.*; sicut quando revocat dominium, tenetur ad pretium: *ibi n. 196. p. 350.*
- Revocatio ad futuros tantum, non ad præteritos casus privilegii pertinet: *tr. 7. c. 24. n. 197. p. 350.*
- Privilegia ad incogitata non extenduntur: *tr. 7. c. 24. n. 205. p. 350.*
- Ex secundo privilegio non faciente mentionem de primo, derogatum primum non censetur: *tr. 7. c. 24. n. 206. p. 351.*
- Concessio generalis non refertur ad ea, in

- in quibus specialiter est provisum: *tr. 7. c. 24. n. 207. p. 351.*
- Privilegium generale subsequens non derogat privilegio speciali: *tr. 7. c. 24. n. 208 p. 351.*
- Privilegium alicui concessum non debet alterius privilegii operari revocationem: *tr. 7. c. 24. n. 209. p. 351.*
- Privilegium generale non trahitur ad ea, quæ Princeps non esset in specie concessurus: *tr. 7. c. 24. n. 210. p. 351.*; eò vel maximè, si primum privilegium habeat clausulam derogatoriam: *ibi n. 211.*; aut si secundum speciale tolleret in totum generale: *n. 212.*; vel primum sit generale, & secundum speciale, aut è contrà, vel utrumque sit generale, vel speciale: *n. 213.*; sive ex primo privilegio sit acquisitum jus in re, sive tantum ad rem: *n. 214 p. 351.*
- Quando primum privilegium est conforme juri communi, tollitur per secundum, etsi de eo nulla mentio fiat: *tr. 7. c. 24. n. 216. p. 351.*
- Id est asserendum, quando primum privilegium est insertum in corpore juris, sed non quò ad nos: *tr. 7. c. 24. n. 217 p. 352.*; similiter quando primum est obreptitium: *ibi n. 218.*; vel quando primum esset multum vulgare: *n. 219.*; pari modo, quando Princeps concedendo secundum, cogitavit de primo: *n. 221.*; aut quando secundum quò ad partem derogat primum: *n. 222. p. 352.*
- Primum tollitur per secundum, quando in eo adjecta est clausula: *Non obstantibus quibuscumque privilegiis, etiamsi de illis opus esset specialem mentionem facere, quorum tenores verbo ad verbum haberi volumus pro expressis:* *tr. 7. c. 24. n. 224. p. 352.*; hoc procedit, quando hoc fit per legem generalem quò ad privilegia non inserta in jure: *ibi n. 225.*; vel per viam alterius privilegii, quò ad ea, quæ non fuerint in corpore juris, non quò ad clausula juris corpore: *n. 226. p. 353.*
- Clausulæ utriusque privilegii sunt ponderandæ: *tr. 7. c. 24. n. 227. p. 353.*
- De attentatorum revocatione, videbis verb. *Appellatio*, vers. *Quid juris appellatione, vel termino p. 36.* & verb. *Attentatum p. 43.*
- Reus* dicitur, qui involuntarius subit judicium: *tr. 7. c. 18. n. 22. p. 171.*
- Exemplificatur hoc variis modis in *numeris seqq.*
- Rex*. In terra Deorum vices Reges agunt: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 6. p. 23. col. 1.*; idè eis cæca veneratione vassalli obtemperare debent: *ibi p. 24. col. 1.*
- Quid in suo generali significato importet hoc nomen *Rex*; & unde dirivetur? *tr. 8. palæstr. 1. lect. 1. p. 2. col. 2. in fin. & lect. 6. p. 23. col. 1. in princ.* Unde fluxerit dari Reges ad gubernandum? *dict. lect. 6. p. 18.*; & *in p. 19. col. 2.* refertur primum Regem mundi fuisse Nembroth.
- Quomodo Reges eligebantur olim, qualisque sit melior eos eligendi modus? *tr. 8. palæstr. 1. lect. 6. p. 22.*; & *in palæstr. 2. lect. 1. p. 173. col. 1. in fin.* asseritur quod eliguntur, non ut sibi, verum ut aliis profint.
- Majestati semper unitam esse Coronam oportet, tanquam magnificentiæ symbolum, & potestatis demonstrativum: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 6. p. 26 col. 1.*
- Regem à Jove petiere Ranae, & truncum pro Rege eis projecit Jupiter: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 6. p. 25. col. 2.*
- Intrâ timorem Domini, & amorem hominum segura est Majestas: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 8. p. 37. col. 1. & 2.*
- Tales vassalli, quales Reges; ad istorum enim exemplum se gerunt illi: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 2. p. 189. col. 2. in fin.*
- Regis officii prima obligatio est clientibus in violentiis subvenire: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 13. p. 17.*
- Reges appellantur iudices: *tr. 6. l. 2. c. 1. n. 1. p. 23.*
- Reipublicæ damnosius est habere Regem bonum cum malis consiliariis, quam Regem malum cum consiliariis

riis bonis: *tr. 6. l. 4. c. 13. num. 49. p. 219.*

Quinam dicantur Regis domestici, ac familiares? *tr. 5. c. 6. n. 38. p. 30.*

Rex successor in Regno an ad antecessoris debita teneatur? *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 96. p. 520.*

An uti valeat beneficio inventarii? *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 97. p. 520.*

An ob negligentiam à Regno privari possit? Dicat aliquis, nos te manu ducimus *ad tr. 1. l. 4. c. 7. num. 144. p. 524.*

Regis officium, quia populi gubernationem involvit, apprimè periculosum est: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 5. ad 11. p. 3.; & n. 43. 44. p. 6. quod miser est Regum status.*

Ad instar Regis totus componitur Orbis: *tr. 1. rubr. part. 2. num. 136. 137. p. 37.*

Principibus spectat justitiam administrare: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 9. p. 867.;* ideò meritò Principes appellitantur iudices: *ibi n. 10.; & per id ipsum recipiunt utilitates jurisdictionis, & tributa: n. 11. 36. 37. à p. 867.*

Alia jam dedimus in verb. *Princeps p. 405.*

Rigor scriptus æquitati non scriptæ præfertur: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 20. p. 99. & c. 8. n. 11. p. 106.*

Risus sicut in Democriti, ita fletus in ore Heracliti inveniebatur semper: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 4. p. 366. col. 1.*

Robur maius in operibus, quàm in verbis est: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 2. p. 189. in princip.*

Rogatio testium fieri an possit à quocumque de testatoris consensu? Spontè annuimus: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 49. p. 206.; & sufficit rogatio in continenti, vel ante, vel post testamentum: ibi n. 50. p. 206.*

Testes an requirantur esse rogati? Ad inventaria utique de jure communi: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 46. p. 205.; de consuetudine neutiquàm: ibi n. 52. 53. 54. p. 206. Ad testamentum utique etiam:*

l. 2. c. 6. n. 46. p. 295.; nisi testamenta privilegiata sint: n. 51. p. 206. Ad contractus minimè: ibi n. 52. p. 206.

An præsumantur rogati? Plures plura congerunt, nos affirmantium sententiam sequimur, quando sciente, & patiente testatore, aut contractantibus subscripserunt: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 47. p. 206.*

Numnè Notarii rogatio requiratur? Regulariter loquendo in actibus voluntariis sanè: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 27. 28. p. 194.;* in actibus judicialibus nullatenus, quia sunt necessarij: *n. 28. In dubio tamen præsumitur rogatus: ibi n. 29. Nisi rogatus sit, & jussus iudicis interveniat, inventaria facere nequit: l. 2. c. 5. n. 69. p. 198.*

Rubrica generalis non restringitur, si à congestis in nigro non sequitur absurdum: *tr. 6. l. 5. c. 12. n. 8. p. 330.*

A' rubrica optimum est argumentum: *tr. 6. l. 5. c. 12. n. 9. p. 330.*

S

Sacrilegium est disputare, sintnè digni quos Imperator elegerit: *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 4. p. 29.; & etiam est sacrilegium disputare de voluntate Principis: tr. 9. q. 20. n. 1. p. 87.;* sed de mente ejus disputare licet: *dict. q. 20. n. 2. p. 87.*

Salarium definitur: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 3. p. 866.*

Qui de salariis egerunt? *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 1. p. 866.*

Judicium, & Officialium salarium pro labore inventarii, & divisionum est, quod à lege, vel, eà deficiente, à consuetudine taxatum est: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 2. p. 866.;* quia lege deficiente, rectè petitur salarium à consuetudine introductum: *ibi à n. 59. p. 870.;* quid autem si consuetudo certa non sit, seu aliis annis minus, aliis plus? *n. 62. 63. p. 871.;* datâ autem lege, & consuetudine, ista adversus illam non viget,

& illius, non istius salarium solvitur: *n. 109. p. 875.* Ratio omnium, quia omnis labor optat præmium: *diēt. c. 25. n. 4. p. 866.*; nec propriis debet vivere expensis, qui alienis defatigatur laboribus: *n. 5.*; tùm quia præmii spes laboris est solatium: *n. 6. p. 867.*; tùm quia homines naturaliter præmia diligunt: *n. 7.*; tùm etiam quia iudices, ac iustitiæ officiales à Principe accipere debent salaria: *n. 8.* Et salarium taliter eis est constituendum, quod non tantùm sit sufficiens ad eorum sustentationem, sed quod ex eo quotânis aliqua summa superfit, quâ senectuti consulant: *n. 12.*; multa etenim mala eveniunt quando officialibus merces proportione non constituitur: *n. 13.*; quia ex eo ad iura violanda viam sibi arbitrantur apertam: *n. 14.*; forsitan cogitando, quodd paria sunt non habere, vel incongruum habere salarium: *n. 16.*; & an tunc prædicti iudices, ac officiales queant sibi ius dicere, quando ad Principem recurrendo, ipse denegavit? *ibi à n. 15. p. 867.*

Acceptans munus, pro cuius administratione certum reperitur salarium constitutum, dicitur tacite acceptasse obligationem exercendi ipsum munus pro eâ mercede: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 18. 19. p. 867.*; nec potest aliquid ampliùs petere, etsi detur titulo spontaneæ donationis: *n. 20.*; nec post finitum officium: *n. 21.*, & ratio *n. 22.*; nec potest è converso officium, seu munus dimittere, nec quidpiam ampliùs pertendere: *n. 23.*; & multò minus quidpiam ultrà taxatum salarium propria auctoritate extorquere: *n. 24.*; quod duntaxat limitatur, si salarium taxatum à principio erat competens, & postea incompetens evasit: *n. 25. p. 868.*

Quod de alimentis dicitur, de salariis prædicatur; quia æquiparantur: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 48. & 52. à p. 869.*

Itineris debetur quoque salarium offi-

cialibus; inventarium, & divisiones conficiendis: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 68. p. 871.*; & hoc respectu dierum eundi, standi, & revertendi: *ibi n. 69.*; & cùm computatur dies, quo officialis à domo exit, tùm dies, quo ad domum regreditur, etsi vesperè exeat, & manè revertat: *n. 70.*; & dies feriati, quos extrà domum consumpserit, computandi sunt: *n. 71. 72.*; dies, quibus extrà domum officialis fuit infirmus: *n. 73. p. 872. & n. 147. p. 877.*; dies, qui erant necessarii ad eundem, & revertendum, respectu viginti millia passuum quotidie: *n. 74.*, quamvis iter brevius expleverit: *n. 75.*; dies quibus iter non continuavit ob temporis intemperiem, fluviorum inundationes, aliudvè impedimentum: *n. 76. 77.*; dies regressus computandi sunt utiles, & non continui: *n. 78.*; & illi denique dies computantur, qui secundum qualitatem negotii necessarii erant, licet officialis, suâ motus diligentia, brevius expedierit negotium: *à n. 79. & seqq.* Quid si officialis exeat è domo propter duos, vel plures, reportabit duo, vel plura salaria? Neutiquàm, sed unum tantum: *n. 98. p. 873. & n. 194. p. 880.*; sicuti non recipit salarium dierum, quos ultrà necessarios consumpsit, si fortè non necessario detinetur, vel it, & reddit per viam longiorem, & inusitatam: *n. 192. 193. p. 880.*

Duplici officio, aut munere, qui fungitur, duo quit recipere salaria: *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 85. ad 92. & n. 215. à p. 873. & 882.*

Accipere salarium an possint iudices, & officiales iustitiæ, antequàm diligentias perficiant? Neutiquàm: *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 135. p. 877.*; quia etsi cæteris officialibus pauperibus ali: quando debeat salarium in principio: *n. 137.*; tamen iudices, & officiales iustitiæ, quantumvis pauperes, anticipatè salaria recipere neque-

queunt: *n.* 138.; sicuti etiam licet cæteris officialibus debeatur in initio, quando ita convenerint: *n.* 139.; aliter est in officialibus justitiæ: *n.* 140.; & hoc procedit non tantum quò ad salaria nuncupata *Assignaturas*, verum etiam quò ad nuncupata *Ordenados*: *n.* 141.; ita ut si officialis decedat ante finitum opus, vel ante finitum annum, solum pro rata salarium transmittit ad hæredes: *n.* 143. 144., neque ei debetur salarium à die, quo fuit ad officium electus, sed à die, qua incipit exercere: *n.* 145.

Infirmis officialibus an debeantur salaria? Quæ vocamus *Ordenados*, utique: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 147. p. 877.; quæ vocamus *Emolumentos*, nullatenus: *ibi n.* 148. p. 877.

Absentibus an? Si est absens cum legitimâ licentia, sic; secus, non: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 149. 150. p. 870.

Suspensis an? Utiquè, si postea absoluti evadunt: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 151. 152. p. 877., ubi *n.* 153. quòd non possunt agere ad interesse.

Notariis, vel aliis, qui sine jussu judicis aliqua in processu scripserint, an? Nequaquam: *ibi* 166. 173. p. 878.; & ratio est; quia per se ipsos nihil scribere possunt: *n.* 167.; sic itidem non debetur salarium de iis, quæ ad processum non pertinent, quamvis fecissent de mandato judicis: à *n.* 168.; nec de sententiis à processu extractis absque partium petitione: à *n.* 170.

Scribentibus sine distributione, ubi distributioni est locus, an? Minimè: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 177. p. 879.; nisi jussu judicis hoc faciant: *n.* 178. p. 879.

Scribentibus ultra necessarium, extendendo scripta, & fabricando terminos inutiles? Idem reddimus negativum verbum: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 180. p. 879.

Judicibus, & officialibus errantibus culpâ, vel dolo, an debeatur salarium emendationis? Nequaquam: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 181. 182. p. 879.

Ju lici, qui scribæ commisit confectio- nem divisionum, & eas tantum signavit? Non: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 189. p. 879.

Et an eidem judici, & officialibus debeatur salarium dierum, in quibus faciunt divisiones? Idem reddimus verbum, ac proximè: *ibi n.* 195. 196. 197. p. 880.

Æstimatoribus, si eant ad terminos æstimare res inventario dandas an? Idem: *n.* 198.

Judici, aut officialibus ex divisione tertiæ facta secundum defuncti dispositionem, an? *n.* 199. 200.

Iisdem de secunda divisione post factam primam? Autumare non dubitamus: *num.* 201. 202. p. 880.

Iisdem quando de consensu cohæredum omnium fit separatio bonorum ad solvendum creditoribus, & separatione facta, nil dividendum superest, an? *n.* 207. 208. p. 881.

Arbitris non est definitum salarium: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 212. p. 881.

Salarium faciendi inventarii quodnam sit? *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 203. 209. 210. p. 881.

Istud peti potest in solidum à quolibet ex cohæredibus: *n.* 99. p. 874.

Judicum, & justitiæ officialium salaria, vulgò *Ordenados*, solvi debent ex pecunia fisci Regii: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 34. p. 868.; cætera verò, vulgò *Assignaturas*, à partibus recipiunt: *n.* 35.; & an idemet procedat in iudicibus Orphanorum? *ibi à n.* 35. p. 868.

Ultra salarium taxatum (modò jam exposito) non possunt officiales recipere sportulas: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *num.* 100. p. 874.; nec esculenta, poculenta, aut xenia: *ibi n.* 101. p. 874.

Retinere acta utrum queant officiales pro salariis sibi solvendis? Quære verb. *Retentio.* p. 404.

Compensatio alterius debiti non admittitur in causis salarii: *tr.* 2. l. 8. c. 25. à *n.* 108. p. 874., ubi explicatur.

Prælatio competit agenti pro salario inter reliquos creditores: *tr.* 2. l. 8. c. 25. *n.* 134. p. 876.

Executio fieri nequit in salariis, ni officialis alia non habeat bona, illiquè

tunc alimenta reserventur: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 132. p. 876.*

Per appellationem non suspenditur salariorum executio: *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 45. p. 869.*; nisi sententia sit notoriè injusta: *ibi n. 191. p. 880.*

Præscriptione, & quâ, an salarium tollatur? *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 185. ad 188. p. 879.*

Operariis, aut famulis relictum legatum pro salarii remuneratione, an præcedere debeat legitimas? *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 122. 123. p. 876.*; & an operarius, aut famulus acceptans legatum possit ampliùs aliquid petere pro salario? *ibi à n. 124. ad 128. p. 876.*

Salarium debetur Magistratibus, Doctoribus, Medicis, Clericis, & aliis similibus, non tantùm ratione mercedis, sed etiam remunerationis gratiâ, & honoris officii: *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 63. p. 372.*

Operariorum valor ex maiori, minorivè peritiâ, ætate, industriâ, & habilitate æstimatur, & variatur: *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 65. p. 373.*

Intrâ quod tempus orphanorum salarium peti debeat? *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 67. p. 373.*

Quonam tempore præscribatur de jure communi: *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 69. p. 373.*

Salarium non conventum, (id est, nec in specie, nec in genere) de jure nostro debetur: *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 86. p. 375.*; & conventum pro certo tempore, debetur etiam pro alio tempore ultrâ: *ibi n. 87. 88. p. 375.*

Salarium itinerum pro negotiis expediendis computandum est administratori in calculo rationum: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 48. p. 9.*

Tutoribus, & curatoribus nullum salarium debetur, cum eorum munus gratuitum esse debeat: *tr. 4. l. 5. c. 4. n. 1. 2. p. 331.*; & publicum munus sit: *n. 3.*; & an idem sit respectu fratris tutoris, curatoris putativi, vel administratoris gerentis? *l. 6. c. 1. n. 14. 15. p. 4.*: unde eis datum per condi-

tionem ob turpem causam repetitur: *dict. c. 4. n. 4. p. 331.*; cum turpiter salarium recipiatur pro eo, quod quis gratis facere tenetur: *ibi n. 5.*; nisi in contrarium consuetudo fuerit: *n. 6.*; vel iudex in datione tutoris constituat ei ex justa causa salarium: *n. 7.*; iudex tamen, qui tutorem constituit, solum salarium dare potest, dummodo pro tutela administranda, & non administrata petatur: *n. 8.*; tutor, vel curator, qui pro tutela, vel cura administranda salarium non petit, præsumitur gratis administrare voluisse: *n. 9.*; nili ipse tutor, curatorvè susceptæ tutelæ, vel curæ tempore salarium petierit, quia tunc potest iudex eum salariare: *n. 10. p. 332.* Salarium tutori, seu curatori solvendum non est, si non satisdederit: *n. 11.*; quæ sit causa justa, ut tutori salarium constituatur? *n. 12.*; tutela, seu cura alicujus Principis, justa est causa: *n. 13.*; proût etiam est quando pro negotiis gerendis diversa adire loca, & iter facere necesse est: *n. 14.*; similiter multitudo negotiorum justa causa esse potest: *n. 15.*; & in hac materia extrajudicialis protestatio sufficit: *n. 16.*; etiam ab alijs contutoribus salarium aliquando constitui potest: *n. 17.*; si tutor pro pupillo, curator pro adulto egerit res ad curam, seu tutelam non pertinentes, salarium illis debetur: *n. 18. p. 333.*; etsi tanquàm Advocatus patrocinium præstiterit: *n. 19.*; pariliter si aliquid fecerit, quod tanquàm tutor, vel curator facere tenebatur; idem quando à testatore salarium relictum fuerit: *n. 21.* Notabis sedulò, quòd hic de tutoribus, & curatoribus dicta, in aliis voluntariis administratoribus procedunt: *n. 22.* Item debetur salarium, quando suscipiens administrationem operas suas locare solitus erat, vel Regionis adesset consuetudo: *n. 23.*; sed proxima conclusio de solito operas locare

- locare limitatur quando mandatum à domino tacite, vel expresse revocatum fuisset, & ex quibus revocatio colligatur? *n. 25.*; & quando de mandato patris paterna, vel de mandato matris materna filius administrat: *n. 26. p. 334.*; nisi post mortem patris, vel matris administret; quia tunc salarium ei debetur: *num. 27.*; quando administrator administrationis domino obsequium debet, salarium non debetur, quorum aliqui narrantur in *n. 28.*; idem de amico arctissimo amici bona administrante: *n. 29.*; idem quando socius res societatis administrat; & quid amplius lucri ferat? *n. 30.*; quid autem quando creditor debitoris administrat bona? *n. 31.*; quid quando administrator se negligenter, vel dolose in administratione gerit? *n. 32.*; nulli tamen salarium debetur, dum ratio non reddit: *n. 33. & l. 5. c. 5. à n. 105. p. 348.*; an tutor procuratori salarium possit constituit, & quando post remotionem solvendum sit? *n. 34. p. 334.*
- Executoribus ultimarum voluntatum an, & quando salarium debeatur? *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 98. 99. à p. 347.*, ubi etiam quando depositario?
- Curatori certæ rei quando? *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 95. p. 347.*
- Omnibus commissariis de stylo mercantili debetur salarium, & quale multis in Regnis? *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 109. p. 349.*
- Proxenetis (vel publicis, vel non publicis) salarium Corritagii debetur: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 110. p. 349.*
- Filio patris administratori non debetur, nisi vigesima, quasi curatori, sicut salarium ex administratione matris: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 18. 19. p. 406.*
- Sequestro an debeatur? Dicemus in verb. *Vintena p.*
- Quando Provisor sumit, vel revidet rationes multorum annorum, in quibus non fuere dispendia, unum tantum salarium recipit: *tr. 4. l. 7. c. 1. n. 100. p. 124. & l. 8. c. 13. à n. 34. ad 36. p. 302.*
- Judici quando pro sumptis rationibus salarium debeatur? *tr. 4. l. 8. c. 13. n. 33. p. 301.*
- Ratiocinii salarium, & expensæ à quo, & cui sint solvendæ, & quodnam salarium debeatur? *tr. 4. l. 8. c. 13. tot. à p. 298.*
- Salarium non reportat Advocatus, si adversus inimicum patrocinium præstet: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 2. p. 59*
- De salariis judicum, ac officialium judicii fiscalis, in *tr. 7. cap. 27. 47. 49. Regim. judic. fisc. p. 396. 400. & 401.*
- Salus plurimum offenditur ex remediorum mutatione: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 15. p. 73. col. 1. in fin.*
- Sanguis. Sanguinis puritas inæstimabilis est: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 6. p. 210. col. 1. in fin.*
- Sapiens. Timor domini prima est sapientiæ regula: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 174 ad 176. p. 20.*
- Sapiens est, qui cum sapientibus agit: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 121. p. 36.*
- Sapientium doctrinâ imperitorum mens illuminatur: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 11. p. 304.*; quapropter peritiores sunt consulendi: *ibi n. 12. p. 304.*
- Cætera in verb. *Scientia, Studium p. 415.*
- Satisficare. De materia, & an, & quando tutor, vel curator teneatur de rato, & judicato solvendo satisficare? *tr. 5. c. 15. à n. 1. ad 4. p. 34.*
- Satisficare an teneantur tutores, & curatores? Legitimi, & dativi utique: *tr. 3. l. 1. c. 7. n. 1. p. 17. l. 2. c. 9. n. 1. 2. & seqq. p. 74.*; testamentarii nequaquam: *dict. c. 7. à n. 2. p. 17.*; nisi postea ex aliqua justa causa suspecti fiant: *dict. c. 7. n. 10. p. 18.* Et qui satisficare non teneantur? *l. 2. c. 9. à n. 43. p. 77.*
- Pluribus tutoribus, curatoribusve datis in testamento, ille præfertur cæteris, qui satisfactionem offert: *tr. 3. l. 1. c. 7. n. 12. p. 18.*
- Qui ex necessitate satisfidedit, iterum satisficare

- tisdare cogitur, si fidejussor datus, vel moritur, vel pauper efficitur: *tr. 3. l. 2. c. 9. n. 23. p. 75.*
- Et qui satisfidare constringitur, si ob paupertatem satisfidare non valeat, ad exercitium, vel ab exercitio officii non admittitur, vel removetur: *tr. 3. l. 2. c. 9. n. 57. 58. p. 78.*
- Mater filiorum tutrix satisfidare tenetur, præterquam si sit testamentaria: *tr. 3. l. 2. c. 9. n. 32. p. 76. l. 3. c. 5. n. 16. p. 105.*
- Pater filiorum emancipatorum tutor, aut curator satisfidare cogitur: *tr. 3. l. 2. c. 9. n. 34. p. 76.*; non autem ut administrator legitimus filiorum emancipatorum, sed in potestate existentium: *dict. c. 9. n. 52. p. 77.*
- Scholasticus* orphanus duntaxat convenitur coram iudice Orphanorum in causis ad inventarium, divisiones, & emancipationem spectantibus; in aliis coram Universitatis Conservatore: *tr. 5. c. 1. n. 40. p. 7.*
- Qui scholasticos extra suos iudices convenit, cadit à causâ: *tr. 5. c. 2. n. 37. p. 13.*
- Orphani non fruuntur privilegio fori adversus Scholasticos, exceptis inventarii, divisionis, & ratiocinii causis: *tr. 5. c. 2. n. 36. p. 13.*
- Scholastici suo privilegio renuntiare nequeunt: *tr. 5. c. 2. n. 38. p. 13. tr. 7. c. 4. n. 29. p. 28.*
- Scholares habent iudices ita privatos, quòd cæteri incompetentes sint: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 15. p. 89.*; sed alii iudices possunt adversus eos recipere testes, & querellas: *ibi n. 15. 16.*; nequeunt autem eos pronuntiare, sed ad suos iudices remittere: *ibi n. 17. p. 90.*
- Scholasticus, quò ad delicta commissa, antequàm Scholasticus esset, privilegio uti valet: *tr. 7. c. 12. n. 53. p. 105.*
- Scholastici, familiares, officialesquè Sanctæ Inquisitionis à suo foro evellere non possunt: *tr. 7. c. 18. n. 59. p. 177.*
- Scholasticorum mulieres eorum privilegio fruuntur: *tr. 7. c. 5. n. 55. p. 40.*
- Privilegia scholasticorum potiora sunt militum privilegiis: *tr. 7. c. 18. n. 64. p. 178.*
- Scholastici citati pro reconventionem declinare non possunt: *tr. 7. c. 18. n. 81. p. 181.*
- Scholasticus, an possit declinare, quando convenitur ut hæres? *tr. 7. c. 18. n. 88. p. 182.*
- Scholasticus in iudicio divisionis forum declinare non potest: *tr. 7. c. 18. n. 97. p. 183.*; nec conventi pro regio debito: *ibi à n. 101. p. 183.*
- Scholasticus agens contra scholasticum, ejus forum sequi debet: *tr. 7. c. 18. n. 129. p. 191.*
- Miserabiles personæ à suo foro per scholasticos non extrahuntur: *tr. 7. c. 18. n. 134. p. 192.*
- Regula, quòd finitâ locatione, possit dominus ædium eas locare, cui voluerit, fallit favore Scholasticorum, & familiarium, officialiumquè Sancti Officii: *tr. 7. c. 21. n. 93. & 94. p. 291.*; similiter favore illorum fallit regula, quòd etiam durante locatione inquilinus expelli potest ex superveniente necessitate: *ibi n. 98. & 99. p. 291.*
- Scholastici, & familiares expelli à domibus non possunt, etsi Dominus illis indigeat ad habitationem suorum familiarium: *tr. 7. c. 21. n. 102. p. 292.*; nec etiam si illis indigeat pro suo frumento: *ibi n. 103. p. 292.*
- Scholastici, & familiares, si domus solitas locari non inveniunt, & ob hanc indigentiam abesse cogantur, possunt expellere proprios dominos: *tr. 7. c. 21. n. 104. & 105. p. 292.*; hoc fieri non debet nisi in extrema necessitate: *n. 105. p. 292.*
- Scholastici, & familiares non solventes tempore debito, vel inducentes in domos meretrices, expelli possunt: *tr. 7. c. 21. n. 106. & 107. p. 293.*
- Alia vide in *dict. cap. 21. à num. 85. usque ad 108.*, & in verb. *Hospitium* p. 208.
- Scientia* definitur: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 9. p. 231. col. 1. & p. 233. col. 2.*

- Est difficilis probationis: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 172. p. 529*; ideirò conjecturis, & prælumptionibus probatur: *l. 1. c. 9. n. 23. p. 114. & l. 4. c. 7. n. 174. p. 529.* & *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 44. p. 236*; ideirò mulier præsumitur scire gesta mariti: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 27. p. 305*; quia consilii maritalis particeps, & omnium sociæ appellatur: *ibi n. 29. p. 306*. Similiter præsumitur scientia facultatum conjunctos inter, & affines: *n. 30. p. 306*; neque in facto consanguinei ignorantia compatitur: *ibi n. 27. p. 305*.
- Scientia an, & quando præsumatur? *tr. 2. l. 8. c. 5. n. 40. p. 812*.
- Qui scit partem instrumenti, totum scire præsumitur: *tr. 1. l. 4. c. 7. num. 176. p. 529*.
- Superiores sapientiores præsumuntur: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 145. p. 686*.
- Omnes homines scire cupiunt: *tr. 2. l. 5. c. 5. n. 1. p. 466. tr. 8. palest. 2. lect. 9. p. 231. col. 2. in pr.*; & utilitas vertitur in interrogandum: *dict. c. 5. num. 1. p. 466*.
- Sciens non decipitur, nec læditur: *tr. 2. l. 8. c. 18. n. 31. p. 853*; igitur sciens non restituitur ex capite læsionis: *ibidem n. 30. p. 853*.
- Scientia haud solæ vetustati tribuenda: *tr. 2. in Prologo vers. Sed ego*.
- An, ut acquiratur, sit melius copia, vel paucitas librorum? *tr. 2. Prolog. vers. Urges ulterius, & vers. Verum*.
- Melior scientia est scire quemlibet, quod nescit: *tr. 2. Prolog. vers. Dices quardò*.
- Facundus non est qui multa, sed qui utilia bene sapit: *tr. 2. Prolog. vers. In re tam seria*.
- Scientiæ sunt addiscendæ, & earum laudes: *tr. 3. l. 5. c. 14. tot. à p. 384*.
- Scientia, & probitas omnem prærogativam merentur: *tr. 9. q. 20. n. 37. 38. 74. & seqq. p. 91. & 96*; sapientesquæ floribus, ac fructibus honorandi: *ibi n. 36. p. 91*.
- De laudibus componentium libros: *tr. 9. q. 20. n. 26. 27. 73. & seqq. p. 89. & 96*; & scriptores præmiis dignos esse ostenditur: *ibidem à n. 28. & à n. 65. p. 90. & 94*; scribens quippe in libris vivit: *ibi n. 71. 72. p. 95*; & quod novennio sit opus ad unum tantum librum componendum: *ibidem n. 73. p. 96*.
- Scientiam minimè assequuntur malè morigerati, & otiosi: *tr. 8. palest. 1. lect. 2. p. 5. col. 2. & palest. 2. lect. 9. p. 231. in med.*
- Sapientiâ bonâ meliora, mala minùs mala fiunt: *tr. 8. palest. 2. lect. 9. p. 232. col. 2. in med.*
- Plurimi enumerantur, qui in scientiis gloriam in venerunt: *dict. lect. 9. p. 232. col. 1. in med.*
- Principibus ad rectam gubernationem taliter scientia necessaria est, ut navibus navarchius: *tr. 8. palest. 2. lect. 9. p. 233. col. 1. in pr.*; scientia namque dux vitæ, veritatis investigatrix, vitiorumquæ deletrix est: *ibid.*
- Ab ignorante adeò discriminatur sapiens, quod ille ab irrationali plurimum distat, iste verò multum assimilatur Deo: *tr. 8. palest. 2. lect. 9. p. 234. in pr.*; quapropter plurimum æstimentur sapientes: *dict. lect. 9. p. 241. col. 1. & 2.*
- Quia scientia longa, vitaquæ brevis, ideò priùs extremam claudimus diem, quàm scientiam assequamur: *dict. lect. 9. p. 234. in med.* Memor tamen esto, scientiam sine virtutibus nihilo pendendam: *ibid. p. 237. in med.*
- Incipientem vocavit Salomôn eum, qui omnia scire superbit: *tr. 8. palest. 3. lect. 2. p. 348. in pr.*; siquidem ille solus sapiens est, qui nesciens censetur: *ibi lect. 5. p. 379. in pr.* Hinc te edoctum velim, quòd ut sapiens dicaris, & verè sis, sequentes observare regulas debes. Prima, Deum diligere: 2. humilitatem præ oculis semper habere: 3. diluculo incipere: 4. literis sedulò operam dare: 5. lectum repetere: 6. Magistros pendere: 7. parcimo-

cimoniâ vesci: 8. se se abstrahere ab omnibus rebus, quæ à cognitione scientiarum devient: 9. studium frequentare: 10. bonos servare mores: 11. pace, & quietatione frui: 12. interrogare, & ab omnibus addiscere: 13. quidquid sapit edocere: 14. habere modum in ordine, ac sine studendi: 15. scientiæ, qua uti intendit, dare operam: 16. scientiæ, quæ sibi melius congruit, sese applicare: 17. sapientibus se immiscere: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 9. p. 234. col. 1. in fin. & seqq.*

Scribæ. Scriba non mutatur, mutato iudice: *tr. 1. l. 1. c. 3. n. 30. p. 87. l. 4. c. 14. n. 160. p. 689.* Ast quandò iudex mutare, eligere vè valeat scribam? In verb. *Mutatio* p. 295. reperies.

Mores regulares scribarum orphanorum invenies in *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 11. p. 192.*; & *n. 9.* quod duo furcâ suspensi fuere ob bonorum inventarii occultationem. Non tamen ex hoc omnes arguas; aliqui enim inveniuntur boni, & isti magno habendi sunt pretio, sicut è contra mali magno puniendi supplicio: *l. 2. c. 5. n. 74. p. 198.*; & *n. 75.* unius mali, seu potius pessimi Notarii exarantur mores; & *n. 76.* suspicatur aliquos hujus generis nunc temporis esse.

Inter Notarios ejusdem iudicii servanda est distributio: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 40. p. 195.*; jussu tamen iudicis sine distributione potest Notarius scribere, modò intrâ triduum ad distributionem accedat: *ibi num. 42.*; quia lex æqualitatem in officialibus postulat: *n. 41.*; idcirco nequit alius ea facere, quæ ad alium attinent: *num. 43.*; aliàs omnia per eum gesta corruunt, fidemquè nullam faciunt: *n. 45.*; licet enim iudicis officium prorogabile sit, Notarii non: *n. 46. p. 195.*

Per Notarios ecclesiasticos, seu apostolicos gesta, apud iudices sæculares nulla sunt: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 47. 48. p. 195.*

Judex nequit causam cui velit Notario committere: *tr. 1. l. 2. c. 5. num. 49. p. 195.*

Tabellio, aut Scriba, subscribere queunt pro eo, qui operam literis non dedit: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 17. p. 188.*

Notarius in instrumento aliquod malitiosè addens, minuens, adimensvè, falsi poenâ punitur: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 12. 13. 14. p. 193.*

Notarius, qui ita obscure scribit, ut legi, ac intelligi non possit, ad interesse parti obligatur: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 19. p. 193.*; & ratio *n. 20. dict. p. 193.*

Præsumptio est pro Notario, quòd ea omnia fecit, quæ ratione officii facere tenebatur: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 32. p. 194.*

Scribæ potius, quàm iudices causas judicant: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 73. p. 198.*

Ad quonam usque tempus tenebitur orphanorum Notarius inventaria servare? Ad centum usque annos: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 72. p. 198.* Acta civilia cæteri Notarii usque ad tringinta: *ibi n. 71.*; acta criminalia usque ad viginti: *dict. n. 71. p. 198.*

Scribæ nil ex se, & absque mandato iudicis scribere queunt in actis: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 166. 167. p. 878.*; nec extrahere sententias sine partium petitione: *à n. 170. ad 172.*; aliàs, non solum eis non debetur salarium: *n. 166. 170. 173.*; verùm etiam videntur invidi, ambitiosi, pauperum inimici, & (ast sisto, nè, dùm auctoris verba indigito, morsus in memetipsum provochem,) qui cupidus fuerit, numeros quærat 174. 175. 176.

Reliqua in verb. *Scribere* statim damus. *Scribere.* Scripta diutius, quàm verba vivunt: *tr. 1. rubr. part. 1. num. 160. p. 20.*

Subscriptio tanti est roboris, ut tota scriptura manu subscribentis scripta censeatur: *tr. 1. l. 2. c. 1. n. 4. 5. p. 187.*; & ex subscriptione robur suscipit instrumentum: *ibi n. 6. p. 187.*

Idem valet, quem suâ manu suscribere,

re, vel alium ejus jussu pro eo: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 8. p. 188.*; sed tunc declarare debet subscribens jussu illius subscripsisse: *num. 9.*; & etiam notabis, quòd solum valet subscriptio alterius cum testator, vel alius, cujus nomine instrumentum fit, nescit, vel nequit subscribere: *n. 9. 10. p. 188.*

Subscribere debet inventarium, qui inventario bona dedit: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 1. p. 187.*; vel alius pro eo, si ipse nesciat: *ibin. 2.*; & solito signo: *n. 3.*; & si fit scriptum ab hærede, non autem subscriptum, minimè valet: *n. 15. 16. p. 188.*

Tabellio, ac scriba subscribere potest pro parte, qui literas nescit: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 17. p. 188.*; & etiam procurator illius: *n. 18. p. 189.*

An, instrumento, testamentovè factò alicujus manu, fides minuatur per id, quòd ipsiusmet scribentis subscriptio deficiat? *tr. 1. l. 2. c. 4. num. 7. 8. 15. p. 188.*

An subscribens pro alio res contentas in instrumento subscripto teneatur declarare? Minimè: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 19. p. 189.*; simplex quippè subscriptio refertur ad omnia præcedentia: *ibin. 20. p. 189.*

Inventarii subscriptio non requiritur quando decreto judicis fit apud acta: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 21. p. 189.*; ceu non desideratur subscriptio testium, qui inventario interfuere: *n. 22.*, & ratio *n. 23. p. 189.*

Notarii signum de substantiâ est inventarii, & cujusque alterius instrumenti: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 33. p. 194.*; & pariliter requiritur ejusdemmet Notarii subscriptio: *n. 34.*; & originale manu propriâ scribæ scribendum: *n. 35. p. 194.*

Appositio sigilli, vulgò *Sinete*, subscriptionem non supplet: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 11. p. 88.*; nec subscriptio sufficit, ubi scriptio necessaria est: *l. 2. c. 5. n. 36. p. 194.*

Validum tamen est testamentum, inven-

tarium, aliudvè instrumentum absque signo perfectò, sed ab uno incepto, & ab alio finito: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 12. p. 188.*

Non scribere, & adeò malè, & obscurè scriberè, ut nec legi, nec intelligi valeat, paria sunt: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 19. 20. 21. p. 193.*

Ex chirographo duntaxat subscripto an summarie procedatur? Videtis verb. *Assignatio decem dierum p. 43.*

Scribere nil valet Notarius in processu sine mandato judicis: *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 167. 173. 174. p. 878.*

Nemo sibi validè scribit institutionem, aut legatum in testamento alterius: *tr. 2. l. 2. c. 3. à n. 14. ad 31. à p. 138.*

Ordo scripturæ, affectionis ordinem regulariter designat: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 30. p. 178.*, ubi quando aliter contingat?

Scribens ad ea, quæ scripsit faciendâ de futuro, non obligatur, quando non est in sua potestate id facere: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 54. p. 46.*; maximè circa futurarum rerum venditionem: *n. 55. p. 46.*

Subscribens pro scribente habetur, ac si totum scriberet: *tr. 4. l. 8. c. 15. n. 64. p. 822.*; legisse, ac scivisse omnia scripturâ contenta præsumitur: *n. 65.*; & volens impugnare dicendo se fuisse deceptum, probare tenetur: *n. 66.*

Reliqua nuper demonstravimus in verb. *Scriba.*

Scriptura facta in folio albo an probet, nec ne? *tr. 4. l. 8. c. 15. n. 71. p. 323.*

Sacræ Paginæ, seu Scripturæ lectio adeò utilis visa fuit Divo Gregor., quòd eam nuncupavit argenti fodinam: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 3. p. 11. col. 1. in princ.*

Secretum justitiæ custodiendum: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 284. p. 49.*; neque officialibus aperiendum, nisi aliter fieri nequeat: *n. 290. p. 50.*

Sapientis servare, stulti aperire est secretum: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 285. p. 50.*; igitur homo debet esse velox ad audien-

diendum, tardus ad loquendum: *ibi n. 286.*; qui enim facienda profert, exitum non consequitur: *n. 289.*; siquidem arcanum pluribus commissum servari nequit: *n. 287. p. 50.*

Nullus minor est labor, nullaquæ maior est virtus, quàm tacere: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 291. p. 50.*; & è converso nulla maior culpa, quàm tacenda loqui: *ibi n. 292. p. 50.*

Secretum negotiorum anima: *tr. 8. palest. 1. lect. 23. p. 123. col. 2. in fin. & p. 125. col. 1.*; communicandum tamen quandoquæ erit? Amicis utiquæ, extraneis minimè: *ibi p. 122. col. 1. in princ. & col. 2. in princ.*; modò secretum ad publicum spectans non fit: *ibi p. 127. col. 2. in fin.*; istud etenim inviolabiliter ab omnibus, & potissimè à Ministris, tum politicis, tum militaribus, servandum: *ibi p. 124. col. 1. in princ.*

Etiamsi secretum res sit servatu difficilima: *tr. 8. palest. 1. lect. 23. p. 124. col. 2.*; plurimi veramtamen describuntur, qui ibidem id inviolabiliter servarunt; & in *p. 127. col. 2.* refertur illa sebo unctæ industria, quacum Papius Romanus juvenis se se liberavit ab instantiis maternis, ne ei arcanum propalaret publicum; & in *p. 125.* refertur etiam Pompeum potius digitum in cereo accenso comburere voluisse, quàm patriæ suæ revelare secreta. Hæc de causâ:

Nequaquàm interrogas secretum, quod tibi dicere nequeunt: *dict. lect. 23. p. 123. in med.*

Quomodò Alexander Ephestioni animadversit, ut secretum celaret? *dict. lect. 23. p. 126. col. 2.*

Secreto debuit Romanum Imperium suos progressus: *dict. lect. 23. p. 124. col. 1.*

Ut experiaris in aliquo capacitatem servandi secreti, ei aperi aliquod parvi pendendum: *dict. lect. 23. p. 124. col. 1.*

Securitas. Inquisitores Apostolici pos-

sunt concedere securitatem officialibus, & iudex filii familiaribus in omnibus casibus, in quibus possunt Præfides provinciarum: *tr. 7. c. 16. n. 1. p. 141.*; & in omnibus criminibus, de quibus cognoscere possunt: *ibi n. 2.*; & in crimine homicidii non qualificati, in quo etiam Conservatores utriusque Universitatis concedunt: *à n. 1. usque ad 17. à p. 141.*

Admonentur, ut antequàm concedant, videant inquisitiones, & querellas: *tr. 7. c. 16. n. 17. p. 156.*; & abstinere se debent à concedendo in casu excepto: *ibi num. 19.*; non possunt etiam concedere ementibus frumentum ad revendendum: *ibid.*

Dubitatur, an possint in casu delegationis? *tr. 7. c. 16. à n. 24 usque ad 28.*

Concessa primâ securitate, secunda concedi non potest: *tr. 7. c. 16. n. 22. p. 158.*

Securitas concessa etiam in casu excepto prodest, ut Reus capi non possit, nisi præviâ monitione: *tr. 7. c. 16. n. 18. p. 157.*

Segnius expediunt commissa negotia plures: *tr. 3. l. 3. c. 4. n. 18. p. 98.*

Senatores. Senator non mutat forum domicilii, ubi senatoriâ fungitur dignitate: *tr. 1. l. 1. c. 3. n. 4. p. 85.*; nisi in foro dignitatis habitet, & de illius reddito vivat: *ibi n. 5. p. 85.*

Senatores quâ jurisdictione, dignitate, & præminentia gaudeant? *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 1. p. 29.*

Senatores habent potentius privilegium, quàm quicumque alii privilegiati: *tr. 5. c. 2. n. 42. p. 13.*; idem hi, qui Senatorio gaudent privilegio: *ibi n. 43.*; idem Senatores titulati, non verò simpliciter thogati: *n. 44.*; idem aposentati: *n. 45.*; idem Consiliarii Tribunalium, ac omnes Regiæ Dommus officiales: *n. 46.*; idem officiales Provinciæ Brasiliæ, Regiæ Basilicæ, & ratiotiniarum Regionum: *n. 47.*; idem Familiares de numero: *n. 49. p. 13.*

- Senatores, Familiares, Officialesque Sancti Officii Reos à suo foro evel-
lere non possunt: *tr. 7. c. 18. num. 44. p. 174. & n. 47. p. 176.*
- Viduas, cæterasque personas miserabi-
les ad suum forum trahunt: *tr. 7. c. 18. n. 46. p. 176.*
- Senatores quando ob delictum privile-
gium amittant? *tr. 7. c. 24. n. 48. p. 332.*
- Senatores, quò ad delicta commissa an-
tequam Senatores essent, privilegio
fori gaudent: *tr. 7. c. 12. n. 54. p. 105.*
- Senatores à collectis sunt immunes: *tr. 7. c. 20. n. 73. p. 264.*; licet imponatur
non obstantibus quibuscumque pri-
vilegiis: *ibi n. 74.* Collectari tamen
possunt ratione glebarum ad aperi-
endos aggeres: *ibi c. 21. n. 53. p. 286.*
- Senatores, & omnes, qui eorum pri-
vilegio utuntur, sunt immunes ab
onere tenendi equam: *tr. 7. c. 21. n. 56. p. 286.*
- Senatores privilegio fori renuntiare
non possunt: *tr. 7. c. 4. n. 34. p. 28.*
- Senatores citati pro evictione, forum
declinare non possunt: *tr. 7. c. 18. n. 81. p. 181.*
- Senator an forum declinare possit, quan-
do convenitur ut hæres? *tr. 7. c. 18. n. 87. p. 182.*
- Senator in iudicio divisionis forum de-
clinare non potest: *tr. 7. c. 18. n. 97. p. 183.*
- Senator conventus pro regio debito,
forum declinare non potest: *tr. 7. c. 18. n. 101. p. 183.*; nec in reconven-
tione: *ibi n. 107. p. 184.*
- Senator, agens contra Senatorem, ejus
forum sequi tenetur: *tr. 7. c. 18. n. 128. p. 191.*
- In casu contentions Senatores Palati-
ni tenentur ire ad Sacrum Concilium:
tr. 7. c. 19. à n. 110. p. 221.
- Senatus.* Hoc verbum fluit à verbo *Se-
nex*, ne juvenes Senatores eligantur:
tr. 8. palaestr. 2. lect. 21. p. 306. in fin. & 307. in princ.
- Senectus* infirmitas est: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 12. p. 38.*
- Senectus* auctoritatem allicit: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 132. p. 17.*; sed non omnis
laudanda, quia sicut probata laude,
ita fæda vituperio est digna: *ibi n. 135. p. 17.*
- Senex* quis? *tr. 5. c. 3. n. 24. p. 18.*; habent
privilegium trahendi adversarios ad
Curiam: *ibi n. 23. & tr. 3. l. 2. c. 2. n. 14. p. 38.*; debent in propria domo tes-
tes interrogari: *dict. c. 2. n. 15.*; & à
muneribus personalibus excusantur:
n. 16. p. 38.
- Senes*, cum ad provectam accedunt
ætatem, pueriles iterum vestiunt mo-
res; creduli fiunt, & quod faciunt,
rectum duntaxat putant: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 136. p. 17.*
- Senex* fisci debitor carcerari potest: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 97. p. 69.*
- Privilegia senectutis videtis in *tr. 3. l. 5. c. 10. n. 15. p. 320.*
- Priusquam *Senectus* juventutem coar-
guat, memorare debet quid faceret,
si juvenus esset: *tr. 8. palaestr. 3. lect. 5. p. 372. in med.*
- Plurimi in lucem produntur *senes*, qui
magnam expleverunt ætatem: *tr. 8. palaestr. 2. lect. 21. p. 308. col. 1.*
- Ad expeditiones potius *senes*, quam ju-
venes profunt: *tr. 8. palaestr. 1. lect. 2. p. 5. in princ.*; in illis namque prudentia,
ratio, experientia, auctoritas,
sapientia, ac virtus adest: *tr. 8. palaestr. 2. lect. 21. p. 305. in fin.*; ideoque
senibus consulere debent, qui non
errare cupiunt: *ubi proxime p. 306. in princ.*
- Potius juvenis prudens, quam *senex* le-
vis, & inconstans, nominari debet *se-
nex*: *tr. 8. palaestr. 1. lect. 2. p. 5. col. 1.*
- Describuntur *senes* tali vigoritate pol-
lentes, quòd annorum pondus mini-
mè sentiebant: *tr. 8. palaestr. 2. lect. 21. p. 307. in fin. & p. 308. col. 1.*
- Sententia* declaratoria criminis retro-
trahitur ad tempus commissi crimi-
nis: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 104. p. 166.*; & ita
retrotrahitur ad tempus commissi de-
licti, ac si statim tempore delicti la-